

Stjórnartíðindi

1990 - C-deild

Útgáfa 1.0 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfundu skjalsins prenteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum <https://urlausnir.is>. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Gallar á bls. 21, 26, 59, 70, 75, og 88.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

STJÓRNARTÍÐINDI

1990

C-DEILD

REYKJAVÍK — 1991
PRENTSMÍÐJAN GUTENBERG HF.

Útgefandi: Dómsmálaráðuneytið.

Efnisyfirlit

Í tímaröð

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
1	2. febr.	Auglýsing um gildistöku breytinga á stofnskrá Alþjóðaheilbrigðisstofnunarinnar	1
2	2. febr.	Auglýsing um breytingu á Norðurlandasamningi um félagslegt öryggi	1–3
3	26. febr.	Auglýsing um Norðurlandasamning um vinnuvernd	3–7
4	28. febr.	Auglýsing um breytingu á Norðurlandasamningi um viðurkenningu á starfsréttindum innan heilbrigðisþjónustunnar og dýralæknaþjónustunnar	7–9
5	9. mars	Auglýsing um samning við Alþjóðabankann og Alþjóðaframfarastofnunina um ráðgjafasjóð	9–12
6	30. mars	Auglýsing um samning við Efnahagsbandalag Evrópu til að koma á samstarfi á sviði starfsþjálfunar í tengslum við framkvæmd á COMETT II (1990-1994)	13–20
7	26. apríl	Auglýsing um niðurfellingu samnings við Búlgaríu um afnám vegabréfsáritana	20
8	10. maí	Auglýsing um samning við Efnahagsbandalag Evrópu um tölvugagnaskiptakerfi fyrir viðskipti	21–24
9	20. maí	Auglýsing um breytingu á samningi um að koma í veg fyrir ólögmætar aðgerðir gegn öryggi flugsamgangna	24–28
10	20. maí	Auglýsing um breytingar á samþykkt um alþjóðaflugmál frá 1944	28–29
11	20. maí	Auglýsing um Norðurlandasamning til að komast hjá tvísköttun arfs og gjafafjár	29–35
12	22. maí	Auglýsing um breytingu á Norðurlandasamningi um samstarf á sviði menningarmála	36
13	22. maí	Auglýsing um Norðurlandasamning um almannaskráningu	37–39
14	11. júní	Auglýsing um samning um gagnkvæma viðurkenningu á niðurstöðum prófana og staðfestingum á samræmi	39–48
15	18. júní	Auglýsing um rammisamning við Evrópubandalögin um samvinnu á sviði vísinda og tækni	48–51
16	20. júní	Auglýsing um Norðurlandasamning um aðstoð í skattamálum	51–58
17	25. júní	Auglýsing um breytingu á samningi um lyfjaskrá Evrópu	58

II

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðatal
18	25. júní	Auglýsing um samning milli EFTA-ríkjanna og Efnahagsbandalags Evrópu um upplýsingaskipti vegna tæknilegra reglugerða	58–62
19	28. júní	Auglýsing um Evrópusamning um varnir gegn pyndingum og ómannlegri eða vanvirðandi meðferð eða refsingu	62–70
20	28. júní	Auglýsing um samþykkt Alþjóðavinnuálagstofnunarinnar nr. 122, um stefnu í atvinnumálum	70–74
21	28. júní	Auglýsing um samþykkt Alþjóðavinnuálagstofnunarinnar nr. 159, um starfsendurhæfingu og atvinnumál fatlaðra . . .	74–79
22	29. júní	Auglýsing um breytingar á EFTA-samningnum vegna fríverslunar með fiskafurðir	79–81
23	13. júlí	Auglýsing um samning við Tékkóslóvakíu um afnám vegabréfsáritana	82
24	23. júlí	Auglýsing um samning við Þýska alþýðulýðveldið um afnám vegabréfsáritana	82
25	10. ágúst	Auglýsing um samning við Ungverjaland um afnám vegabréfsáritana	82
26	22. ágúst	Auglýsing um samning um stofnun Norræns fjármögnunarfélags á sviði umhverfisverndar	83–86
27	26. ágúst	Auglýsing um gildistöku samnings um gagnkvæma viðurkenningu á niðurstöðum prófana og staðfestingu á samræmi	86
28	3. okt.	Auglýsing um samning við Cabo Verde um þróunarsamvinnu	86–90
29	9. okt.	Auglýsing um gildistöku samnings um stofnun Norræns fjármögnunarfélags á sviði umhverfisverndar	90
30	24. okt.	Auglýsing um gildistöku samnings milli EFTA-ríkjanna og Efnahagsbandalags Evrópu um upplýsingaskipti vegna tæknilegra reglugerða	91
31	8. nóv.	Auglýsing um breytingar á Norðurlandasamningi um viðurkenningu á starfsréttindum innan heilbrigðisþjónustunnar og dýralæknaþjónustunnar	91–93
32	8. nóv.	Auglýsing um breytingu á stofnskrá Evrópuráðsins	93–94
33	28. nóv.	Auglýsing um breytingu á Norðurlandasamningi til að komast hjá tvísköttun að því er varðar skatta á tekjur og eignir . . .	94

STJÓRNARTÍÐINDI C – 1990

2. febrúar 1990

Nr. 1

AUGLÝSING

um gildistöku breytinga á stofnskrá Alþjóðaheilbrigðisstofnunarinnar.

Hinn 20. janúar 1984 tóku gildi breytingar á stofnskrá Alþjóðaheilbrigðisstofnunarinnar frá 22. júlí 1946 sem gerðar voru 17. maí 1976, sbr. auglýsingu í C-deild Stjórnartíðinda nr. 8/1983 þar sem breytingarnar eru birtar.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 2. febrúar 1990.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Hannes Hafstein.

2. febrúar 1990

Nr. 2

AUGLÝSING

um breytingu á Norðurlandasamningi um félagslegt öryggi.

Með orðsendingu danska utanríkisráðuneytisins 7. febrúar 1989 og svarorðsendingum sendiráða Finnlands, Svíþjóðar, Noregs og Íslands í Kaupmannahöfn 22. mars, 12. apríl og 7. júní 1989 og 24. janúar 1990 var gengið frá breytingu á Norðurlandasamningi frá 5. mars 1981 um félagslegt öryggi, sbr. auglýsingar í C-deild Stjórnartíðinda nr. 16/1981, þar sem samningurinn er birtur, 23/1981 og 19/1984. Breytingin öðlast gildi 24. febrúar 1990.

Orðsending danska utanríkisráðuneytisins og svarorðsending sendiráðs Íslands eru birtar sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 2. febrúar 1990.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Hannes Hafstein.

Fylgiskjal.**a. Orðsending danska utanríkisráðuneytisins**

Den islandske ambassade
København

Verbalnote

Udenrigsministeriet her herved den ære at foreslå, ad regeringerne i Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige indgår nedenstående aftale om ændringer til bilag til konventionen af 5. marts 1981 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om social tryghed.

**Aftale om ændring af nordisk konvention
af 5. marts 1981 om social tryghed.***Artikel 1:*

I bilag til ovennævnte konvention, bestemmelser vedrørende anvendelse af national lovgivning, E. Sverige, foretages følgende ændringer:

Punkt 4. Til artikel 12, affattes således:

Ved ydelse efter svensk lovgivning af forældrepenge, som ikke overstiger garantiniveaue, skal der tages hensyn til tidsrum, i hvilke den tilflyttede har været sikret ret til naturalydelse i et andet nordisk land.

Artikel 2:

Denne aftale træder i kraft en måned efter, at de øvrige nordiske landes regeringer skriftligt har tiltrådt aftalen overfor det danske udenrigsministerium, der i noter til de øvrige landes ambassader i København giver meddelelse herom.

Artikel 3:

Aftalen er udfærdiget på det danske, det finske, det islandske, det norske og det svenske sprog, hvilke samtlige tekster har lige gyldighed.

Såfremt Finlands, Islands, Noregs og Sveriges regering kan godkende foranstående aftale, har udenrigsministeriet den ære at foreslå, at denne verbalnote og Finlands, Islands, Norges og Sveriges ambassaders bekræftende svar på henholdsvis det finske, det islandske, det norske og det svenske sprog skal betragtes som en aftale mellem regeringerne i de nordiske lande.

København, den 7. februar 1989

b. Svarorðsending sendiráðs Íslands

Utanríkisráðuneytið
Kaupmannahöfn

Sendiráð Íslands leyfir sér að staðfesta móttöku orðsendingar utanríkisráðuneytisins, dags. 7. febrúar 1989, sem er svohljóðandi:

„Utanríkisráðuneytið leyfir sér að leggja til að ríkisstjórnir Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar geri eftirfarandi samning um breytingu á viðauka við samninginn frá 5. mars 1981 milli Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar um félagslegt öryggi.

**Samningur um breytingu á samningi Norðurlanda
frá 5. mars 1981 um félagslegt öryggi.**

1. gr.

Á viðauka við ofangreindan samning, ákvæðum um beitingu löggjafar einstakra landa, E. Svíþjóð, er gerð eftirfarandi breyting:

Töluliður 4 um 12. gr. orðist svo:

Við greiðslu foreldrapeninga samkvæmt sænskri löggjöf, sem ekki eru hærri en hið tryggða lágmark, skal taka tillit til þess tíma er innflytjandanum hefur verið tryggt aðstoð í öðru norrænu landi.

2. gr.

Samningur þessi gengur í gildi mánuði eftir að ríkisstjórnir annarra norrænna landa hafa skriflega lýst samþykki sínu við samninginn við danska utanríkisráðuneytið, sem tilkynnir sendiráðum hinna norrænu landanna í Kaupmannahöfn um það.

3. gr.

Samningurinn er gerður á dönsku, finnsku, íslensku, norsku og sænsku. Allir textarnir eru jafngildir.

Að því tilskildu, að ríkisstjórnir Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar geti samþykkt ofangreindan samning, leyfir utanríkisráðuneytið sér að leggja til að þessi orðsending og staðfest svör sendiráða Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar á finnsku, íslensku, norsku og sænsku eftir því sem við á skuli fela í sér samning milli ríkisstjórnanna á Norðurlöndum.“

Sem svar við framangreindu leyfir sendiráðið sér að tilkynna að ríkisstjórn Íslands fellst á tillöguna í ofangreindri orðsendingu og staðfestir að orðsending utanríkisráðuneytisins og þetta svar skuli fela í sér samning milli ríkisstjórnanna.

Kaupmannahöfn, 24. janúar 1990.

AUGLÝSING

um Norðurlandasamning um vinnuvernd.

Hinn 22. febrúar 1990 var sænska utanríkisráðuneytinu tilkynnt um staðfestingu Íslands á samningi milli Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar um vinnuvernd sem undirritaður var í Stokkhólmi 29. júní 1989. Samningurinn öðlast gildi 24. mars 1990.

Samningurinn er birtur sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 26. febrúar 1990.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Porsteinn Ingólfsson.

Fylgiskjal.**SAMNINGUR****milli Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar um vinnuvernd**

Ríkisstjórnir Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar, sem telja að gott vinnuumhverfi sé grundvallaratriði almennrar velferðar, sem telja að forsendur góðs vinnuumhverfis séu heilsusamleg og örugg vinnuskilyrði og aðstæður sem að öðru leyti stuðli að vellíðan og starfsgleði þeirra sem taka þátt í atvinnulífinu, sem eru á einu máli um að vinnuumhverfi eigi að taka breytingum í samræmi við tæknilega og félagslega þróun þjóðfélagsins, sem eru á einu máli um að gott vinnuumhverfi auki framleiðni og framþróun í þjóðfélaginu, sem minna á tengsl vinnuverndar og umhverfismála, einkum hvað varðar meðferð efnasambanda, sem telja að öryggisstarf á vinnustöðum sé grundvallaratriði þess að umhverfi verði gott á vinnustað, sem minna á að aðilar vinnumarkaðarins hafa á Norðurlöndum mikil áhrif á að móta stefnu í vinnuverndarmálum, sem telja að stjórnvöld vinnuverndarmála gegni mikilvægu hlutverki við að bæta vinnuumhverfi og hrinda í framkvæmd stefnu stjórnvalda í vinnuverndarmálum, sem telja að norrænt samstarf sé mikilvægt til þess að nýta sem best þau úrræði sem standa til boða og stuðla að jákvæðri þróun umhverfis á vinnustöðum, sem eru á einu máli um að samstarfsviðleitnin skuli með gagnkvæmum áhrifum og miðlun reynslu beinast að því að þróa sífellt betra vinnuumhverfi í hverju landi, sem telja að Norðurlönd skuli stefna að því að afnema tilefnislausan mun á þeim reglum sem í hverju landi kveða á um vinnuumhverfi, sem telja að sameiginleg norræn afstaða í málum, sem snerta vinnuvernd í alþjóðlegu samstarfi, sé mikilvæg, sem minna á að um langan tíma hefur átt sér stað árangursríkt samstarf Norðurlanda í vinnuverndarmálum, sem vísa til samstarfssamnings milli Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar frá 1962 með breytingu frá árinu 1971, sem 6. mars 1982 gerðu samning um sameiginlegan norrænan vinnumarkað, sem eru á einu máli um að norrænt samstarf um vinnuvernd skuli aukast og verða nánara, virkara og tryggara, hafa komið sér saman um eftirfarandi:

1. gr.

Samningnum er ætlað að treysta og þróa norræna samvinnu í því skyni að stuðla að enn betra vinnuumhverfi á öllum Norðurlöndum. að stuðla að því að sú aðstaða sem fyrir hendi er verði notuð á hagkvæman hátt og að þjóðirnar styðji hver aðra í þessum málum, með því að skiptast á reynslu og þekkingu og með samræmingu, samvinnu og verkaskiptingu. að stuðla að samræmingu á kröfum og reglum um vinnuvernd. að styrkja sameiginlega norræna afstöðu í vinnuverndarmálum sem fjallað er um hjá alþjóðastofnunum og í öðrum alþjóðlegum samskiptum. Tillit skal tekið til þeirra miklu áhrifa sem aðilar vinnumarkaðarins hafa á þessi mál samkvæmt hefð, og til þess að í samningum þessara aðila er að vissu marki kveðið á um vinnuverndarmál. Í norrænni samvinnu skal einnig virtur réttur hvers lands til þess að móta sjálft eigin stefnu í vinnuverndarmálum í samráði við aðila vinnumarkaðarins innanlands.

2. gr.

- Norðurlönd skulu stuðla að þróun umhverfis á vinnustöðum út frá eftirfarandi meginreglum:
1. Mikilvæg forsenda heilsusamlegra og öruggra vinnuskilyrða er vel skipulagt starf að öryggismálum, innan vinnustaðanna sjálfra, nátengt annarri starfsemi á vinnustaðnum.

2. Heilsugæslu á vegum fyrirtækja skal komið á eftir þörfum og aðstæðum hverrar þjóðar og skal hún vera nátengd starfi að öryggismálum á vinnustöðunum.
3. Stjórnvöld vinnuverndarmála skulu styðja öryggisstarf á vinnustöðum með upplýsingamiðlun og með því að móta reglur um vinnuvernd og hafa eftirlit með því að þeim sé fylgt.
4. Atvinnurekendur bera meginábyrgð á vinnuskilyrðum en starfsmenn skulu hafa áhrif á mótun umhverfis á vinnustað sínum og bera skyldu til þess að taka þátt í að skapa öruggar og heilsusamlegar vinnuaðstæður.
5. Vinna skal undirbúin, skipulögð og framkvæmd þannig að bægt sé frá hættu fyrir líkamlega og andlega heilsu starfsmanna.
6. Þegar skipulagður er aðbúnaður á vinnustað skal huga að kostum þess að körlum og konum séu búin sömu skilyrði til þátttöku og þroska í starfi.
7. Við val á starfsaðferðum, framleiðsluferli og búnaði, svo og við mat á því hvaða efni og efnasambönd skuli nota, skal ævinlega taka tillit til úrræða til þess að koma í veg fyrir slys og atvinnusjúkdóma.
8. Nota skal hlífðarbúnað þegar ekki er unnt að tryggja öryggi starfsmanna á annan hátt.
9. Starfsmenn skulu hafa þá menntun og fá þá fræðslu og leiðbeiningar sem þarf til þess að þeir geti leyst starf sitt af hendi á öruggan hátt.
10. Starfsmenn skulu eiga rétt á að halda sig frá vinnu sem skapar bráða og alvarlega hættu fyrir líf eða heilsu, án þess að verða skaðabótaskyldir eða sæta öðrum óréttmætum viðurlögum.

3. gr.

Norðurlönd skulu vinna saman að því að bæta vinnuumhverfi í samræmi við félagslega og tæknilega þróun samfélagsins. Þetta skal í hverju landi unnið í nánú samstarfi við aðila vinnumarkaðarins.

Í því skyni að efla eftirlit skulu stjórnvöld vinnuverndarmála á Norðurlöndum skiptast á reynslu varðandi öryggismál og önnur vinnuverndarmál, svo og leiðir til eftirlits og önnur mikilvæg atriði við að ná markmiði vinnuverndarstefnu.

4. gr.

Norðurlönd skulu áfram efla samstarf sitt að samræmingu og aðlögun vinnuverndarreglna.

Markmið samvinnunnar skal vera að bæta stöðugt vinnuumhverfið og samræma reglurnar miðað við að gerðar séu miklar kröfur í vinnuverndarmálum.

Í samstarfi um reglur skal tillit tekið til viðleitni innan Norðurlanda eða á alþjóðavettvangi til að forðast viðskiptahindranir.

5. gr.

Norðurlönd skulu vinna að því að efla norrænt og alþjóðlegt starf að samræmdum prófunar- og eftirlitsaðferðum og samsvarandi aðferðum við að viðurkenna vörur sem notaðar eru í atvinnulífinu.

Markmiðið skal vera að koma á, eftir því sem kostur er, gagnkvæmri viðurkenningu á niðurstöðum prófana og á vörum og þróa kerfi sem tryggja þetta.

6. gr.

Reglur á Norðurlöndum um vinnuvernd skulu eftir því sem unnt er grundvallast á viðeigandi stöðlum. Stjórnvöld vinnuverndarmála skulu leitast við að hafa virk áhrif á stöðlunarstarf.

Í því skyni að koma á framfæri sjónarmiðum Norðurlanda varðandi alþjóðlegt stöðlunarstarf skulu löndin stefna að samræmdri norrænni afstöðu.

Þátttaka í alþjóðlegu stöðlunarstarfi skiptist milli landanna eftir því sem unnt er. Það land, sem tekur þátt í stöðlunarverkefni hverju sinni, aflar og ber fram sjónarmið hinna landanna.

7. gr.

Norðurlönd skulu vinna að því að mat á afleiðingum og áhrifum reglna um vinnuvernd sé unnið á sambærilegum forsendum.

Stjórnvöld vinnuverndarmála skulu skýra hvert öðru frá vinnu að slíku mati, miðla reynslu sín á milli og skiptast á endanlegum niðurstöðum.

8. gr.

Peir sem bera ábyrgð á heilsugæslu fyrirtækja í löndunum skulu miðla reynslu sín á milli í því skyni að efla hagkvæma uppbyggingu heilsuverndar starfsmanna.

9. gr.

Norrænt samstarf í vinnuverndarrannsóknnum skal eftt í því skyni að stuðla að hagkvæmari nýtingu fjármagns, aðstöðu og rannsóknarniðurstaðna. Þessu verði náð með miðlun reynslu og niðurstaðna og verkaskiptingu á sviði rannsókna. Sérstaka áherslu skal leggja á rannsóknarsvið sem eru vel fallin sem norræn samstarfsverkefni.

Opinberar stofnanir á Norðurlöndum, sem veita fé til rannsókna, menntunar og upplýsingamiðlunar um vinnuvernd, skulu hafa reglubundið samband sín á milli til þess að skiptast á reynslu og ræða um úthlutun styrkja til ýmissa sviða og jafnframt fjalla um skilyrði til þess að styðja sameiginlega norræn verkefni.

10. gr.

Opinberar stofnanir sem í hverju landi skipuleggja og annast sérmenntun á sviði vinnuverndar skulu hafa stöðugt samband sín á milli. Skipuleggja skal sameiginlegar námsbrautir, eftir því sem hagkvæmt er, með hliðsjón af menntunarkröfum og aðstæðum í hverju landi.

11. gr.

Til þess að bæta upplýsingamiðlun og heimildaskráningu skal komið á náinni samvinnu opinberra stofnana sem annast slíka starfsemi í hverju landi. Einkum skal hugað að leiðum til samræmingar og sameiginlegrar nýtingar á heimildasöfnum landanna og möguleikum þeirra, sem leita upplýsinga í þessum löndum, að finna greiðlega það sem skráð er.

12. gr.

Norðurlönd skulu sameiginlega leitast við að koma upp sambærilegum hagskýrslum um vinnuslys og atvinnusjúkdóma.

13. gr.

Til þess að framfylgja þeim markmiðum sem sett eru með þessum samningi og að öðru leyti efla samvinnu Norðurlanda á sviði vinnuverndar skal Norræna ráðherranefndin (vinnuverndarráðherrar) samþykkja norræna samstarfsáætlun um vinnuvernd. Samstarfsáætlanir skulu metnar og endurskoðaðar reglulega í náinni samvinnu við aðila vinnumarkaðarins.

14. gr.

Mál er varða framkvæmd þessa samnings skulu lögð fyrir Norrænu embættismannanefndina um vinnuvernd, sem hefur það verkefni að vinna á norrænum vettvangi að samræmingu og samvinnu á sviði vinnuverndar. Nefndin annast jafnframt undirbúning mála fyrir Norrænu ráðherranefndina (vinnuverndarráðherra).

15. gr.

Norræna ráðherranefndin (vinnuverndarráðherrar) og Norræna embættismannanefndin um vinnuvernd skulu reglulega hafa samráð við aðila vinnumarkaðarins um málefni sem varða vinnuvernd á Norðurlöndum og um framkvæmd þessa samnings.

16. gr.

Samningur þessi öðlast gildi 30 dögum eftir þann dag er allir aðilar hafa tilkynnt sænska utanríkisráðuneytinu að hann hafi verið samþykktur.

Sænska utanríkisráðuneytið tilkynnir öðrum aðilum um móttöku þessara tilkynninga og um þann dag er samningurinn öðlast gildi.

17. gr.

Aðili getur sagt samningnum upp með skriflegri tilkynningu þess efnis til sænska utanríkisráðuneytisins sem tilkynnir þá öðrum aðilum um móttöku slíkrar tilkynningar og um efni hennar. Uppsögn tekur

aðeins til þess aðila sem að uppsögninni stendur og tekur gildi sex mánuðum eftir að sænska utanríkisráðuneytinu berst tilkynning um uppsögnina.

18. gr.

Frumrit samnings þessa skal varðveitt í sænska utanríkisráðuneytinu sem sendir öðrum aðilum staðfest afrit af því.

Þessu til staðfestu hafa fulltrúar, sem til þess höfðu fullt umboð, undirritað samning þennan.

Gjört í Stokkhólmi 29. júní 1989 í einu eintaki á dönsku, finnsku, íslensku, norsku og sænsku og skulu allir textar jafngildir.

AUGLÝSING

um breytingu á Norðurlandasamningi um viðurkenningu á starfsréttindum innan heilbrigðisþjónustunnar og dýralæknaþjónustunnar.

Í dag var undirritað í Reykjavík samkomulag um breytingu á viðbótarbókun frá 27. ágúst 1987 við samkomulag um breytingu á samningi milli Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar frá 25. ágúst 1981 um viðurkenningu á starfsréttindum innan heilbrigðisþjónustunnar og dýralæknaþjónustunnar. Breytingin öðlaðist gildi við undirritun. Samningurinn er birtur í auglýsingu í C-deild Stjórnartíðinda nr. 7/1982, sbr. auglýsingar nr. 11/1983 og 13/1989.

Samkomulagið er birt sem fylgiskjal 1 með auglýsingu þessari en viðbótarbókunin sem fylgiskjal 2. Þetta er með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 28. febrúar 1990.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Þorsteinn Ingólfsson.

Fylgiskjal 1.

SAMKOMULAG

um breytingu á viðbótarbókun frá 27. ágúst 1987 við samkomulag um breytingu á samningi milli Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar um viðurkenningu á starfsréttindum innan heilbrigðisþjónustunnar og dýralæknaþjónustunnar

Ríkisstjórnir Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar, sem vilja framlengja gildistíma viðbótarbókunarinnar frá 27. ágúst 1987 um starfsréttindi hjúkrunarfræðinga, hafa gert samkomulag um eftirfarandi:

1. gr.

Viðbótarbókunin sem undirritað var í Skagen 27. ágúst 1987 við samkomulag um breytingu á samningi frá 25. ágúst 1981 um viðurkenningu á starfsréttindum innan heilbrigðisþjónustunnar og dýralæknaþjónustunnar skal gilda meðan samningurinn frá 25. ágúst 1981 er í gildi.

2. gr.

Samkomulag þetta öðlast gildi þann dag sem það er undirritað af öllum aðilum. Samkomulagið skal þó hafa gildi frá og með 25. ágúst 1989.

3. gr.

Frumrit þessa samkomulags skal varðveitt í sænska utanríkisráðuneytinu sem sendir hinum aðilunum staðfest afrit af því.

Þessu til staðfestu hafa fulltrúar, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað samkomulag þetta.

Gjört í Reykjavík 28. febrúar 1990 í einu eintaki á dönsku, finnsku, íslensku, norsku og sænsku og skulu allir textarnir jafngildir.

Fylgiskjal 2.**VIÐBÓTARBÓKUN**

við samkomulag um breytingu á samningi milli Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar frá 25. ágúst 1981 um viðurkenningu á starfsréttindum innan heilbrigðisþjónustunnar og dýralæknaþjónustunnar

Ríkisstjórnir Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar, sem óska að breyta samningi frá 25. ágúst 1981 um viðurkenningu á starfsréttindum innan heilbrigðisþjónustunnar og dýralæknaþjónustunnar, hafa komið sér saman um eftirfarandi:

1. gr.

Viðbótarbókun þessi við samkomulag um breytingu á samningi frá 25. ágúst 1981 um viðurkenningu á starfsréttindum innan heilbrigðisþjónustunnar og dýralæknaþjónustunnar skal hljóða svo:

„Sá á rétt til viðurkenningar sem hjúkrunarfræðingur samkvæmt samningnum sem hefur lokið menntun í almennri hjúkrun.

Hjúkrunarfræðingar sem hafa lokið námi í öðrum greinum hjúkrunar metast einstaklingsbundið í hverju landi.

Eftirlitsnefndin, sem fylgist með framkvæmd samningsins, skal fylgjast nákvæmlega með framkvæmd einstaklingsbundna matsins.“

2. gr.

Frumriti viðbótarbókunar þessarar skal komið í vörslu hjá sænska utanríkisráðuneytinu sem sendir hinum samningsríkjunum staðfest afrit af því.

TILLÆGSPROTOKOL

til aftale om ændring af overenskomsten mellem Danmark, Finland, Norge og Sverige af 25. august 1981 om godkendelse af erhvervsudøvelse for visse personalegrupper inden for sundhedsvæsenet og veterinærvæsenet

Danmarks, Finlands, Norges og Sveriges regeringer, som ønsker at ændre overenskomsten af 25. august 1981 om godkendelse af erhvervsudøvelse for visse personalegrupper inden for sundhedsvæsenet og veterinærvæsenet, har aftalt følgende:

Artikel 1

Denne tillægsprotokol til aftale om ændring af overenskomsten af 25. august 1981 om godkendelse af erhvervsudøvelse for visse personalegrupper indenfor sundhedsvæsenet og veterinærvæsenet skal have følgende ordlyd:

“Godkendelse som sygeplejerske i overensstemmelse med overenskomsten skal gælde dem, der er uddannede som sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje.

Sygeplejersker med anden uddannelse end til sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje godkendes af de respektive lande efter individuel bedømmelse.

Den særlige arbejdsgruppe, som har til opgave at følge gennemførelsen af overenskomsten skal særligt nøje følge gennemførelsen af den individuelle bedømmelse.“

Artikel 2

Originaleksemplaret af denne tillægsprotokol skal deponeres i det svenske udenrigsministerium, som skal oversende bekræftede genparter til de øvrige kontraherende stater.

3. gr.

Viðbótarbókun þessi gengur í gildi 30 dögum eftir að öll samningsríki hafa tilkynnt sænska utanríkisráðuneytinu að uppfylltar hafi verið þær kröfur sem gerðar eru til gildistöku hennar.

Vörsluaðili skal tilkynna öðrum samningsríkjum um móttöku slíkra tilkynninga. Viðbótarbókun þessi gildir til 25. ágúst 1989. Fylgjast skal stöðugt með framkvæmd ákvæða 1. gr. og meta áður en tekin verður ákvörðun um reglur til frambúðar um hjúkrunarfræðinga í samningnum frá 25. ágúst 1981.

Þessu til staðfestu hafa fulltrúar ríkjanna, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað viðbótarbókun þessa.

Gjört í Skagen 27. ágúst 1987 í einu eintaki á dönsku, finnsku, norsku og sænsku og skulu allir textarnir jafngildir.

Artikel 3

Denne tillægsprotokol træder i kraft, 30 dage efter at samtlige kontraherende stater har meddelt til det svenske udenrigsministerium, at de foranstaltninger, som kræves for aftalens ikrafttræden er gennemført.

Depositaren underretter de øvrige kontraherende stater om tidspunktet for modtagelsen af disse meddelelser. Denne aftale om tillægsprotokol skal gælde indtil den 25. august 1989. Gennemførelsen af bestemmelserne i artikel 1 skal løbende følges og vurderes, inden der tages endelig stilling til den fortsatte regulering af gruppen sygeplejersker i overenskomsten af 25. august 1981.

SOM BEKRÆFTELSE HERPÅ her undertegnede tilbørligt befuldmægtigede repræsentant undertegnet denne tillægsprotokol.

UDFÆRDIGET I SKAGEN den 27. august 1987 i ét eksemplar på dansk, finsk, norsk og svensk, hvilke tekster alle har samme gyldighed.

AUGLÝSING

um samning við Alþjóðabankann og Alþjóðaframfarastofnunina um ráðgjafasjóð.

Hinn 5. mars 1990 var undirritaður samningur milli Íslands og Alþjóðabankans til endurbyggingar og nýbyggingar og Alþjóðaframfarastofnunarinnar um ráðgjafasjóð. Samningurinn öðlaðist gildi við undirskrift.

Samningurinn er birtur sem fylgiskjal 1 með auglýsingu þessari en með bréfi sem birt er í fylgiskjali 2 er samningurinn látinn ná einnig til Alþjóðalánastofnunarinnar.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 9. mars 1990.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Þorsteinn Ingólfsson.

Fylgiskjal 1.

5. mars 1990

March 5, 1990

Hr. Moeen A. Qureshi,
1. varaforseti rekstrarsviðs,
Alþjóðabankanum
1818 H Street, N.W.
Washington, D.C. 20433.

Mr. Moeen A. Qureshi
Senior Vice President, Operations
The World Bank
1818 H Street, N.W.
Washington, D.C. 20433

Kæri hr. Qureshi,

Dear Mr. Qureshi:

Ég hef þá ánægju að tilkynna yður að ríkisstjórn Íslands hefur ákveðið að veita Alþjóðabankanum (IBRD) og Alþjóðaframfarastofnuninni (IDA), sem hér á eftir kallast sameiginlega Alþjóðabankinn, 75 000 Bandaríkjadala styrk til að stofna Íslenska ráðgjafasjóðinn. Sjóð þennan getur Alþjóðabankinn notað til að greiða þóknun einstakra ráðgjafa frá Íslandi sem Alþjóðabankinn ræður til að undirbúa, meta og hafa eftirlit með verkefnum og áætlunum Alþjóðabankans (en bankinn einn ákvarðar val þeirra), svo og annarri þeirri starfsemi sem samkomulag kann að verða um.

I have the pleasure of advising you that the Government of Iceland has decided to make available to the International Bank for Reconstruction and Development (IBRD) and the International Development Association (IDA), hereinafter collectively referred to as the World Bank, a grant of US \$ 75,000 for establishing an Icelandic Consultant Trust Fund. This fund may be used by the World Bank to pay the fees of individual consultants from Iceland engaged by the World Bank for the preparation, appraisal and supervision of World Bank financed projects and programs (the selection of which will be at the sole discretion of the Bank) and such other activities as may be agreed upon.

Ráðning framangreindra ráðgjafa, svo og stjórnun og framkvæmd samninga milli Alþjóðabankans og framangreindra ráðgjafa og/eða þriðja aðila, verður alfarið á ábyrgð Alþjóðabankans og skal háttað í samræmi við venjulega starfshætti bankans. Að beiðni Alþjóðabankans mun ríkisstjórn Íslands, eftir því sem henni er framast unnt, láta Alþjóðabankanum í té upplýsingar um sérfræðikunnáttu þá sem finna má á Íslandi á sviðum er Alþjóðabankinn kann að hafa áhuga á.

The recruitment of said consultants, and the administration and enforcement of any provisions of any agreement entered into between the World Bank and any of said consultants and/or third parties, will be the responsibility solely of the World Bank and will be carried out in accordance with the World Bank's normal procedures. At the request of the World Bank, the Government of Iceland will, to the best of its ability, make available to the World Bank information concerning expertise available in Iceland in sectors which may be of interest to the World Bank.

Ef ríkisstjórn Íslands fer þess á leit mun bankinn láta henni í té útdrátt úr skýrslum sem íslenskir ráðgjafar gefa Alþjóðabankanum við lok starfa sinna.

The Bank will provide the Government of Iceland, at its request, with summaries of the reports submitted to the World Bank by the Icelandic consultants upon completion of their assignments.

Ríkisstjórn Íslands mun leggja styrktarféð inn á reikning „T“ í Federal Reserve Bank of New York í nafni IDA (T-reikninginn). Alþjóðabankinn hefur umsýslu með sjóðnum fyrir hönd ríkisstjórnar Íslands í samræmi við skilmála bréfs þessa. Verður styrktarfénu haldið aðskildu frá fé Alþjóðabankans og Alþjóðaframfarastofnunarinnar. Geyma má styrktarféð með öðrum sjóðseignum á T-reikningnum. Bankinn hefur rétt til að taka út úr T-reikningnum til að greiða þóknun til íslenskra ráðgjafa sem Alþjóðabankinn hefur ráðið samkvæmt samningi þessum. Alþjóðabankanum er

The Government of Iceland will deposit the grant funds in Account “T” maintained with the Federal Reserve Bank of New York in the name of IDA (the T-Account). The grant funds will be administered by the World Bank on behalf of the Government of Iceland in accordance with the terms of this letter. The grant funds will be kept separate and apart from the funds of IBRD and IDA. The grant funds may be comingled with other trust fund assets maintained in the “T-Account”. The Bank will be entitled to draw on the T-Account for financing the fees of Icelandic

frjálst að skipta fénu á T-reikningnum í annan gjaldmiðil til að auðvelda ráðstöfun þess. Alþjóðabankinn getur notað óráðstafað fé á T-reikningnum til fjárfestingar og endurfjárfestingar. Bætast tekjurnar, sem áskotnast, við T-reikninginn og eru notaðar í sama tilgangi.

Alþjóðabankinn mun halda sérstakar bækur og höfuðstölsreikninga um styrktarféð á T-reikningnum og greiðslur af honum og mun láta ríkisstjórn Íslands í té einu sinni á ári, svo og þegar styrktarfénu á T-reikningnum er að fullu ráðstafað, reikningsyfirlit í Bandaríkjadöllum um styrktarféð.

Alþjóðabankinn mun sýna sömu alúð við framkvæmd starfa þeirra sem lýst er í bréfi þessu og við stjórnun og framkvæmd eigin mála og skal hann ekki bera meiri skyldur að því leyti gagnvart ríkisstjórn Íslands.

Eftirfarandi embættismenn skulu bera ábyrgð á samstarfi varðandi öll atriði sem snerta efni samnings þessa:

Fyrir hönd Alþjóðabankans:

Cofinancing Adviser
Official Aid Agencies
International Bank for
Reconstruction and
Development, og

International Development
Association
1818 H Street, N.W.
Washington, D.C. 20433

Fyrir hönd ríkisstjórnar Íslands:

Skrifstofustjóri
viðskiptaráðuneytisins,
Arnarhvoli
101 Reykjavík
Íslandi.

Samningurinn gengur í gildi á þeim degi, er báðir aðilar hafa undirritað hann, og skal gilda þangað til allt styrktarféð hefur verið tekið út af T-reikningnum nema annar hvor aðilanna hafi sagt honum upp skriflega með sex mánaða fyrirvara.

Ef samningi þessum er sagt upp skal uppsögnin ekki hafa áhrif á samninga sem Alþjóðabankinn hefur þegar gert við ráðgjafa og/eða þriðja aðila og hefur Alþjóðabankinn rétt til að halda áfram að

consultants engaged by the World Bank pursuant to this arrangement. The funds in the T-Account may be freely exchanged by the World Bank into other currencies as may facilitate their disbursement. The World Bank may invest and reinvest the funds in the T-Account pending their disbursement. The income earned will be added to the T-Account and used for the same purpose.

The World Bank will maintain separate records and ledger accounts in respect of the grant funds in the T-Account and of disbursements made therefrom, and will submit to the Government of Iceland a financial statement in United States Dollars with respect to the grant funds, once a year and once the grant funds in the T-Account are fully disbursed.

The World Bank will exercise the same care in the discharge of the functions described in this letter as it exercises with respect to the administration and management of its own affairs and shall have no further liability to the Government of Iceland in respect thereof.

The officers responsible for the coordination of all matters relating to the content of this arrangement will be the following:

For the World Bank:

Cofinancing Adviser
Official Aid Agencies
International Bank for
Reconstruction and
Development, and

International Development
Association
1818 H Street, N.W.
Washington, D.C. 20433

For the Government of Iceland:

Deputy Secretary General
Ministry of Commerce
Arnarhvoli
101 Reykjavik
Iceland

The arrangement will enter into force on the day of its signature by both parties and will remain in force, unless terminated by any one of the parties upon six-months prior written notice, until the grant funds in the T-Account are fully withdrawn.

If this arrangement is terminated, such termination shall not affect any agreements already entered into between the World Bank and any consultant and/or third party, and the World Bank

taka fé út af T-reikningnum vegna þeirra samninga á sama hátt og ef samningi þessum hefði ekki verið sagt upp. Að loknum þessum úttektum skal skila ríkisstjórn Íslands innstæðu á T-reikningnum og skal þá líta svo á að skuldbindingar Alþjóðabankans samkvæmt samningi þessum séu fallnar niður.

Ef Alþjóðabankinn er samþykkur ákvæðum samnings þessa eruð þér vinsamlegast beðinn að staðfesta samþykki yðar með því að undirrita og dagsetja bréf þetta og senda okkur annað eintak þess.

Virðingarfyllst,
Ingvi S. Ingvarsson,
sendiherra Íslands

shall be entitled to continue withdrawals from the T-Account in respect of such agreements as if this arrangement had not been so terminated. Any balance in the T-Account at the completion of such withdrawals shall be returned to the Government of Iceland and the World Bank's responsibilities under this arrangement shall be considered terminated.

If the provisions of this arrangement are acceptable to the World Bank, please confirm your agreement by signing and dating this letter and returning one copy to us.

Sincerely,
Ingvi S. Ingvarsson
Ambassador of Iceland

Staðfest fyrir hönd
Alþjóðabankans
og
Alþjóðaframfarastofnunarinnar

Moeen A. Qureshi,
1. varaforseti rekstrarsviðs

Confirmed on behalf of the
International Bank for Reconstruction
and Development, and
the International Development Association

Moeen A. Qureshi
Senior Vice President, Operations

Fylgiskjal 2.

5. mars 1990

March 5, 1990

Hr. Moeen A. Qureshi,
1. varaforseti rekstrarsviðs,
Alþjóðabankanum
1818 H Street, N.W.
Washington, D.C. 20433.

Mr. Moeen A. Qureshi
Senior Vice President, Operations
The World Bank
1818 H Street, N.W.
Washington, D.C. 20433

Kæri hr. Qureshi,

Vísað er til ráðgjafasjódssamningsins sem ríkisstjórn Íslands stóð að með bréfaskiptum 5. mars 1990. Þótt samningurinn vísi aðeins til Alþjóðabankans (IBRD) og Alþjóðaframfarastofnunarinnar (IDA), sem kallast sameiginlega Alþjóðabankinn, má þó einnig beita honum að vild Alþjóðabankans í viðeigandi tilvikum um verkefni sem Alþjóðalánastofnunin (IFC) hefur tekist á hendur.

Dear Mr. Qureshi:

This is in reference to the Consultant Trust Fund Agreement that was established by the Government of Iceland through an exchange of letters dated March 5, 1990. Although the Agreement refers only to the International Bank for Reconstruction and Development (IBRD) and the International Development Association (IDA), collectively referred to as the World Bank, the Agreement may, however, at the discretion of the World Bank also be applied in appropriate cases to assignments undertaken by the International Finance Corporation (IFC).

Virðingarfyllst,
Ingvi S. Ingvarsson,
sendiherra Íslands

Sincerely,
Ingvi S. Ingvarsson
Ambassador of Iceland

AUGLÝSING

um samning við Efnahagsbandalag Evrópu til að koma á samstarfi á sviði starfsþjálfunar í tengslum við framkvæmd á COMETT II (1990-1994).

Hinn 15. mars 1990 var Efnahagsbandalagi Evrópu tilkynnt um samþykki Íslands á samningi milli Lýðveldisins Íslands og Efnahagsbandalags Evrópu til að koma á samstarfi á sviði starfsþjálfunar í tengslum við framkvæmd á COMETT II (1990-1994) sem undirritaður var í Brussel 19. desember 1989. Samningurinn öðlast gildi 1. apríl 1990.

Samningurinn er birtur sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Útanríkisráðuneytið, Reykjavík, 30. mars 1990.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Þorsteinn Ingólfsson.

Fylgiskjal.

SAMNINGUR milli Lýðveldisins Íslands og Efnahagsbandalags Evrópu til að koma á samstarfi á sviði starfsþjálfunar í tengslum við framkvæmd á COMETT II (1990-1994)

Lýðveldið Ísland, hér eftir nefnt „Ísland“,
og
Efnahagsbandalag Evrópu, hér eftir nefnt „bandalagið“,
hér eftir bæði nefnd „samningsaðilar“,

PAR SEM ráð Evrópubandalaganna, hér eftir nefnt „ráðið“, samþykkti með ákvörðun 16. desember 1988 annan hluta áætlunarinnar um samstarf háskóla og fyrirtækja innan bandalagsins um tækniþjálfun, sem hér eftir er nefnd „COMETT II“;

PAR SEM samningsaðilar eiga sameiginlegra hagsmuna að gæta um samstarf á þessu sviði sem hluta í vðtækara samstarfi milli bandalagsins og EFTA-ríkjanna á sviði menntunar og starfsþjálfunar;

PAR SEM samstarf bandalagsins og Íslands sér í lagi, með það að leiðarljósi að ná markmiðunum sem COMETT II voru sett, eflir áhrif COMETT-aðgerða eðli sínu samkvæmt þannig að tæknikunnátta fólks innan bandalagsins og á Íslandi komist á hærri stig;

PAR SEM samningsaðilar vænta þess þar af leiðandi að hafa gagnkvæman hag af þátttöku Íslands í COMETT II;

HAFI GERT MEÐ SÉR EFTIRFARANDI SAMNING:

1. gr.

Koma skal á samstarfi milli bandalagsins og Íslands á sviði tækniþjálfunar í tengslum við framkvæmd COMETT II. Yfirlit yfir COMETT II áætlunina og markmið hennar er að finna í viðauka I.

2. gr.

Ísland tekur þátt í fjölda aðgerða til að efla samstarf milli háskóla og fyrirtækja á Íslandi annars vegar og háskóla og fyrirtækja innan bandalagsins hins vegar að því er varðar byrjunar- og framhaldsþjálfun, einkum á sviði hátækni, innan ramma COMETT II.

3. gr.

Í samningi þessum er hugtakið „háskóli“ notað í sinni almennu merkingu um allar tegundir menntastofnana og starfsþjálfunarskóla að loknu framhaldsskólastigi sem bjóða upp á starfsréttindi eða réttindapróf á byrjunar- og/eða framhaldsstigi, hvað svo sem slíkar stofnanir heita í ríkjum samningsaðila; hugtakið „fyrirtæki“ er notað um allar tegundir atvinnurekstrar, þar með talin ekki aðeins stór fyrirtæki, heldur og lítil og miðlungsstór fyrirtæki, hver svo sem lagaleg staða þeirra er og aðferðir við að beita tækninýjungum. Hugtakið nær einnig til sjálfstæðra viðskiptasamtaka, einkum verslunar- og iðnaðarráða og/eða samsvarandi samtaka, félaga sérfræðimenntaðs fólks og samtaka atvinnurekanda eða launþega.

4. gr.

Að því er varðar hina ýmsu þætti COMETT II skal þátttaka „háskóla“ og „fyrirtækja“ á Íslandi í starfsemi og verkefnum á vegum COMETT II háð eftirfarandi skilyrðum og reglum:

1. Þáttur A: Þróun þjálfunarsamstarfs háskóla og fyrirtækja (UITP-samstarf)

Efni og markmið þessa þáttar skulu vera þau sem tilgreind eru í viðauka I, 4. atriði, kafla A (A - Tengslanet innan Evrópu).

Ísland og aðilar á Íslandi mega njóta góðs af hinum margvíslegu aðgerðum sem nefndar eru að ofan á sama grundvelli og aðildarríki bandalagsins og stofnanir innan þeirra og með sömu skilyrðum.

Þegar um er að ræða þjálfunarsamstarf innan atvinnugreinar skulu þó eftirfarandi skilyrði sett:

- i) Háskólar og fyrirtæki á Íslandi sem skipuleggja verkefni mega eingöngu leggja inn umsóknir um fjárhagsstuðning til að koma á þjálfunarsamstarfi innan atvinnugreinar sem aðilar frá að minnsta kosti tveimur aðildarríkjum bandalagsins taka þátt í. Slík verkefni mega þar að auki ná til samstarfsaðila frá öðrum EFTA- ríkjum sem gert hafa samstarfssamning um COMETT II;
 - ii) Sem þátttakendur í verkefni geta háskólar og fyrirtæki frá Íslandi orðið aðilar að þjálfunarsamstarfi innan atvinnugreinar sem skipulagt er af háskólum og/eða fyrirtækjum í aðildarríki bandalagsins, svo framarlega sem viðkomandi verkefni fullnægir þegar þeim skilyrðum - án þátttöku samstarfsaðilans frá EFTA - sem kveðið er á um fyrir slík verkefni.
- Háskólar og fyrirtæki frá Íslandi mega einnig taka þátt í verkefnum sem skipulögð eru af háskólum og/eða fyrirtækjum frá öðrum EFTA-ríkjum sem gert hafa samstarfssamning um COMETT II, svo framarlega sem þau verkefni fullnægja því skilyrði að aðilar frá að minnsta kosti tveimur aðildarríkjum bandalagsins taki þátt í verkefninu.

2. Þáttur B: Nemendaskipti milli þjóða

Efni og markmið þessa þáttar skulu vera þau sem tilgreind eru í viðauka I, 4. atriði, kafla B (B — Nemendaskipti milli landa).

Samkvæmt samningi þessum má COMETT eingöngu styðja nemendaskipti á hvorn veginn sem er milli Íslands og aðildarríkis bandalagsins.

Háskólar og/eða fyrirtæki frá Íslandi mega leggja inn umsóknir um fjárhagsstuðning til að senda og/eða taka við námsmönnum og/eða starfsfólki eingöngu til eða frá fyrirtækjum og/eða háskólum í aðildarríki bandalagsins.

Háskólar og/eða fyrirtæki frá aðildarríki bandalagsins mega leggja inn umsóknir um fjárhagsstuðning til að senda og/eða taka við námsmönnum og/eða starfsfólki eingöngu til eða frá fyrirtækjum og/eða háskólum á Íslandi.

Nemendaskipti milli tveggja EFTA-ríkja verða ekki styrkt samkvæmt COMETT II.

3. Þáttur C: Sameiginleg verkefni um framhaldsþjálfun, einkum á sviði hátækni og fjarþjálfunar um margs konar fjölmiðla

Efni og markmið þessa þáttar skulu vera þau sem tilgreind eru í viðauka I, 4. atriði, kafla C (C — Sameiginleg verkefni um framhaldsþjálfun, einkum á sviði hátækni og fjarþjálfunar um margs konar fjölmiðla).

Háskólar og fyrirtæki frá Íslandi sem skipuleggja verkefni mega eingöngu leggja inn umsóknir um fjárhagsstuðning fyrir sameiginleg verkefni sem aðilar frá að minnsta kosti tveimur aðildarríkjum bandalagsins taka þátt í. Slík verkefni mega þar að auki ná til samstarfsaðila frá öðrum EFTA-ríkjum sem gert hafa samstarfssamning um COMETT II.

Sem þátttakendur í verkefnum mega háskólar og fyrirtæki frá Íslandi taka þátt í sameiginlegum verkefnum sem skipulögð eru af háskólum eða fyrirtækjum í aðildarríki bandalagsins, svo

framarlega sem viðkomandi verkefni fullnægir þegar þeim skilyrðum - án þátttöku samstarfsaðilans frá EFTA - sem kveðið er á um fyrir slík verkefni.

Háskólar og fyrirtæki frá Íslandi mega einnig taka þátt í verkefnum sem skipulögð eru af háskólum eða fyrirtækjum frá öðru EFTA-ríki sem gert hefur samstarfssamning um COMETT II, svo framarlega sem þau verkefni fullnægja því skilyrði að aðilar frá að minnsta kosti tveimur aðildarríkjum bandalagsins taki þátt í verkefninu.

4. Þáttur D: Fræðsluskipulag, kynning og stuðningsaðgerðir

Efni og markmið þessa þáttar skulu vera þau sem tilgreind eru í viðauka I, 4. atriði, kafla D (D — fræðsluskipulag, kynning og stuðningsaðgerðir).

Ísland skal taka þátt í skipulögðu upplýsingastarfi um COMETT II, einkum með því að eiga samstarf um stofnun einnar upplýsingastofu fyrir COMETT þar.

Ísland og aðilar frá Íslandi mega njóta góðs af hinum margvíslegu aðgerðum sem nefndar eru að ofan á sama grundvelli og aðildarríki bandalagsins og stofnanir innan þeirra og með sömu skilyrðum.

5. gr.

Fjárframlag Íslands sem nægir til að greiða þátttöku þess í COMETT II áætluninni skal ákveðið í hlutfalli við þá upphæð sem á hverju ári er færð á heildarfjárlög Evrópubandalaganna til fjárveitinga fyrir skuldbindingar varðandi COMETT II áætlunina.

Hlutfallsstuðullinn sem ræður framlagi Íslands skal ákveðinn af hlutfallinu milli vergrar landsframleiðslu Íslands á markaðsverðlagi og samanlagðri vergrí landsframleiðslu aðildarríkja bandalagsins og Íslands á markaðsverðlagi. Þetta hlutfall verður reiknað út á ári hverju á grundvelli nýjustu tiltækra hagtalna hjá OECD.

Fjárhagsákvæði varðandi áætlað fjármagn sem nauðsynlegt er til að framkvæma COMETT II áætlunina innan bandalagsins - fyrir utan framlög EFTA-ríkjanna - er að finna í viðauka II.

Reglur um framlag Íslands til þróunar COMETT II áætlunarinnar er að finna í viðauka III.

6. gr.

Með fyrirvara um þær sérstöku kröfur sem nefndar eru í 4. gr. um þátttöku háskóla og fyrirtækja frá Íslandi, skulu skilmálar og skilyrði um umsóknir og mat á tillögum/verkefnum og skilmálar og skilyrði fyrir úthlutun og gerð samninga samkvæmt COMETT II áætluninni vera hin sömu og þau er gilda um háskóla og fyrirtæki innan bandalagsins. Samningar sem gerðir eru af framkvæmdastjórninni skulu lýsa réttindum og skyldum háskóla og fyrirtækja frá Íslandi og einkum og sér í lagi aðferðum til að koma á framfæri, vernda og hagnýta árangur þjálfunarverkefnanna.

7. gr.

1. Sameiginleg nefnd er hér með sett á stofn.

2. Nefndin skal skila álitum um eftirfarandi atriði:

a) að því leyti sem þau varða þátttöku háskóla og fyrirtækja frá Íslandi: almennar vinnureglur fyrir COMETT II áætlunina; almennar vinnureglur um fjárhagsaðstoð sem veita skal samkvæmt COMETT II áætluninni; atriði sem varða innbyrðis vægi einstakra þátta COMETT II áætlunarinnar, þar á meðal sundurlíðun hinna margvíslegu aðgerða;

b) hinar margvíslegu tegundir verkefna sem lýst er í viðauka I.

3. Að því er varðar þau atriði sem nefnd eru í málsgrein 2a) og b) mun fulltrúi bandalagsins leggja málin fyrir nefndina.

4. Fulltrúi bandalagsins skal gera viðeigandi ráðstafanir til að tryggja samræmi milli framkvæmdar þessa samnings og ákvarðana sem bandalagið tekur um framkvæmd COMETT II.

5. Nefndin skal bera ábyrgð á öllum öðrum málum varðandi umsýslu samningsins og skal tryggja að framkvæmd hans sé eins og til er ætlast. Skal hún leggja fram tillögur í því skyni.

6. Í þeim tilgangi að framkvæmd samningsins verði eins og til er ætlast skulu samningsaðilar skiptast á upplýsingum og ráðgast innan nefndarinnar, að beiðni annars hvors aðilans.

7. Nefndin skal setja sér sínar eigin starfsreglur.

8. Nefndina skulu skipa fulltrúar frá bandalaginu annars vegar og fulltrúar Íslands hins vegar.

9. Nefndin skal starfa á grundvelli sameiginlegrar niðurstöðu.

10. Nefndin skal halda fundi að beiðni annars hvors samningsaðila í samræmi við þau skilyrði sem kveðið verður á um í starfsreglum hennar.

8. gr.

Allar ákvarðanir um val á hinum ýmsu tegundum verkefna sem lýst er í viðauka I skulu teknar af framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna.

9. gr.

Framkvæmdastjórnin skal tryggja að samsetning sérfræðingahópsins sem er ráðgefandi fyrir framkvæmdastjórnina um COMETT II áætlunina sé með þeim hætti að hún geti veitt alla nauðsynlega ráðgjöf að því er varðar þátttöku háskóla og fyrirtækja frá Íslandi.

10. gr.

Samningsaðilar taka að sér að reyna að auðvelda frjálsa flutninga og búsetu námsmanna og starfsfólks sem tekur þátt í starfsemi sem samningurinn nær til á Íslandi og í löndum bandalagsins.

11. gr.

Til að aðstoða framkvæmdastjórnina við árlega skýrslugerð um COMETT II, svo og við áfangamat og lokamat, skal Ísland skila framlagi til framkvæmdastjórnarinnar þar sem lýst er þeim innanlandsaðgerðum sem gerðar hafa verið á Íslandi að þessu leyti. Eintak af ársskýrslum, svo og áfanga- og lokamatsskýrslum, skal sent til Íslands.

12. gr.

Að því er varðar umsóknarferil, samninga, skýrslur sem skilað er og aðra umsýslu vegna COMETT II áætlunarinnar skulu tungumálin sem notuð verða takmörkuð við hin opinberu tungumál bandalagsins.

13. gr.

Samningur þessi skal gilda annars vegar í þeim löndum þar sem stofnsamningur Efnahagsbandalags Evrópu er í gildi og samkvæmt þeim skilmálum sem þar er kveðið á um og hins vegar á yfirráðasvæði Íslands.

14. gr.

1. Samningur þessi heldur gildi þar til COMETT II áætluninni er lokið.

2. Ef bandalagið endurskoðar COMETT II áætlunina má semja um samninginn að nýju eða segja honum upp. Íslandi skal tilkynnt um inntak hinnar endurskoðuðu áætlunar í einstökum atriðum innan einnar viku frá samþykkt hennar af hálfu bandalagsins. Samningsaðilar skulu tilkynna hvor öðrum innan þriggja mánaða frá samþykkt ákvörðunar bandalagsins ef endurskoðun eða uppsögn samningsins er fjórsjáanleg. Komi til uppsagnar skulu samningsaðilar semja sín í milli um framkvæmdaratriði varðandi skuldbindingar sem þá eru útistandandi.

3. Hvor samningsaðili getur hvenær sem er farið fram á endurskoðun samningsins. Skal hann í þessum tilgangi leggja rökstudda beiðni fyrir hinn samningsaðilann. Samningsaðilar geta falið sameiginlegu nefndinni að athuga þessa beiðni og leggja tillögur fyrir þá, þar sem við á, einkum með það í huga að hefja samningaumleitunir.

15. gr.

Samningur þessi skal samþykktur af samningsaðilum í samræmi við gildandi reglur hjá hvorum aðila. Að því tilskildu að samningsaðilar hafi tilkynnt hvor öðrum að nauðsynlegum formsatriðum í þessu skyni hafi verið framfylgt, skal samningurinn öðlast gildi 1. janúar 1990.

Eftir þann dag skal samningurinn öðlast gildi fyrsta dag næsta mánaðar eftir slíka tilkynningu. Hafi slík tilkynning ekki verið gefin út 31. mars einhvers árs eða fyrr, skulu ákvæði samningsins þó ekki öðlast gildi fyrir en 1. janúar næsta ár á eftir.

16. gr.

Samningur þessi skal gerður í tvíriti á íslensku, dönsku, ensku, frönsku, grísku, hollensku, ítölsku, portúgölsku, spænsku og þýsku og skulu allir þessir textar jafngildir.

Gjört í Brussel, hinn nítjanda dag desembermánaðar nítján hundruð áttatíu og níu.

Fyrir ríkisstjórn lýðveldisins Íslands
Jón Baldvin Hannibalsson

Fyrir hönd ráðs Evrópubandalaganna
Roland Dumas
Frans Andriessen

VIÐAUKI I

1. COMETT II áætlunin nær til fjölda samstarfsverkefna þjóða í milli sem eiga að efla og örva samstarf milli háskóla og fyrirtækja innan Evrópu að því er snertir byrjunar- og framhaldsþjálfun, einkum á sviði hátækni, til að bregðast við tæknilegum og þjóðfélagslegum breytingum sem verða þegar innri markaðurinn kemst á og eins til að efla efnahagslega og félagslega einingu innan hans. Aðgerðunum er beint til starfsþjálfunarnema, þar á meðal til þeirra sem lokið hafa byrjunarþjálfun sinni, og til fólks sem þegar er virkt á vinnumarkaði, þar á meðal til fulltrúa atvinnurekenda og launþega og viðkomandi þjálfunarstjóra.
2. Innan ramma COMETT áætlunarinnar verða verkefni sem njóta munu stuðnings bandalagsins valin einkum á þeim grundvelli hversu hvetjandi þau eru og eftirbreytniverð og hvernig þau stuðla að þeim markmiðum sem tilgreind eru í 3. gr. ákvörðunarinnar. Við val verkefna innan hinna ólíku þátta mun tekin til greina þróun rammaáætlunar um tæknirannsóknir og tæknipróun til að efla þjálfunaráætlanir sem rannsóknir innan bandalagsins geta af sér, en þess mun jafnframt gætt að forðast endurtekningar. Einnig mun tekið til greina hvaða kunnáttu er þörf fyrir í fyrirtækjum og meðal hámenntaðs starfsfólks þeirra, einkum hjá litlum og miðlungsstórum fyrirtækjum, og tillit tekið til svæða þar sem samstarf háskóla og fyrirtækja er ekki á mjög háu stigi enn sem komið er. Þjálfun sem beinist inn á tæknikunnáttu á nýjum sviðum mun njóta forgangs, bæði hjá fyrirtækjum á sviði tæknivaxtar og í atvinnugreinum þar sem hefð er fyrir slíkri tækni og eins að því er varðar tilflutning á tæknipækkingu og umsýslu hennar.
3. Verkefni sem fá stuðning frá bandalaginu verða valin úr verkefnum sem:
 - i) gert er ráð fyrir að nái til sviða, hvort sem er að inntaki, tæknibúnaði eða tengslum, sem eru ný af nálinni, ekki aðeins í viðkomandi háskólum og fyrirtækjum heldur og í viðkomandi aðildarríkjum og í bandalaginu í heild;
 - ii) eru hönnuð með það í huga að ná sem víðast og best, ekki aðeins í viðkomandi aðildarríkjum heldur einnig sem víðast innan bandalagsins;
 - iii) eru hönnuð sérstaklega til þess að örva svipaða þróun annars staðar innan bandalagsins og til að örva frekari þróun í viðkomandi háskólum og fyrirtækjum.
4. Eftirfarandi aðgerðum verður hrundið í framkvæmd meðan COMETT II er í gildi:

A. Tengslanet innan Evrópu

- a) Þróun og efling þjálfunarsamstarfs milli háskóla og fyrirtækja (UITP-samstarf) og útbreiðsla tengslanets innan Evrópu, bæði innan einstakra svæða og atvinnugreina, með það fyrir augum að ýta undir samstarf milli þjóða, einkum á eftirtöldum sviðum:
 - i) sem stuðla að því að greina hvar þörf er fyrir tæknipjálfun og finna lausnir á þeim í tengslum við viðeigandi aðila á þessu sviði;
 - ii) sem styðja við og auðvelda þróun og hagnýtingu verkefna innan annarra þátta í COMETT II áætluninni;
 - iii) sem styrkja samstarf og flutninga svæða í milli í einstökum aðildarríkjum í uppbyggingu byrjunar- og framhaldsþjálfunar eftir þörfum tækninnar, hagnýtingu hennar og tilflutningi;

- iv) sem leggja rækt við sambönd í formi tengslaneta milli þjóða í einstökum atvinnugreinum og leiða saman verkefni úr ýmsum þáttum áætlunarinnar á sama þjálfunarsviði.
- b) Bandalagið mun veita fjárhagsaðstoð til starfsemi sem fer fram innan margra Evrópulanda, og einnig til þess að þjálfunarsamstarf háskóla og fyrirtækja verði virkt. Slíkt fast framlag mun ekki fara yfir 50% af kostnaði sem tekinn verður til greina. Stuðningur þessi verður lækkaður stig af stigi og verður fyrir hvert samstarfsverkefni að hámarki ECU 70.000, ECU 60.000 og ECU 50.000 fyrstu þrjú árin í þeirri röð. Í ákveðnum undantekningartilvikum sem þykja tilhlýðilega réttlætlanleg getur framlag bandalagsins stadið lengur en umrædd þrjú ár.
- Pó má bandalagið fjármagna, ef nauðsyn ber til, allt að 100% af aukakostnaði sem háskólar verða fyrir vegna undirbúnings og framkvæmdar sameiginlegra þjálfunarverkefna.
- c) Starfsemi sem ráðist verður í samkvæmt þætti A fer ekki yfir 12% af heildarfjárveitingu til COMETT II áætlunarinnar, með fyrirvara - að því er varðar þennan þátt og hina þættina - um breytingar sem gætu komið fram eftir því sem framkvæmd áætlunarinnar miðar áleiðis.

B. Nemendaskipti milli þjóða

- a) Sérstök fjárhagsaðstoð, sem kemur öllum aðildarríkjum til góða, verður veitt í því skyni að efla nemendaskipti milli þjóða með úthlutun styrkja fyrir:
- i) nemendur sem eru í þjálfun hjá fyrirtækjum í öðru aðildarríki í þrjú til tólf mánuði. Einn mikilvægur mælikvarði við matið þegar velja á verkefni sem sótt hefur verið um verða skuldbindingar þess háskóla sem sendir nemanda (í þeim skilningi sem kemur fram í 2. gr.) varðandi möguleikana á að þetta þjálfunartímabil hjá fyrirtæki verði viðurkennt sem eiginlegur hluti námsins, og sé þá tekið tillit til sérkenna í menntunarkerfi hvers lands og möguleika til slíkrar viðurkenningar í samræmi við það;
 - ii) fólk sem lokið hefur byrjunarþjálfun og er ýmist skráð í háskóla eða hefur lokið prófi og fær stöður hjá fyrirtæki í öðru aðildarríki í sex mánuði til tvö ár sem millibilsstig milli náms og fyrsta starfs á vinnumarkaði, í þeim tilgangi að taka þátt í atvinnuþróunarverkefni innan viðkomandi fyrirtækis;
 - iii) starfsfólk sem flutt er tímabundið á vegum háskóla og fyrirtækja til fyrirtækis eða háskóla í öðru aðildarríki til þess að flytja með sér kunnáttu til viðkomandi fyrirtækis eða háskóla í því augnamiði að bæta þjálfunarstarfið og faglega starfshætti hjá gestgjafanum.
- b) Fjárframlag bandalagsins verður takmarkað við beinan eða óbeinan ferðakostnað styrkþega, kostnað við skipulagningu og eftirlit með starfseminni sem framkvæmd er, og þar sem það er nauðsynlegt, við kostnað styrkþega vegna undirbúnings á erlendu tungumáli. Þetta framlag fer að hámarki ekki yfir ECU 6.000 fyrir 12 mánuði á hvern viðtakanda samkvæmt staflíð i), ECU 25.000 fyrir 24 mánuði samkvæmt staflíð ii) og ECU 15.000 fyrir þrjú mánuði samkvæmt staflíð iii) hér á undan.
- c) Starfsemi sem ráðist er í samkvæmt þætti B fer ekki yfir 40% af heildarfjárveitingu til COMETT II áætlunarinnar.

C. Sameiginleg verkefni um framhaldsþjálfun, einkum á sviði hátækni og fjarþjálfunar um margs konar fjölmiðla

- a) Stuðningur við skyndiþjálfunarnámskeið fólks alls staðar að úr Evrópu, einkum í hátækni, sem hönnuð eru með það í huga að breiða hratt út niðurstöður rannsóknna og þróunar á sviði nýrra tæknigreina og hagnýtingar þeirra - af hálfu háskóla og innan þeirra og af hálfu fyrirtækja og innan þeirra - og til að stuðla að færslu tækninýjunga inn í atvinnugreinar þar sem þeim hefur ekki verið beitt áður, einkum í þágu lítilla og miðlungsstórra fyrirtækja.
- b) Stuðningur við starf að því að finna upp, þróa og prófa sameiginleg þjálfunarverkefni á Evrópugrundvelli, einkum á sviði hátækni, sem ýmis fyrirtæki gangast fyrir sameiginlega í tengslum við viðkomandi háskóla í að minnsta kosti tveimur aðildarríkjum bandalagsins, á sviðum sem tengjast nýjum tæknigreinum og hagnýtingu þeirra.
- c) Stuðningur við marghliða þjálfunarfyrirkomulag, einkum vegna þjálfunar á sviði hátækni, sem ýmis fyrirtæki hafa sameiginlega forgöngu um í tengslum við viðkomandi háskóla og miðar að því að koma á fjárnámskerfum þar sem ný þjálfunartækni er hagnýtt og/eða leiðir til framleiðslu færarlegra þjálfunargagna.

- d) Stuðningur við þær aðgerðir sem nefndar eru í ofangreindum staflíðum og samtök atvinnurekenda og launþega hafa forgöngu um.
- e) Við val verkefna samkvæmt lið a) til d) að ofan mun bandalagið sérstaklega gefa gaum að verkefnum:
- i) sem varða tæknigreinar og hagnýtingu þeirra sem líklegt er að hafi mikil áhrif á iðnþróun um gervallt bandalagið;
 - ii) sem auðvelda þátttöku lítilla og miðlungsstórra fyrirtækja og uppfylla þarfir þeirra;
 - iii) sem beinast að þjálfun starfsfólks sem ber ábyrgð á þróun nýjunga í atvinnulífinu, þar á meðal þjálfunarstjóra;
 - iv) sem koma á sambandi milli samstarfsaðila í háskólum og fyrirtækjum frá miður þróuðum svæðum innan bandalagsins;
 - v) sem sýna fram á virka þátttöku fyrirtækja í verkefninu og fjárhagsstuðning þeirra;
 - vi) sem leggja til áhrifaríkar leiðir til að tryggja hagnýtingu og útbreiðslu þess sem starfsemin skilar um gervallt bandalagið.
- f) Fjárframlag bandalagsins verður 50% af heildarkostnaði við þau verkefni sem lýst er í liðum a) til d) að ofan. Almenna reglan verður sú að framlag bandalagsins fer ekki yfir ECU 30.000 fyrir hvert námskeið samkvæmt lið a) og ekki yfir ECU 500.000 fyrir hvert verkefni um aðgerðir samkvæmt liðum b) og c), meðan það stendur yfir. Þó má bandalagið, þar sem það á við, greiða allt að 100% af aukakostnaði sem háskólar verða fyrir við undirbúning og framkvæmd sameiginlegra verkefna um framhaldsmenntun á sviði hátækni og fjarnáms um margs konar fjölmiðla.
- g) Starfsemi sem ráðist er í samkvæmt þætti C fer ekki yfir 40% af heildarfjárveitingu til COMETT II áætlunarinnar.

D. Kynning og stuðningsaðgerðir

- a) Markmið þessara ráðstafana er:
- i) stuðningur við undirbúningsstarfsemi einkum á miður þróuðum svæðum, sérstaklega í formi heimsóknna eða funda sem hafa það hugsanlega markmið að móta verkefni þjóða í milli eða að tengja þau verkefni sem þegar eru fyrir hendi öðrum samstarfsaðilum;
 - ii) skipuleg, gagnkvæm miðlun upplýsinga og reynslu, sérstaklega með fjárhagsstuðningi við upplýsingastofur vegna COMETT sem settar verða á fót í hverju aðildarríki með það fyrir augum að stuðla að gagnkvæmum samskiptum og útbreiðslu upplýsinga svo og kynningarstarfsemi í samræmi við áætlunina;
 - ii) a) stofnun gagnabanka um COMETT-verkefni og svipað framtak í aðildarríkjunum;
 - ii) b) stofnun tölvupóstþjónustu milli verkefnabækistöðva og samstarfsaðila í áætluninni;
 - ii) c) verkefnaskrá um viðburði sem tengjast COMETT II (ráðstefnur, námsstefnur, sýningar o.s.frv.);
 - iii) greining og eftirlit með því hvaða kunnáttu er þörf fyrir hjá fyrirtækjum í bandalaginu öllu og þarafleiddandi þörf fyrir þjálfun með tilliti til nýrra tæknigreina og hagnýtingar þeirra, einkum að því er lýtur að nýtingu þess starfs sem unnið er annars staðar á vettvangi COMETT II;
 - iv) betri gagnkvæmur skilningur á þeim hindrunum sem standa í vegi fyrir þróun þjálfunarsamstarfs milli háskóla og æðri menntastofnana og fyrirtækja þjóða í milli með það að markmiði að efla slíkt samstarf;
 - v) sífellt endurmat á COMETT II eins og það reynist í framkvæmd auk tækniástoðar og ástoðar með aðföng til að hrinda áætluninni í verk.
- b) Fjárframlag bandalagsins til þessara stuðningsaðgerða mega nema allt að 100% af raunverulegum kostnaði sem ákveðið hefur verið að verja til þeirra.
- c) Starfsemi sem ráðist er í samkvæmt þætti D fer ekki yfir 8% af heildarfjárveitingu til COMETT II áætlunarinnar.

VIÐAUKI II

Fjárhagsviðauki

1. gr.

Það fjármagn sem áætlað er nauðsynlegt - fyrir utan öll framlög EFTA-ríkjanna - til að hrinda COMETT II áætluninni í framkvæmd innan bandalagsins og ákveðið er í COMETT-ákvörðuninni frá 16. desember 1988 nemur 200 milljónum ECU á tímabilinu 1. janúar 1990 til 31. desember 1994.

2. gr.

Ráðstöfunarfé sem veitt verður til COMETT II áætlunarinnar skal vera í samræmi við fjárhagslegar horfur í bandalaginu og þróun þeirra. Þær fjárveitingar sem verða til reiðu ár hvert skulu ákveðnar við afgreiðslu fjárlaga bandalagsins.

3. gr.

Fyrir ársbyrjun ár hvert skal framkvæmdastjórnin láta Ísland vita um upphæð fjárveitinga til ráðstöfunar það ár að því er viðkemur COMETT II áætluninni. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna Íslandi breytingar á þessari upphæð sem kunna að verða á árinu.

VIÐAUKI III

Fjármögnunarreglur

1. gr.

Gildandi fjárhagsreglugerð sem á við um heildarfjárlög Evrópubandalaganna skal gilda, einkum um stjórnun fjárveitinga.

2. gr.

Í upphafi hvers árs, eða hvenær sem COMETT II áætlunin er endurskoðuð þannig að valdi hækkun þeirrar upphæðar sem áætlað er að þurfi til að framkvæma hana, skal framkvæmdastjórnin senda Íslandi fjárkröfu sem samsvarar framlagi þess til kostnaðar samkvæmt samningnum.

Framlag þetta skal skráð í Evrópugjaldmiðli, ECU, og skal greiðast inn á ECU-bankareikning framkvæmdastjórnarinnar.

Ísland skal greiða framlag sitt til árlegs kostnaðar samkvæmt samningnum í samræmi við fjárkröfuna og í síðasta lagi þremur mánuðum eftir að hún hefur verið send. Sérhver töf á greiðslu framlagsins skal tilefni til greiðslu vaxta af hálfu Íslands af útstandandi upphæð frá gjalddaga. Vextir þessir eru þeir sömu fyrir gjalddagamánuðinn og (FECOM) (EFMC) leggur á fyrir starfsemi sína í Evrópugjaldmiðli, ECU, að viðbættu 1,5 prósentustigi.

AUGLÝSING

um niðurfellingu samnings við Búlgaríu um afnám vegabréfsáritana.

Hinn 24. apríl 1990 var 2. gr. samnings milli Íslands og Búlgaríu frá 10. apríl 1968 felld niður til bráðabirgða, sbr. auglýsingu í C-deild Stjórnartíðinda nr. 4/1968 þar sem samningurinn er birtur. Niðurfellingin gildir ekki um handhafa diplómáttískra vegabréfa.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utánríkisráðuneytið, Reykjavík, 26. apríl 1990.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Þorsteinn Ingólfsson.

AUGLÝSING

um samning við Efnahagsbandalag Evrópu um tölvugagnaskiptakerfi fyrir viðskipti.

Hinn 30. apríl 1990 var Efnahagsbandalagi Evrópu tilkynnt um staðfestingu Íslands á samningi milli Íslands og Efnahagsbandalags Evrópu um tölvugagnaskiptikerfi fyrir viðskipti sem undirritaður var í Brussel 15. desember 1989. Samningurinn öðlaðist gildi 1. maí 1990.

Samningurinn er birtur sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utarríkisráðuneytið, Reykjavík, 10. maí 1990.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Þorsteinn Ingólfsson.

Fylgiskjal.

SAMNINGUR milli Lýðveldisins Íslands og Efnahagsbandalags Evrópu um tölvugagnaskiptakerfi fyrir viðskipti

LÝÐVELDIÐ ÍSLAND, hér á eftir nefnt „Ísland“, og

EFNAHAGSBANDALAG EVRÓPU, hér á eftir nefnt „bandalagið“,

bæði hér á eftir nefnd „samningsaðilarnir“,

PAR EÐ Ráð Evrópubandalaganna samþykkti með ákvörðun hinn 5. október 1987 bandalagsáætlun á sviði tölvugagnaskiptakerfis fyrir viðskipti, iðnað og stjórnsýslu, hér á eftir nefnd „TEDIS-áætlunin“;

PAR EÐ aðildarríki Fríverslunarsamtaka Evrópu, hér á eftir nefnd EFTA, taka ásamt bandalaginu virkan þátt í að útbúa evrópska og alþjóðlega staðla á þessu sviði; þar eð sameiginlegur hagur er af því að koma á samvinnu á sviði eins og CD-verkefninu og fjarskiptum;

PAR EÐ þátttaka Íslands í TEDIS-áætlun bandalagsins mun greiða fyrir þessari samvinnu, stuðla að því að sneytt verði hjá myndun nýrra tæknilegra hindrana í viðskiptum milli bandalagsins og aðildarríkja EFTA og stuðla að samræmdri þróun í tölvuvæddri sendingu viðskiptagagna um gervalla Evrópu,

HAFA Í HUGA hina sameiginlegu yfirlýsingu um stofnun evrópska efnahagssvæðisins (EES) sem samþykkt var í Lúxemborg 9. apríl 1984 af ráðherrum aðildarríkja EFTA og ráðherrum aðildarríkja bandalagsins og framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna;

HAFA ORÐIÐ SAMMÁLA UM EFTIRFARANDI:

1. gr.

1. Ísland tekur hér með þátt í TEDIS-áætluninni samkvæmt skilmálum samnings þessa. Kveðið er á um markmið TEDIS-áætlunarinnar í viðauka A.

2. Framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna, hér á eftir nefnd „framkvæmdastjórnin“, ber ábyrgð á framkvæmd þessarar áætlunar.

2. gr.

Fyrirtæki, þar á meðal smá og miðlungsstór fyrirtæki, rannsóknastofnanir og aðrir aðilar á Íslandi, geta boðið í og tekið að sér framkvæmd samninga samkvæmt TEDIS-áætluninni á sömu kjörum og skilmálum og gilda um fyrirtæki, rannsóknastofnanir og aðra aðila sem starfa innan bandalagsins.

3. gr.

Samningaðilar skulu hafa aðgang að niðurstöðum af framkvæmd TEDIS-áætlunarinnar, sérstaklega þeim sem leiðir af samningum sem gerðir hafa verið samkvæmt 2. gr.

4. gr.

1. Fjárframlag Íslands sem leiðir af þátttöku þess í TEDIS-áætluninni skal ákvarðað í hlutfalli við þá fjárhæð sem til ráðstöfunar er ár hvert í almennum fjárlögum bandalagsins sem fjárveiting til að standa undir fjárskuldbindingum framkvæmdastjórnarinnar vegna framkvæmdar áætlunarinnar.

2. Hlutdeild Íslands vegna þátttökunnar skal ákvörðuð sem hlutfall vergrar landsframleiðslu Íslands á markaðsverði af samanlagðri vergri landsframleiðslu aðildarríkja bandalagsins og Íslands á markaðsverði. Hlutfall þetta skal reiknað út miðað við síðustu tölfraðilegar upplýsingar sem fyrir hendi eru frá OECD.

3. Fjárhæðin sem talin er nauðsynleg til þess að framkvæma TEDIS-áætlunina og fjárhæð áætlaðs framlags Íslands er að finna í viðauka B.

4. Ákvæði og reglur varðandi fjárframlag Íslands er að finna í viðauka C.

5. gr.

Framkvæmdastjórnin skal veita Íslandi upplýsingar um hvernig verkefnum miði samkvæmt TEDIS-áætluninni.

6. gr.

1. Samningur þessi skal gilda meðan TEDIS-áætlun bandalagsins stendur.

2. Endurskoði bandalagið TEDIS-áætlunina má segja samningnum upp samkvæmt skilmálum sem báðir hafa samþykkt. Tilkynna skal Íslandi hvað felst nákvæmlega í hinni endurskoðuðu áætlun innan viku frá því að bandalagið hefur samþykkt hana. Samningsaðilar skulu gera hvor öðrum viðvart innan þriggja mánaða frá ákvörðun bandalagsins ef fyrirsjáanlegt er að til uppsagnar samningsins komi.

3. Þegar ráðist er í nýja TEDIS-áætlun framlengist samningur þessi sjálfkrafa meðan á áætluninni stendur, nema honum sé sagt upp af öðrum hvorum samningsaðila innan þriggja mánaða frá því að ákveðið var að ráðast í áætlunina. Ákvæði 2. mgr. gilda áfram.

4. Í hvert sinn sem ákvörðun er tekin af bandalaginu um endurnýjun TEDIS-áætlunarinnar skal viðauka A og B breytt til samræmis við ákvörðun bandalagsins, nema samkomulag sé um annað milli samningsaðila.

5. Ekki skal litið svo á að samningur þessi hafi fallið úr gildi af þeirri ástæðu einni að tafir hafi orðið á samþykkt nýrrar TEDIS-áætlunar.

6. Þrátt fyrir ákvæði 2. og 3. mgr. getur hvor samningsaðili sagt upp samningi þessum hvenær sem er með þriggja mánaða fyrirvara. Verkefnum og vinnu sem stendur yfir við uppsögn eða lok gildistíma þessa samnings skal haldið áfram þar til þeim er lokið samkvæmt skilmálum samningsins.

7. gr.

Viðaukar A, B og C við samning þennan eru óaðskiljanlegur hluti hans.

8. gr.

Samningur þessi skal samþykktur af samningsaðilum samkvæmt eigin stjórnarfarsháttum þeirra. Hann öðlast gildi fyrsta dag næsta mánaðar eftir að samningsaðilar hafa tilkynnt hvor öðrum að lokið sé málsmeðferð til þess að svo megi verða.

9. gr.

Samningur þessi skal gerður í tvíriti á íslensku, dönsku, ensku, frönsku, grísku, hollensku, ítölsku, portúgölsku, spænsku og þýsku og eru allir textarnir jafngildir.

Gjört í Brussel, hinn fimmtánda dag desembermánaðar nítján hundruð áttatíu og níu.

Fyrir ríkisstjórn Lýðveldisins Íslands
Einar Benediktsson

Fyrir hönd ráðs Evrópubandalaganna
Jean Vidal
Gianluigi Giola

VIÐAUKI A

Markmið TEDIS-áætlunarinnar fyrir tímabilið 1988-89 er:

1. að samræma innan bandalagsins vinnu sem fram fer í aðildarríkjunum varðandi þróun tölvugagnaskiptakerfa fyrir viðskipti;
2. að glæða vitund um þessi mál meðal hugsanlegra notenda;
3. að gera evrópskum framleiðendum vélbúnaðar og hugbúnaðar ljósa möguleika sem felast í tölvugagnaskiptum;
4. að beina aðstoð til ólíkra atvinnugreina í Evrópu með skipulegum hætti;
5. að taka tillit til sérþarfa tölvugagnaskipta milli aðildarríkjanna og milli aðildarríkjanna og bandalagsins vegna stjórnarstefnu á sviði fjarskipta og staðla, og annast undirbúningsvinnu í þeim tilgangi;
6. að veita aðstoð við uppsetningu miðstöðva til samhæfiprófunar á hugbúnaði og vélbúnaði til nota í tölvugagnaskiptakerfum fyrir viðskipti;
7. að leita lausna á lagalegum vandamálum sem gætu verið þróun tölvugagnaskipta í viðskiptum fjötur um fót og tryggja að þröngar fjarskiptareglur geti ekki hamlað uppbyggingu tölvugagnaskipta fyrir viðskipti;
8. að kanna öryggiskröfur í tölvugagnaskiptakerfum fyrir viðskipti til þess að tryggja leynd boðsendinganna;
9. að kanna sérstök vandamál sem stafa af tungumálafjölda innan bandalagsins og, í því skyni, að kanna möguleika á því að nota niðurstöður sem fengnar eru með eða vænst er af vélþýðingaráætlunum Systran og Eurotra til að stuðla að notkun allra tungnanna;
10. að kanna hversu ráðlegt er að stuðla að þróun hins sérhæfða hugbúnaðar sem nauðsynlegur er tölvugagnaskiptum í viðskiptum;
11. að skrá yfirstandandi eða líkleg sérverkefni á sviði tölvugagnaskipta í viðskiptum og gera samanburðargreiningu á þeim;
12. að benda á sérstakar þarfir sem koma í ljós þegar tölvugagnaskiptakerfum í viðskiptum er komið á og auðveldara væri að leysa með fyrirgreiðslu bandalagsins;
13. að láta fara fram sérstaka athugun á því hvernig aðstoða megi smá og miðlungsstór fyrirtæki til virkrar þátttöku í tölvugagnaskiptum í viðskiptum;
14. að huga að hugsanlegum stuðningi við tilraunaverkefni sem líklega gætu leitt til þess, væri þeim komið smám saman í framkvæmd, að almennar lausnir myndust á vandamálum sem sameiginlegur áhugi er á að leysa og fyrirfinnast í flestum tölvugagnaskiptakerfum í viðskiptum.

VIÐAUKI B**Fjárhagsáætlun fyrir 1989**

Óhjákvæmilegur kostnaður til framkvæmdar TEDIS-áætluninni, að frádregnum ferðakostnaði og launum sérfræðinga vegna skrifstofu EDIFACT-nefndarinnar: 3,84 milljónir ECU.

Áætlað framlag Íslands er 4.608 ECU.

VIÐAUKI C
Reglur varðandi fjármögnun

1. gr.

Í viðauka þessum er að finna ákvæði varðandi framlag Íslands sem um ræðir í 4. gr. samningsins.

2. gr.

1. EFTA-skrifstofan skal sjá um framlag Íslands.

2. Ár hvert á umsömdum tíma af hálfu framkvæmdastjórnarinnar og EFTA-skrifstofunnar skal framkvæmdastjórnin senda EFTA-skrifstofunni beiðni um framlag er svari til framlags allra EFTA-landanna vegna kostnaðar sem leiðir af samningum þeirra um þátttöku í TEDIS-áætluninni.

3. Framlagið skal tilgreint bæði í ECU og í svissneskum frónkum, en samsetning ECU er skilgreind í ráðsreglugerð (EBE) nr. 3180/78. Andvirði framlagsins í ECU skal ákveðið sama dag og greiðslubeiðni er borin fram.

4. EFTA-skrifstofan skal greiða framkvæmdastjórninni framlag EFTA-landanna vegna árlegs kostnaðar samkvæmt samningum þeirra í síðasta lagi þremur mánuðum eftir að EFTA-skrifstofan hefur mótttekið beiðni um greiðslu. Verði vanefndir á greiðslu framlagsins skal EFTA-skrifstofan greiða vexti sem svara til hæstu forvaxta sem í gildi eru á gjalddaga í aðildarríkjum bandalagsins. Vextir skulu hækka um fjórðung úr prósentu fyrir hvern mánuð sem vanskil standa.

5. Hinum hækkuðu vöxtum skal beitt um allt vanskilatímabilið.

6. Reglur um fjármál sem í gildi eru og beitt verður við hin almennu fjárlög Evrópubandalaganna skulu gilda um ráðstöfun fjárveitinganna.

7. Í lok hvers árs skal efnahagsreikningur gerður fyrir fjárveitingar vegna TEDIS-áætlunarinnar og sendur Íslandi og EFTA-skrifstofunni til upplýsinga.

AUGLÝSING

**um breytingu á samningi um að koma í veg fyrir ólögmatar
aðgerðir gegn öryggi flugsamgangna.**

Hinn 9. maí 1990 var Alþjóðaflugmálastofnuninni afhent fullgildingarskjal Íslands vegna bókunar til að koma í veg fyrir ofbeldisverk í flughöfnum fyrir almenna alþjóðlega flugumferð, til viðbótar við samning frá 23. september 1971 um að koma í veg fyrir ólögmatar aðgerðir gegn öryggi flugsamgangna sem gerð var í Montreal 23. febrúar 1988, sbr. auglýsingu í C-deild Stjórnartíðinda nr. 13/1973 þar sem samningurinn er birtur. Bókunin var undirrituð fyrir Íslands hönd 23. febrúar 1988. Hún öðlast gildi að því er Ísland varðar 8. júní 1990.

Bókunin er birt sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 20. maí 1990.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Þorsteinn Ingólfsson.

Fylgiskjal.**BÓKUN**

til að koma í veg fyrir ofbeldisverk í flughöfnum fyrir almenna alþjóðlega flugumferð, til viðbótar við samning um að koma í veg fyrir ólögmatar aðgerðir gegn öryggi flugsamgangna, sem gerður var í Montreal 23. september 1971

Ríki, sem aðilar eru að bókun þessari, telja, að ólögmatar ofbeldisaðgerðir sem stofna mönnum í hættu eða fallnar eru til að stofna mönnum í hættu í flughöfnum fyrir almenna alþjóðlega flugumferð, eða rekstri slíkra flughafna, grafi undan trausti þjóða heims til öryggis innan þeirra og trufla öryggi og skipulag almennra flugsamgangna til skaða fyrir öll ríki;

telja slíkar aðgerðir mikið áhyggjuefni öllum þjóðum, og að til að fyrirbyggja þær sé brýn þörf á viðeigandi úrræðum til að refsa þeim sem brotlegir gerast;

telja nauðsynlegt, til að bregðast við slíkum ofbeldisaðgerðum í flughöfnum fyrir almenna alþjóðlega flugumferð, að setja viðbótarreglur við ákvæði samnings til að koma í veg fyrir ólögmatar aðgerðir gegn öryggi flugsamgangna, sem gerður var í Montreal hinn 23. september 1971; og

hafa því orðið ásátt um eftirfarandi:

1. gr.

Bókun þessi er til viðbótar við samning um að koma í veg fyrir ólögmatar aðgerðir gegn öryggi flugsamgangna, sem gerður var í Montreal 23. september 1971 (hér eftir nefndur „samningurinn“), og milli aðila að bókuninni skulu hún og samningurinn lesin og túlkuð saman sem einn löggerningur væri.

2. gr.

1. Inn í 1. gr. samningsins skal bæta við nýrri málsgrein, 1. mgr. *bis*:

„1. *bis*. Sá gerist sekur um afbrot, sem á ólögmatan hátt og af ásetningu, með því að nota hvers kyns útbunad, efni eða vopn:

(a) Beitir ofbeldi gegn einstaklingi í flughöfn fyrir almenna alþjóðlega flugumferð, sem veldur eða fallið er til að valda verulegu líkamstjóni eða bana; eða

(b) eyðileggur eða veldur alvarlegum skemmdum á búnaði flughafnar fyrir almenna alþjóðlega

PROTOCOL

for the Suppression of Unlawful Acts of Violence at Airports Serving International Civil Aviation, Supplementary to the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Civil Aviation, Done at Montreal on 23 September 1971

The States Parties to this Protocol

Considering that unlawful acts of violence which endanger or are likely to endanger the safety of persons at airports serving international civil aviation or which jeopardize the safe operation of such airports undermine the confidence of the peoples of the world in safety at such airports and disturb the safe and orderly conduct of civil aviation for all States;

Considering that the occurrence of such acts is a matter of grave concern to the international community and that, for the purpose of deterring such acts, there is an urgent need to provide appropriate measures for punishment of offenders;

Considering that it is necessary to adopt provisions supplementary to those of the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Civil Aviation, done at Montreal on 23 September 1971, to deal with such unlawful acts of violence at airports serving international civil aviation;

Have agreed as follows:

ARTICLE I

This Protocol supplements the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Civil Aviation, done at Montreal on 23 September 1971 (hereinafter referred to as “the Convention”), and, as between the Parties to this Protocol, the Convention and the Protocol shall be read and interpreted together as one single instrument.

ARTICLE II

1. In Article 1 of the Convention, the following shall be added as new paragraph 1 *bis*:

“1 *bis*. Any person commits an offence if he unlawfully and intentionally, using any device, substance or weapon:

(a) performs an act of violence against a person at an airport serving international civil aviation which causes or is likely to cause serious injury or death; or

(b) destroys or seriously damages the facilities of an airport serving international civil aviation or

flugumferð, eða loftfars sem ekki er í rekstri og þar er staðsett, eða raskar starfsemi flughafnarinnar;

ef verknáðurinn stofnar í hættu eða er fallinn til að stofna í hættu öryggi innan flughafnarinnar.“

2. Eftirfarandi orðum skal skotið inn í a-lið 2. mgr. 1. gr. samningsins á eftir orðunum „í 1. mgr.“:

„eða 1. mgr. *bis*.“

3. gr.

Við 5. gr. samningsins skal bæta við nýrri málsgrein, 2. mgr. *bis*:

„2 *bis*. Sérhvert samningsríki skal einnig gera nauðsynlegar ráðstafanir til að ná lögsögu yfir þeim afbrotum sem getur í 1. gr. 1. mgr. *bis* og 2. mgr. 1. gr., að því leyti sem síðastnefnd mgr. á við um þessi afbrot, í þeim tilvikum þegar meintur brotamaður dvelur á landsvæði þess ríkis og ríkið framselur hann ekki samkvæmt 8. gr. til þess ríkis sem um getur í a-lið 1. mgr. þessarar greinar.“

4. gr.

Bókun þessi skal liggja frammi til undirritunar í Montreal 24. febrúar 1988 af hálfu þeirra ríkja sem þátt taka í alþjóðráðstefnu um loftferðarétt í Montreal 9.–24. febrúar 1988. Eftir 1. mars 1988 skal bókunin liggja frammi til undirritunar af hálfu allra ríkja í London, Moskvu, Washington og Montreal, uns hún öðlast gildi samkvæmt VI. gr.

5. gr.

1. Bókun þessi er háð fullgildingu af hálfu þeirra ríkja sem hana undirrita.

2. Hvert það ríki sem ekki er aðili að samningnum getur fullgilt bókun þessa ef það fullgildir um leið samninginn eða gerist aðili að honum samkvæmt 15. gr. hans.

3. Fullgildingarskjöl skulu afhent ríkisstjórnnum Sovétríkjanna, Sameinaða konungsríkisins Stóra-Bretlands og Norður-Írlands og Bandaríkja Ameríku, eða Alþjóðaðflugmálastofnuninni, en þeim er hér með falin varsla þeirra.

6. gr.

1. Er tíu ríki sem undirritað hafa bókun þessa hafa afhent skjöl sín um fullgildingu hennar, skal hún öðlast gildi á milli þeirra á þritugasta degi frá því er tíunda fullgildingarskjal var afhent. Gagnvart hverju ríki sem síðar afhendir fullgildingar-

aircraft not in service located thereon or disrupts the services of the airport,

if such an act endangers or is likely to endanger safety at that airport.”

2. In paragraph 2 (a) of Article 1 of the Convention, the following words shall be inserted after the words “paragraph 1”:

“or paragraph 1 *bis*”.

ARTICLE III

In Article 5 of the Convention, the following shall be added as paragraph 2 *bis*:

“2 *bis*. Each Contracting State shall likewise take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences mentioned in Article 1, paragraph 1 *bis*, and in Article 1, paragraph 2, in so far as that paragraph relates to those offences, in the case where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite him pursuant to Article 8 to the State mentioned in paragraph 1 (a) of this Article.”

ARTICLE IV

This Protocol shall be open for signature at Montreal on 24 February 1988 by States participating in the International Conference on Air Law held at Montreal from 9 to 24 February 1988. After 1 March 1988, the Protocol shall be open for signature to all States in London, Moscow, Washington and Montreal, until it enters into force in accordance with Article VI.

ARTICLE V

1. This Protocol shall be subject to ratification by the signatory States.

2. Any State which is not a Contracting State to the Convention may ratify this Protocol if at the same time it ratifies or accedes to the Convention in accordance with Article 15 thereof.

3. Instruments of ratification shall be deposited with the Governments of the Union of Soviet Socialist Republics, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the United States of America or with the International Civil Aviation Organization, which are hereby designated the Depositories.

ARTICLE VI

1. As soon as ten of the signatory States have deposited their instruments of ratification of this Protocol, it shall enter into force between them on the thirtieth day after the date of the deposit of the tenth instrument of ratification. It shall enter into

skjal sitt skal hún öðlast gildi á þrítugasta degi eftir að fullgildingarskjalið var afhent.

2. Um leið og bókun þessi öðlast gildi skal hún skrásett af vörsluaðilum í samræmi við ákvæði 102. gr. sáttmála Sameinuðu þjóðanna og 83. gr. samþykktar um alþjóðaflugmál (Chicago 1944).

7. gr.

1. Er bókun þessi hefur öðlast gildi skal öllum ríkjum sem ekki hafa undirritað hana heimilt að gerast aðilar að henni.

2. Hvert það ríki sem ekki er aðili að samningnum getur gerst aðili að bókun þessari ef það fullgildir um leið samninginn eða gerist aðili að honum samkvæmt 15. gr. hans.

3. Aðildarskjöl skulu afhent vörsluaðilum, og skal aðild öðlast gildi þrjátíu dögum eftir afhendinguna.

8. gr.

1. Hver aðili að bókun þessari getur sagt henni upp með skriflegri tilkynningu til vörsluaðilanna.

2. Uppsögn öðlast gildi að liðnum sex mánuðum frá þeim degi er vörsluaðilar fengu tilkynninguna í hendur.

3. Uppsögn bókunar þessarar skal ekki í sjálfu sér hafa uppsagnarhrif á samninginn.

4. Uppsögn samningsins af hálfu samningsríkis, eins og honum hefur verið breytt með bókun þessari, skal einnig hafa uppsagnarhrif á bókun þessa.

9. gr.

1. Vörsluaðilar skulu án tafar tilkynna öllum ríkjum sem undirritað hafa bókun þessa eða gerst aðilar að henni, og öllum ríkjum sem undirritað hafa samninginn eða gerst aðilar að honum

(a) um dagsetningu hverrar undirritunar og afhendingar hvers fullgildingar- eða aðildarskjals að bókun þessari, og

(b) um móttöku hverrar tilkynningar um uppsögn bókunar þessarar, og móttökudag.

2. Einnig skulu vörsluaðilar tilkynna ríkjum þeim er í 1. t. segir um gildistöku dag bókunar þessar samkvæmt VI. gr.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir fulltrúar, sem til þess hafa fullt umboð ríkisstjórna sinna, undirritað bókun þessa.

force for each State which deposits its instrument of ratification after that date on the thirtieth day after deposit of its instrument of ratification.

2. As soon as this Protocol enters into force, it shall be registered by the Depositaries pursuant to Article 102 of the Charter of the United Nations and pursuant to Article 83 of the Convention on International Civil Aviation (Chicago, 1944).

ARTICLE VII

1. This Protocol shall, after it has entered into force, be open for accession by any non-signatory State.

2. Any State which is not a Contracting State to the Convention may accede to this Protocol if at the same time it ratifies or accedes to the Convention in accordance with Article 15 thereof.

3. Instruments of accession shall be deposited with the Depositaries and accession shall take effect on the thirtieth day after the deposit.

ARTICLE VIII

1. Any Party to this Protocol may denounce it by written notification addressed to the Depositaries.

2. Denunciation shall take effect six months following the date on which notification is received by the Depositaries.

3. Denunciation of this Protocol shall not of itself have the effect of denunciation of the Convention.

4. Denunciation of the Convention by a Contracting State to the Convention as supplemented by this Protocol shall also have the effect of denunciation of this Protocol.

ARTICLE IX

1. The Depositaries shall promptly inform all signatory and acceding States to this Protocol and all signatory and acceding States to the Convention:

(a) of the date of each signature and the date of deposit of each instrument of ratification of, or accession to, this Protocol, and

(b) of the receipt of any notification of denunciation of this Protocol and the date thereof.

2. The Depositaries shall also notify the States referred to in paragraph 1 of the date on which this Protocol enters into force in accordance with Article VI.

In witness whereof the undersigned Plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their Governments, have signed this Protocol.

Gjört í Montreal 24. febrúar 1988 í fjórum jafngidum textum á ensku, frönsku, rússnesku og spönsku, í fjórum frumritum.

Done at Montreal on the twenty-fourth day of February of the year One Thousand Nine Hundred and Eighty-eight, in four originals, each being drawn up in four authentic texts in the English, French, Russian and Spanish languages.

AUGLÝSING

um breytingar á samþykkt um alþjóðaflugmál frá 1944.

Hinn 9. maí 1990 var Alþjóðaflugmálastofnuninni afhent fullgildingarskjöl Íslands vegna þriggja bókana um breytingar á samþykktinni um alþjóðaflugmál (stofnskrá Alþjóðaflugmálastofnunarinnar) frá 7. desember 1944, sbr. Samninga Íslands við erlend ríki nr. 50. Bókanirnar voru gerðar í Róm 15. september 1962, í Montreal 6. október 1980 og í Montreal 6. október 1989. Bókunin frá 1962 öðlaðist gildi að því er Ísland varðar 9. maí 1990. Tilkynt verður um gildistöku hinna bókananna síðar.

Með bókuninni frá 1962 var 48. gr. (a) í samþykktinni breytt þannig að í stað 10 samningsríkja þarf samþykki eins fimmta hluta samningsríkja til þess að hægt sé að kalla saman aukafundi þings stofnunarinnar.

Með bókuninni frá 1980 var bætt inn nýrri 83. gr. bis í samþykktina. Greinin er birt sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Með bókuninni frá 1989 var 56. gr. samþykktarinnar breytt þannig að fulltrúum í loftsiglinganefnd stofnunarinnar var fjölgað úr 15 í 19.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utánríkisráðuneytið, Reykjavík, 20. maí 1990.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Porsteinn Ingólfsson.

Fylgiskjal.

83. gr. bis

Flutningur á ákveðnum skyldum og skuldbindingum

(a) Þrátt fyrir ákvæði 12., 30. og 31. gr. og a-liðar 32. gr. getur samningsríki, er flugfar sem þar er skráð er notað samkvæmt samningi um leigu, afnot, skipti á flugförum eða svipaða tilhögun, af atvinnurekanda sem hefur aðalstarfsstöð sína í öðru samningsríki, eða hefur þar varanlegt aðsetur hafi hann enga slíka starfsstöð, gert samkomulag við það ríki um að það taki að öllu leyti eða að hluta við skyldum þess og skuldbindingum sem heimaríkis flugfarsins samkvæmt 12., 30. og 31. gr. og a-lið 32. gr. Heimaríkið er þá laust undan ábyrgð varðandi þær skyldur og skuldbindingar sem fluttar hafa verið.

Article 83 bis

Transfer of certain functions and duties

(a) Notwithstanding the provisions of Articles 12, 30, 31 and 32 (a), when an aircraft registered in a contracting State is operated pursuant to an agreement for the lease, charter or interchange of the aircraft or any similar arrangement by an operator who has his principal place of business or, if he has no such place of business, his permanent residence in another contracting State, the State of registry may, by agreement with such other State, transfer to it all or part of its functions and duties as State of registry in respect of that aircraft under Articles 12, 30, 31 and 32 (a). The State of registry shall be relieved of responsibility in respect of the functions and duties transferred.

(b) Flutningurinn skal ekki hafa áhrif gagnvart öðrum samningsríkjum fyrr en samkomulagið milli ríkja þeirra sem í hlut eiga hefur annaðhvort verið skráð hjá ráðinu og birt samkvæmt 83. gr. eða aðili að samkomulaginu hefur tjáð stjórnvöldum annars samningsríkis eða samningsríkja þeirra, sem samkomulagið varðar, beint um gerð samkomulagsins og gildissvið þess.

(c) Ákvæðum a- og b-liðar skal einnig beitt um tilvik sem 77. gr. tekur til.

(b) The transfer shall not have effect in respect of other contracting States before either the agreement between States in which it is embodied has been registered with the Council and made public pursuant to Article 83 or the existence and scope of the agreement have been directly communicated to the authorities of the other contracting State or States concerned by a State party to the agreement.

(c) The provisions of paragraphs (a) and (b) above shall be applicable to cases covered by Article 77.

AUGLÝSING

um Norðurlandasamning til að komast hjá tvísköttun arfs og gjafafjár.

Hinn 2. maí 1990 var finnska utanríkisráðuneytinu tilkynnt um staðfestingu Íslands á samningi milli Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar til að komast hjá tvísköttun arfs og gjafafjár sem undirritaður var í Helsinki 12. september 1989.

Tilkynnt verður um gildistöku samningsins síðar.

Samningurinn er birtur sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 20. maí 1990.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Þorsteinn Ingólfsson.

Fylgiskjal.

SAMNINGUR milli Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar til að komast hjá tvísköttun arfs og gjafafjár.

Ríkisstjórnir Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar, sem æskja þess að gera samning til að komast hjá tvísköttun að því er varðar skatta á arf og gjafafé, hafa orðið ásattar um eftirfarandi:

1. gr.

Arfur og gjafir sem samningurinn tekur til

Samningi þessum verður beitt að því er varðar:

- a) arf í þeim tilvikum er hinn látni var heimilisfastur í einu eða fleiri aðildarríkjanna þegar hann féll frá,
- b) gjafir milli manna þegar gefandi var heimilisfastur í einu eða fleiri aðildarríkjanna á þeim tíma er skattskylda stofnaðist.

2. gr.

Skattar sem samningurinn tekur til

1. Samningur þessi tekur til skatta af arfi og gjafafé sem lagðir eru á af aðildarríki án tillits til þess á hvern hátt þeir eru álagðir.

2. Til skatta á arf teljast allir skattar sem lagðir eru á arf, svo og aðrar eignayfirfærslur, þ. e. lífsgjafir og dánargjafir, sem samkvæmt löggjöf aðildarríkis hafa í för með sér skattskyldu sem verður virk við andlát viðkomandi manns.

3. Til skatta af gjafafé teljast allir þeir skattar sem lagðir eru á eignayfirfærslur sem teljast lífsgjafir og ekki falla undir ákvæði 2. tl., en þó því aðeins að slíkar eignayfirfærslur eigi sér stað án endurgjalds eða án þess að fullt endurgjald komi fyrir.

4. Gildandi skattar sem samningurinn tekur til eru þessir:

- a) Í Danmörku: erfðafjárskattur og gjafaskattur auk tekjuskatts af gjafafé;
- b) Í Finnlandi: erfðafjárskattur og gjafaskattur, svo og útsvar til sveitarfélaga í þeim mæli sem það er lagt á eignaverðmæti sem hverfa til aðila sem arfshluti, framlag eða umbun samkvæmt 8. kafla erfðalaga á grundvelli erfðaskrár eða gjafar;
- c) Á Íslandi: erfðafjárskattur og tekjuskattur af gjafafé;
- d) Í Noregi: erfðafjárskattur og gjafaskattur;
- e) Í Svíþjóð: erfðafjárskattur og gjafaskattur.

5. Samningurinn tekur einnig til skatta sömu eða svipaðrar tegundar sem lagðir verða á eftir undirritun þessa samnings til viðbótar eða í staðinn fyrir núgildandi skatta. Bær stjórnvöld í aðildarríkjunum skulu gefa hvert öðru upplýsingar um allar meiri háttar breytingar sem gerðar verða á skattalöggjöf hvers aðildarríkis um sig.

6. Samningurinn tekur ekki að því er neitt aðildarríkjanna varðar til sérstakra skatta á happdrætti eða veðmál, gjalda sem tekin eru af skjölum (stimpilgjöld) eða gjalda sem tekin eru í tengslum við skipti dánarbúa (skiptargjöld). Hann tekur heldur ekki til tekjuskatts sem lagður er á hagnað sem samkvæmt löggjöf aðildarríkis myndast við yfirfærslur, né til skatta eða gjalda sem lögd eru á til að vega upp á móti áður leyfðum rétti til frádráttar vegna þess hagnaðar við ákvörðun tekjuskattsstofns.

3. gr.

Almennar skilgreiningar

1. Í samningi þessum merkja neðangreind hugtök eftirfarandi, nema annað leiði af samhenginu:

- a) „aðildarríki“ merkir Danmörku, Finnland, Ísland, Noreg og Svíþjóð;
- „Danmörk“ tekur ekki til Færeyja og Grænlands;
- „Finnland“ tekur ekki til landsvæðisins Álands að því er varðar finnskt útsvar til sveitarfélaga;
- „Noregur“ tekur ekki til Svalbarða (þ. m. t. Bjarnarey), Jan Mayen og norskra svæða („biland“) utan Evrópu;

b) „arfur“ merkir öll eignaverðmæti sem við yfirfærslu eru háð þess konar skatti af arfi sem samningur þessi tekur til;

c) „gjafafé“ merkir öll eignaverðmæti sem við yfirfærslu eru háð þess konar skatti af gjafafé sem samningur þessi tekur til;

d) „ríkisborgari“ merkir mann sem á ríkisfang í aðildarríki, svo og lögaðila eða önnur samtök sem stofnað er til samkvæmt löggjöf aðildarríkis;

e) „bær stjórnvöld“ merkir:

- 1) Í Danmörku: skattamálaráðherra;
 - 2) Í Finnlandi: fjármálaráðuneytið;
 - 3) Á Íslandi: fjármálaráðherra að því er snertir gjafafé og félagsmálaráðherra að því er snertir arf;
 - 4) Í Noregi: fjármála- og tollaráðuneytið;
 - 5) Í Svíþjóð: fjármálaráðherra;
- eða annað stjórnvald í hverju þessara ríkja sem falið er að annast málefni varðandi samninginn.

2. Við beitingu aðildarríkis á samningnum skal, nema annað leiði af samhenginu, sérhvert hugtak sem ekki er skilgreint í samningnum hafa þá merkingu sem hugtakið hefur samkvæmt löggjöf hlutadeigandi ríkis varðandi þá skatta sem samningurinn tekur til.

4. gr.

Heimilisfesti

1. Í samningi þessum merkir hugtakið „aðili heimilisfastur í aðildarríki“ sérhvern þann aðila sem lætur eftir sig arf eða innir af hendi gjöf sem greiða ber skatt af í viðkomandi aðildarríki samkvæmt löggjöf þess vegna heimilisfesti, búsetu eða annarrar hliðstæðrar viðmiðunar eða ríkisfangs. Hugtakið tekur hins vegar ekki til aðila í þeim tilvikum sem skattskylda í því ríki takmarkast við eignaverðmæti sem þar eru.

2. Þegar maður telst heimilisfastur í fleiri en einu aðildarríki samkvæmt 1. tl. skal heimilisfesti hans ákvörðuð eftir neðangreindum reglum:

a) Maður telst heimilisfastur í því ríki þar sem hann á fast heimili; eigi hann fast heimili í fleiri ríkjum en einu telst hann heimilisfastur í því ríki sem hann er nánast tengdur persónulega eða fjárhagslega (miðstöð persónuhagsmuna);

b) ef ekki er unnt að ákvarða í hvaða ríki maður hefur miðstöð persónuhagsmuna sinna eða ef hann á ekki fast heimili í neinu ríkjanna telst hann heimilisfastur í því ríki þar sem hann dvelst að jafnaði;

c) ef maður dvelst að jafnaði í fleiri en einu ríkjanna eða dvelst ekki að jafnaði í neinu þeirra telst hann heimilisfastur í því ríki þar sem hann á ríkisfang;

d) ef maður á ríkisfang í fleiri en einu ríkjanna eða í engu þeirra skulu bær stjórnvöld hlutaðeigandi aðildarríkja leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi.

3. Ef maður er:

a) ríkisborgari í aðildarríki án þess að eiga ríkisfang í öðru aðildarríki;

b) heimilisfastur samkvæmt 1. tl. í báðum þessum ríkjum vegna annarrar ástæðu en ríkisfangs; og

c) hefur verið heimilisfastur samkvæmt 1. tl. í því ríki, sem hann á ekki ríkisfang í, skemur en fimm ár samanlagt (hér reiknast með tilfallandi fjarvistir) á síðustu sjö árum, skal hann þrátt fyrir ákvæði 2. tl. teljast heimilisfastur í því ríki þar sem hann á ríkisfang.

5. gr.

Fasteignir

1. Fasteign sem fellur í arf eftir mann, sem á dánardegi var heimilisfastur í öðru aðildarríki en því sem fasteignin er í, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

2. Ef fasteign er yfirfærð sem gjöf frá aðila sem er heimilisfastur í aðildarríki á þeim tíma er skattskylda stofnast vegna gjafarinnar, en fasteignin er í öðru aðildarríki, má skattleggja hana í síðarnefnda ríkinu.

3. a) Hugtakið „fasteign“ hefur, nema annað leiði af ákvæðum staflíðar b), sömu merkingu og hugtakið hefur samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis þar sem fasteignin er.

b) Hugtakið felur þó í öllum tilvikum í sér fylgifé með fasteign, áhöfn og tæki sem notuð eru í landbúnaði og við skógarnýtingu, byggingar, réttindi varðandi landeignir samkvæmt reglum einkamála-réttarins, afnotarétt af fasteign og rétt til breytilegrar eða fastrar þóknunar sem endurgjald fyrir hagnýtingu á eða rétt til hagnýtingar á námum, lindum eða öðrum náttúruauðæfum.

4. Yfirfærslu arfs eða gjafar sem fólgin er í hlutabréfum eða öðrum eignarhlutum í félagi sem hefur í raun það meginmarkmið að eiga fasteign má skattleggja í því aðildarríki þar sem sú fasteign er sem félagið á.

5. Ákvæði 1.–4. tl. gilda einnig um fasteign í eigu fyrirtækis og fasteign sem hagnýtt er við sjálfstæða starfsemi.

6. gr.

Fjármunir sem tengjast fastri atvinnustöð eða föstum stað

1. Nú yfirfærast eignaverðmæti fyrirtækis sem arfur eftir mann, sem á dánardegi var heimilisfastur í aðildarríki, og þessi verðmæti eru hluti af fastri atvinnustöð í öðru aðildarríki og má þá skattleggja þau í síðarnefnda ríkinu.

2. Nú yfirfærast fjárverðmæti fyrirtækis sem gjöf frá aðila sem er heimilisfastur í aðildarríki þegar skattskylda stofnast vegna gjafarinnar, en þessi verðmæti eru hluti fastrar atvinnustöðvar í öðru aðildarríki, og má þá skattleggja þau í síðarnefnda ríkinu.

3. Í samningi þessum merkir „föst atvinnustöð“ fasta atvinnustofnun þar sem starfsemi fyrirtækis fer fram að öllu eða nokkru leyti.

4. Hugtakið „föst atvinnustöð“ merkir einkum:

- a) aðsetur framkvæmdastjórnar;
- b) útibú;
- c) skrifstofu;
- d) verksmiðju;
- e) verkstæði; og
- f) námu, olíu- eða gaslind, grjótnámu eða annan stað þar sem náttúruauðæfi eru nýtt.

5. Byggingar-, mannvirkja-, samsetningar- eða uppsetningarframkvæmd eða starfsemi, sem felur í sér hönnun, eftirlit, ráðgjöf eða aðra aðstoð eða framlag starfsliðs í sambandi við slíka framkvæmd, telst því aðeins föst atvinnustöð að framkvæmdin eða starfsemin vari lengur en tólf mánuði í aðildarríki.

6. Við ákvörðun þess tímabils sem um ræðir í 5. tl. skoðast starfsemi, sem rekin er af fyrirtæki sem tengt er öðru fyrirtæki, vera rekin af því fyrirtæki sem það er tengt, svo framarlega sem starfsemin er að verulegu leyti sams konar og sú starfsemi sem síðarnefnda fyrirtækið rekur og starfsemi beggja fyrirtækjanna tengist sömu framkvæmdinni. Fyrirtæki teljast tengd ef annað fyrirtækið tekur beint eða óbeint þátt í stjórn eða yfirlitum hins fyrirtækisins eða á verulegan hluta af fjármagni þess fyrirtækis eða ef sömu aðilar taka beinan eða óbeinan þátt í stjórn eða yfirlitum beggja fyrirtækjanna eða eiga verulegan hluta af fjármagni þessara fyrirtækja.

7. Þrátt fyrir framangreind ákvæði þessarar greinar tekur hugtakið „föst atvinnustöð“ ekki til:

- a) nýtingar aðstöðu sem einskorðuð er við geymslu, sýningu eða afhendingu á vörum í eigu fyrirtækisins;
- b) birgðahalds á vörum í eigu fyrirtækisins sem eingöngu eru ætlaðar til geymslu, sýningar eða afhendingar;
- c) birgðahalds á vörum í eigu fyrirtækisins sem eingöngu eru ætlaðar til vinnslu hjá öðru fyrirtæki;
- d) fastrar atvinnustofnunar sem eingöngu er notuð við vörukaup eða öflun upplýsinga fyrir fyrirtækið;
- e) fastrar atvinnustofnunar sem eingöngu er notuð til að annast sérhverja aðra undirbúnings- eða aðstoðarstarfsemi fyrir fyrirtækið;
- f) fastrar atvinnustofnunar sem nýtt er eingöngu til að samhæfa starfsemi sem fellur undir stafliði a)–e), enda felist öll sú starfsemi sem fram fer í þessari föstu atvinnustofnun vegna þessarar samhæfingar í undirbúnings- eða aðstoðarstörfum.

8. Eignaverðmæti sem falla í arf eftir mann, sem við andlátíð var heimilisfastur í einu aðildarríki, og tengd eru föstum stað í öðru aðildarríki, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

9. Ef eignaverðmæti eru afhent sem gjöf frá aðila, sem á heimilisfesti í aðildarríki á þeim tíma er skattskylda stofnast vegna gjafarinnar, en verðmætin eru tengd föstum stað í öðru aðildarríki, má skattleggja þau í síðarnefnda ríkinu.

10. „Fastur staður“ merkir stað sem að staðaldri er til umráða til starfrækslu sjálfstæðrar atvinnustarfsemi eða svipaðrar starfrækslu.

11. Þrátt fyrir ákvæði 1.–10. tl. gildir 5. gr. um fasteignir.

7. gr.

Aðrar eignir

1. Eignaverðmæti, sem 5. og 6. gr. taka ekki til og sem falla í arf eftir mann sem á dánardegi er heimilisfastur í aðildarríki, má aðeins skattleggja í því ríki, óháð því hvar þau eru niður komin.

2. Eignaverðmæti, sem 5. og 6. gr. taka ekki til og sem afhent eru sem gjöf frá aðila sem er heimilisfastur í aðildarríki þegar skattskylda stofnast, má aðeins skattleggja í því ríki, óháð því hvar þau eru niður komin.

8. gr.

Skattlagningarréttur til vara

1. Nú getur aðildarríki ekki nýtt rétt sinn til skattlagningar samkvæmt 5.–7. gr. og sú aðstaða hefði í för með sér að yfirfærsla tiltekinna eignaverðmæta yrði ekki skattlögð í neinu aðildarríkjanna og getur þá annað aðildarríki lagt skatt á yfirfærsluna ef skattleysi stafar af því að:

- a) fyrrnefnda ríkið hefur ekki heimild samkvæmt eigin löggjöf um landfræðileg takmörk skattskyldu til þess að leggja skatt á eignir sem um er að ræða, eða
- b) fyrrnefnda ríkið hefur ekki heimild til skattlagningar samkvæmt eigin löggjöf vegna persónulegra tengsla.

2. Ef fleiri en eitt aðildarríki geta lagt á skatt samkvæmt 1. tl. gilda eftirfarandi reglur um það hvert þeirra hafi rétt til skattlagningar:

- a) Ríkið þar sem arfleifandi eða gefandi var heimilisfastur hefur rétt til skattlagningar.
- b) Ef það aðildarríki þar sem arfleifandi eða gefandi var heimilisfastur getur ekki nýtt sér rétt til skattlagningar á það ríki rétt til skattlagningar þar sem arftakinn eða gjafþeginn var heimilisfastur.
- c) Nú er ekki unnt að ákveða á grundvelli reglnanna í staflíðum a) eða b) hvert af ríkjunum geti lagt á skatt og skulu þá bær stjórnvöld í hlutadeigandi aðildarríkjum leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi.

9. gr.

Ákvörðun gjaldstofna og frádráttur

1. Við ákvörðun gjaldstofna skal hvert aðildarríki meta eignir samkvæmt eigin löggjöf. Á sama hátt heimilar hvert ríki frádrátt samkvæmt eigin löggjöf.

2. Við ákvörðun gjaldstofna skal hvert ríki taka tillit til tekna og útgjalda vegna hvers konar eignaverðmæta, þ.m.t. fjárhæðir sem komið hafa í stað slíkra verðmæta, samkvæmt eigin löggjöf.

10. gr.

Aðferð til að komast hjá tvísköttun

1. Hafi arfleifandi eða gefandi verið heimilisfastur í Danmörku, Finnlandi eða Svíþjóð er komist hjá tvísköttun með eftirfarandi hætti:

a) Aðildarríkið þar sem arfleifandi var heimilisfastur á dánardægri skal, þegar það leggur á erfðafjárskatt samkvæmt eigin löggjöf, draga frá fjárhæð (þ. á m. áður eða síðar reiknaðar fjárhæðir), sem greidd hefur verið í öðru aðildarríki í tengslum við sömu yfirlýsingu á sömu eignaverðmætum frá sama manni og sem heimilt er að skattleggja í síðarnefnda ríkinu samkvæmt ákvæðum þessa samnings.

b) Aðildarríkið þar sem gefandi var heimilisfastur skal, þegar það leggur skatt á gjafafé samkvæmt eigin löggjöf, draga frá fjárhæð (þ. á m. áður eða síðar reiknaðar fjárhæðir), sem greidd hefur verið í öðru aðildarríki í tengslum við sömu yfirlýsingu milli sömu aðila á sömu eignaverðmætum og sem heimilt er að skattleggja í síðarnefnda ríkinu samkvæmt ákvæðum þessa samnings.

c) Frádráttur samkvæmt a) og b) liðum þessa tölulíðar getur þó í engu tilviki orðið hærri en sá hluti skattsins í fyrrnefnda aðildarríkinu, eins og hann reiknast áður en nokkurt tillit er tekið til frádráttar, vegna þeirra eignaverðmæta sem frádrátturinn varðar.

d) Það skal metið sem sjálfstæð eignayfirlýsing samkvæmt staflíðum a) og b) þegar langlífari maki fær eignaráð bús á grundvelli leyfis til setu í óskiptu bú.

2. Hafi arfleifandi eða gefandi verið heimilisfastur á Íslandi eða í Noregi er komist hjá tvísköttun með eftirfarandi hætti:

a) Aðildarríkið þar sem arfleifandi var heimilisfastur á dánardægri skal undanþiggja eignaverðmæti erfðafjárskatti sem í tengslum við sömu yfirlýsingu á sömu eignaverðmætum frá sama manni má skattleggja í öðru aðildarríki samkvæmt ákvæðum samnings þessa.

b) Aðildarríkið þar sem gefandi var heimilisfastur skal undanþiggja eignaverðmæti gjafaskatti sem í tengslum við sömu eignayfirlýsingu milli sömu aðila á sömu eignaverðmætum má skattleggja í öðru aðildarríki samkvæmt ákvæðum samnings þessa.

c) Aðildarríkið getur í öllum tilvikum við álagningu skatts á önnur eignaverðmæti í því ríki talið eignaverðmæti, sem undanþegin eru í því ríki, með þegar gjaldstofnar eru ákveðnar.

3. Að því er þau eignaverðmæti varðar sem frádráttarákvæði 1. tl. taka til eða eru undanþegin skattskyldu samkvæmt 2. tl. tekur hvert ríki við ákvörðun gjaldstofna tillit til tekna og gjalda varðandi hvers kyns verðmæti, þ. m. t. fjárhæðir sem komið hafa í stað þessara verðmæta, samkvæmt eigin löggjöf.

11. gr.

Jafnrétti

1. Ríkisborgari aðildarríkis skal, án tillits til þess hvar hann er heimilisfastur, ekki sæta annarri eða þyngrri skattlagningu eða kröfum í því sambandi í öðru aðildarríki en ríkisborgarar þess ríkis sæta eða gætu sætt við sömu aðstæður.

2. Ríkisfangslaus maður heimilisfastur í aðildarríki skal ekki sæta annarri eða þyngri skattlagningu eða kröfum í því sambandi í neinu aðildarríkjanna en ríkisborgarar viðkomandi ríkis sæta eða gætu sætt við sömu aðstæður.

3. Þrátt fyrir ákvæði 2. gr. gilda ákvæði þessarar greinar um hvers konar skatta, hverju nafni sem þeir nefnast.

12. gr.

Framkvæmd gagnkvæms samkomulags

1. Þegar aðili telur að eitt eða fleiri aðildarríkjanna geri ráðstafanir sem leiði til eða muni leiða til skattlagningar að því er hann varðar sem ekki er í samræmi við ákvæði samnings þessa, getur hann, án þess að það raski rétti hans til að færa sér í nyt réttarræði sem löggjöf þessara ríkja kveða á um, lagt málið fyrir bært stjórnvald í því aðildarríki þar sem hann er heimilisfastur eða, svo framarlega sem málefnið fellur innan ákvæða 1. tl. 11. gr., í því aðildarríki þar sem hann er ríkisborgari. Skal leita úrlausnar innan þriggja ára frá þeim degi sem hann fékk fyrst vitneskju um þá ráðstöfun sem hefur í för með sér skattlagningu sem hann telur ekki vera í samræmi við ákvæði samningsins.

2. Ef bært stjórnvald telur að mótmælin séu á rökum reist en getur þó ekki sjálf leyst málið á viðunandi hátt skal það leitast við að leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi við bært stjórnvald í öðru aðildarríki sem málið varðar, í því skyni að komist verði hjá skattlagningu sem ekki er í samræmi við samninginn. Hafi mótmæli verið borin fram við bært stjórnvald í ríki sem ekki er sjálf málsaðili skal það bæra stjórnvald framsenda málið til bærstjórnvalds í einhverju þeirra ríkja sem málið varðar.

3. Í því tilviki að upp rísi erfiðleikar eða vandamál milli aðildarríkja varðandi túlkun eða beitingu ákvæða samningsins skulu bær stjórnvöld í þeim ríkjum ráðgast sín í milli til þess að reyna að leysa málið með sérstöku samkomulagi. Bær stjórnvöld í aðildarríkjunum geta einnig ráðgast sín í milli til að komast hjá tvísköttun í tilvikum sem samningurinn nær ekki til eða til að leysa með sérstöku samkomulagi atriði sem ekki eru fastar reglur um í samningnum en geta komið upp í sambandi við skatta samkvæmt 2. gr. vegna mismunandi grundvallarreglna hlutadeigandi ríkja við útreikning skatta eða af öðrum ástæðum.

Áður en ákvörðun er tekin í máli sem fellur undir 1. mgr. skal tilkynna bærum stjórnvöldum í öðrum aðildarríkjum sem fyrst niðurstöður málsumleitana sem þar um ræðir. Telji bært stjórnvald í aðildarríki að samningaumleitani skuli fara fram milli bærra stjórnvalda í öllum aðildarríkjunum skulu slíkar umleitani fara fram án tafar að beiðni bærs stjórnvalds í því aðildarríki.

13. gr.

Sendiráðsmenn og starfsmenn ræðisstofnunar

Ákvæði samnings þessa skulu ekki hafa áhrif á skattaúvilnanir sem sendiráðsmenn eða starfsmenn ræðisstofnunar njóta samkvæmt almennum þjóðréttarreglum eða ákvæðum sérstakra samninga.

14. gr.

Landfræðileg rýmka

1. Rýmka má gildissvið samnings þessa, annaðhvort í heild eða með nauðsynlegum breytingum, þannig að hann nái til svæða sem undanþegin eru gildissviði samningsins samkvæmt ákvæðum a)-liðar 1. tl. 3. gr. á þeim grundvelli að þar séu lagðir á skattar sem eru sams konar eða í meginatriðum svipaðir þeim sköttum sem samningurinn tekur til. Allar slíkar rýmkanir skulu gilda frá þeim degi og með þeim breytingum og skilyrðum, að meðtöldum uppsagnarákvæðum, sem sérstaklega yrði samið um milli aðildarríkjanna með erindaskiptum eftir diplómátskum leiðum.

2. Verði samningurinn felldur úr gildi samkvæmt 16. gr. skal hann einnig falla úr gildi varðandi hvert það svæði sem hann hefur verið látinn ná til vegna rýmkaunar samkvæmt þessari grein nema aðildarríki hafi komið sér saman um annað.

15. gr.

Gildistaka

1. Samningur þessi öðlast gildi á þritugasta degi eftir þann dag er öll aðildarríkin hafa tilkynnt finnska utanríkisráðuneytinu að samningurinn hafi verið staðfestur. Finnska utanríkisráðuneytið tilkynnir öðrum aðildarríkjum um móttöku þessara tilkynninga og um þann dag sem samningurinn tekur gildi.

2. Eftir að samningurinn hefur öðlast gildi skal ákvæðum hans beitt:

a) að því er tekur til erfðafjárskatts, um dánarbú þeirra sem andast á sextugasta degi eftir þann dag, sem samningurinn öðlaðist gildi, og síðar;

b) að því er tekur til gjafaskatts, um gjafaskattsskyldu sem stofnast í einu aðildarríkjanna á sextugasta degi eftir þann dag, sem samningurinn öðlaðist gildi, og síðar.

3. Neðangreindir samningar skulu hætta að gilda um arf og gjafafé sem samningur þessi tekur til samkvæmt 2. tl.:

Samningur frá 17. desember 1949 milli Konungsríkisins Noregs og Konungsríkisins Svíþjóðar til að komast hjá tvísköttun varðandi skatta af erfðafé;

Samningur frá 31. mars 1950 milli Lýðveldisins Finnlands og Konungsríkisins Svíþjóðar til að komast hjá tvísköttun varðandi skatta af erfðafé;

Samningur frá 27. október 1953 milli Konungsríkisins Danmerkur og Konungsríkisins Svíþjóðar til að komast hjá tvísköttun varðandi skatta af erfðafé, með síðari breytingum;

Samningur frá 29. mars 1954 milli Lýðveldisins Finnlands og Konungsríkisins Noregs til að komast hjá tvísköttun varðandi erfðafé;

Samningur frá 18. júlí 1955 milli Konungsríkisins Danmerkur og Lýðveldisins Finnlands til að komast hjá tvísköttun varðandi erfðafé, með síðari breytingum;

Samningur frá 23. maí 1956 milli Konungsríkisins Danmerkur og Konungsríkisins Noregs til að komast hjá tvísköttun á erfðafé.

Þessir samningar falla úr gildi við síðustu tímamörk þegar núverandi samningi samkvæmt tilvitnuðum tölulíð skal beitt.

4. Ennfremur skal samningi, sem á hverjum tíma gildir milli Norðurlanda til að komast hjá tvísköttun að því er varðar skatta á tekjur og eignir, ekki beitt að því er varðar tekjuskatt á gjafafé sem þessi samningur tekur til samkvæmt 2. tl.

16. gr.

Uppsögn

Aðildarríki getur í síðasta lagi 30. júní á sérhverju almanaksári, sem hefst eftir að liðin eru fimm ár frá gildistökudegi samnings þessa, sagt honum upp með skriflegri tilkynningu þess efnis til finnska utanríkisráðuneytisins, sem tilkynnir hinum aðildarríkjunum um móttöku slíkrar tilkynningar og um efni hennar. Hafi ákvæðanna um uppsagnartíma verið gætt fellur samningurinn úr gildi í samskiptum milli þess ríkis sem sagt hefur honum upp og annarra aðildarríkja:

a) að því er tekur til erfðafjárskatts, um dánarbú þeirra sem andast á sextugasta degi eftir þann dag er finnska utanríkisráðuneytið veitti tilkynningu um uppsögn viðtöku, eða síðar;

b) að því er tekur til gjafaskatts, um gjafaskattsskyldu sem stofnast í hlutadeigandi ríkjum á sextugasta degi eftir þann dag er finnska utanríkisráðuneytið veitti tilkynningu um uppsögn viðtöku, eða síðar.

Frumrit samnings þessa skal varðveitt í finnska utanríkisráðuneytinu sem sendir hinum aðildarríkjunum staðfest afrit af því.

Þessu til staðfestu hafa fulltrúar, sem til þess höfðu fullt umboð, undirritað samning þennan.

Gjört í Helsinki hinn 12. september 1989 í einu eintaki á dönsku, finnsku, íslensku, norsku og sænsku og eru sænsku textarnir tveir, annar fyrir Finnland og hinn fyrir Svíþjóð, og skulu allir textar jafngildir.

AUGLÝSING

um breytingu á Norðurlandasamningi um samstarf á sviði menningarmála.

Hinn 2. maí 1990 var finnska utanríkisráðuneytinu tilkynnt um staðfestingu Íslands á samningi um breytingu á samningi milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar frá 15. mars 1971 um samstarf á sviði menningarmála sem undirritaður var í Kaupmannahöfn 15. september 1989, sbr. auglýsingar í C-deild Stjórnartíðinda nr. 2/1972, þar sem samningurinn frá 1971 er birtur, 18/1983, 2/1984, 15/1985 og 5/1986. Samningurinn öðlast gildi 1. júní 1990.

Samningurinn er birtur sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 22. maí 1990.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Þorsteinn Ingólfsson.

Fylgiskjal.

SAMNINGUR

um breytingu á samningi milli Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar um samstarf á sviði menningarmála.

Ríkisstjórnir Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar sem með samningum frá 13. júní 1983 og 6. maí 1985 hafa breytt samningi frá 15. mars 1971 milli Norðurlandanna um samstarf á sviði menningarmála, og

sem telja ráðvænlegt að gera breytingu á samningnum, hafa orðið sammála um eftirfarandi:

I.

d-liður 5. gr. samningsins orðist svo:

starfsemi á sviði fjölmiðlunar sem tekur til hljóðvarps, sjónvarps, kvikmynda, myndbanda og annarra rafeindafjölmiðla – bæði að því er varðar framleiðslu og dreifingu – með tilliti til hins menningarlega þáttar,

starfsemi skjalasafna, bókasafna og annarra safna, svo og um aðra menningarmiðlun, starfsemi sem lýtur að verndun menningarminja.

II.

Samningurinn öðlast gildi 30 dögum eftir þann dag er allir samningsaðilar hafa tilkynnt finnska utanríkisráðuneytinu að hann hafi verið samþykktur.

Finnska utanríkisráðuneytið tilkynnir öðrum samningsaðilum um móttöku þessara tilkynninga, og um þann dag er samningurinn öðlast gildi.

III.

Frumrit samnings þessa skal varðveitt í finnska utanríkisráðuneytinu sem sendir öðrum samningsaðilum staðfest eftirrit af því.

Þessu til staðfestu hafa fulltrúar, sem til þess höfðu fullt umboð, undirritað samning þennan.

Gjört í Kaupmannahöfn 15.9.1987 í einu eintaki á dönsku, finnsku, íslensku, norsku og sænsku og skulu allir textar jafngildir.

AUGLÝSING

um Norðurlandasamning um almannaskráningu.

Hinn 19. maí 1990 var norska utanríkisráðuneytinu tilkynnt um staðfestingu Íslands á samningi milli Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar um almannaskráningu sem undirritaður var í Reykjavík 8. maí 1989. Samningurinn öðlast gildi 1. október 1990. Jafnframt fellur úr gildi Norðurlandasamningur frá 5. desember 1968 um almannaskráningu, sbr. auglýsingar í C-deild Stjórnartíðinda nr. 2 og 13/1969.

Samningurinn er birtur sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 22. maí 1990.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Porsteinn Ingólfsson.

Fylgiskjal.

SAMNINGUR

milli Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar um almannaskráningu.

Ríkisstjórnir Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar hafa, til þess að auðvelda almannaskráningu í aðildarlöndunum, komið sér saman um eftirfarandi:

1. gr.

Samningur þessi tekur til einstaklinga sem skráðir eru sem búsettir í einu aðildarlandi og hafa í hyggju að flytja, eða hafa þegar flutt, til einhvers hinna landanna. Skemmri dvöl en 6 mánaða telst, að öðru jöfnu, ekki jafngilda flutningi.

2. gr.

1. Sá sem áformar að flytja frá einu aðildarlandi til annars skal tilkynna það hlutaðeigandi skráningaryfirvaldi (skráningarstofu) á hverjum stað í því landi sem flutt er frá.

Skráningarstofan skal þegar afhenda þeim er flytur samnorrænt flutningsvottorð með viðfestu eyðublaði fyrir staðfestingu á flutningi. Flutningsvottorð gildir í 3 mánuði frá útgáfudegi.

2. Sá sem hefur flutt frá einu aðildarlandi og tekið sér búsetu í öðru eftir komu þangað skal tilkynna hlutaðeigandi skráningarstofu flutninginn fyrir lok þess frests sem gildir um afhendingu flutningstilkynninga í viðkomandi landi. Hann skal jafnframt afhenda flutningsvottorð það sem um ræðir í 1. tölulið þessarar greinar ásamt staðfestingareyðublaði. Hafi hann ekki flutningsvottorð skal skráningarstofan afla þess sjálf frá viðkomandi skráningarstofu í brottflutningslandinu. Vottorð skal senda um hæl, þannig að það berist skráningarstofunni í innflutningslandinu eigi síðar en 14 dögum eftir að um það var beðið.

3. Skráningarstofan í innflutningslandinu ákveður hvort sá sem flytur skuli tekinn á skrá með búsetu í því landi.

Slík skráning getur þó aðeins farið fram á grundvelli flutningsvottorðs. Um leið og skráning hefur átt sér stað ber að tilkynna hana hlutaðeigandi skráningarstofu í brottflutningslandinu. Nota skal samnorræna flutningsstaðfestingu til þeirrar tilkynningar.

Telji hlutaðeigandi skráningarstofa, að ástæða sé til að ætla að sá sem tilkynnt hefur flutning til hennar skuli með réttu teljast búsettur í öðru umdæmi innflutningslandsins, skal vísa honum til skráningarstofu þess umdæmis. Jafnframt fær hann aftur í hendur flutningsvottorð með áritaðri athugasemd um þetta.

Telji skráningarstofa að sá sem hefur afhent henni flutningsvottorð geti ekki talist búsettur í umdæminu og ekki er heldur um að ræða það tilvik, er um ræðir í næstu málsg. hér á undan, skal rita um þetta athugasemd á eyðublaðið fyrir staðfestingu á flutningi. Þeim sem flytur skal jafnframt tilkynnt

þetta. Skráningarstofan heldur eftir flutningsvottorðinu, en staðfestingareyðublaðið skal endursenda tafarlaust þeirri skráningarstofu sem gaf út flutningsvottorðið.

Skráningarstofa í brottflutningslandi skal ekki taka brottfluttan einstakling af skrá fyrr en henni hefur borist staðfesting á flutningi hans. Dagsetning brottflutnings skal ráðast af skráningardegi í innflutningslandinu.

4. Hafi hlutaðeigandi skráningarstofa í brottflutningslandinu ekki fengið staðfestingu á flutningi að liðnum einum mánuði frá tilgreindum flutningsdegi skal hún snúa sér beint til hlutaðeigandi skráningarstofu innflutningslandsins til að afla þeirra upplýsinga sem þörf er á vegna skráningarinnar. Sama gildir þegar skráningarstofa hefur ástæðu til að ætla að einstaklingur á skrá hennar hafi flutt til annars aðildarlands.

3. gr.

Ákvörðun um það, hvort einstaklingur skuli talinn búsettur í innflutningslandinu, skal tekin á grundvelli laga þess lands.

Fallist skráningarstofa brottflutningslands ekki á tiltekna skráningu getur hún vakið máls á því við hlutaðeigandi skráningarstofu í innflutningslandinu. Verði ekki samkomulag milli þeirra getur hin fyrrnefnda skotið málinu til eigin þjóðskráryfirvalda, en þau lagt það fyrir þjóðskráryfirvöld innflutningslandsins.

Innflutningsland telst það land sem viðkomandi einstaklingur hefur tekið sér búsetu í eftir flutning frá öðru landi. Þetta gildir svo lengi sem ekki verður breyting á raunverulegri búsetu hlutaðeigandi frá því sem var þegar hann flutti.

4. gr.

Aðildarríkin skuldbinda sig gagnkvæmt til að láta í té þær upplýsingar sem taldar eru nauðsynlegar til að unnt sé að taka afstöðu til búsetumála, svo og til að tilkynna þær ákvarðanir sem teknar eru í þeim málum.

5. gr.

Skráningarstofa telst í þessum samningi:

í Danmörku skráningarstofa hvers umdæmis,

í Finnlandi skráningarstofa hvers umdæmis,

á Íslandi Þjóðskráin,

í Noregi skráningarstofa hvers umdæmis,

í Svíþjóð sóknarskrifstofur (í Stokkhólmi og Gautaborg þó skattstofur). Frá 1. júlí 1991 skattstofa hvers umdæmis.

6. gr.

Á eyðublaði samnorræns flutningsvottorðs og flutningsstaðfestingar skulu vera upplýsingar um: 1. brottflutningsland, 2. sveitarfélag, 3. heimilisfang, 4. innflutningsland, 5. sveitarfélag, 6. heimilisfang, 7. tilgreindan flutningsdag, 8. nafn, 9. barn hvers, 10. maki hvers, 11. kyn, 12. fæðingardag, -mánuð og -ár, 13. fæðingarstað, 14. hjúskaparstétt og dagsetningu, 15. ríkisfang, 16. hvort viðkomandi hafi áður verið búsettur í innflutningslandinu, 17. ef við á, nafn og fæðingardag maka sem ekki er getið um á vottorðinu, 18. ef við á, nöfn og fæðingardaga foreldra (barna undir 18 ára aldri) sem ekki er getið um á vottorðinu, 19. athugasemdir. Á flutningsvottorðinu skulu ennfremur vera útgáfudagsetning vottorðsins, stimpill og undirskrift, skráður innflutningsdagur svo og afhendingarfrestur flutningstilkynninga í hverju einstöku aðildarlandi.

Form og innihald eyðublaða flutningsvottorðs og flutningsstaðfestingar skal vera hið sama í öllum löndunum, en á máli hvers lands fyrir sig. Þjóðskráryfirvöld í aðildarríkjunum skulu hafa samráð um gerð eyðublaðanna.

7. gr.

Samningurinn öðlast gildi frá næstkomandi 1. janúar, 1. apríl, 1. júlí eða 1. október, þremur mánuðum eftir þann dag er allir samningsaðilar hafa tilkynnt norska utanríkisráðuneytinu að þeir hafi samþykkt hann.

Að því er varðar Færeyjar og Grænland öðlast samningurinn þó fyrst gildi næstkomandi 1. janúar, 1. apríl, 1. júlí eða 1. október, þremur mánuðum eftir að ríkisstjórn Danmerkur hefur tilkynnt norska utanríkisráðuneytinu að viðeigandi skilyrði hafi verið uppfyllt.

Norska utanríkisráðuneytið tilkynnir öðrum samningsaðilum um móttöku ofangreindra tilkynninga og gildistöku samningsins.

8. gr.

Við gildistöku samnings þessa fellur úr gildi Norðurlandasamningur frá 5. desember 1968 um almennaskráningu.

9. gr.

Hver samningsaðili getur gagnvart hverjum öðrum aðila að samningi þessum sagt honum upp með sex mánaða fyrirvara til brottfalls 1. janúar eða 1. júlí. Skal honum sagt upp með skriflegri tilkynningu til viðkomandi samningsaðila og norska utanríkisráðuneytisins, sem tilkynnir öðrum samningsaðilum um móttöku tilkynningarinnar og um efni hennar.

10. gr.

Frumrit samningsins skal varðveitt í norska utanríkisráðuneytinu sem sendir öðrum samningsaðilum staðfest afrit af því.

Þessu til staðfestu hafa fulltrúar, sem til þess höfðu fullt umbod, undirritað samning þennan.

Gjört í Reykjavík hinn 8. maí 1989 í einu eintaki á dönsku, finnsku, íslensku, norsku og sænsku, og skulu allir textar jafngildir.

11. júní 1990

Nr. 14

AUGLÝSING

um samning um gagnkvæma viðurkenningu á niðurstöðum prófana og staðfestingum á samræmi.

Hinn 8. júní 1990 var sænska utanríkisráðuneytinu afhent staðfestingarskjal Íslands vegna samnings um gagnkvæma viðurkenningu á niðurstöðum prófana og staðfestingum á samræmi, sem gerður var í Tampere 15. júní 1988, og fullgildingarskjal vegna bókunar um beitingu samningsins gagnvart furstadæminu Liechtenstein sem gerð var í Tampere sama dag. Alþingi hafði með ályktun 26. apríl 1990 heimilað ríkisstjórninni að staðfesta samninginn og fullgilda bókunina. Tilkynnt verður um gildistöku þeirra síðar.

Samningurinn og bókunin eru birt sem fylgiskjöl með auglýsingu þessari. Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 11. júní 1990.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Þorsteinn Ingólfsson.

Fylgiskjal 1.

SAMNINGUR

um gagnkvæma viðurkenningu á niðurstöðum prófana og staðfestingum á samræmi

Lýðveldið Austurríki, lýðveldið Finnland, lýðveldið Ísland, konungsríkið Noregur, konungsríkið Svíþjóð og sambandsríkið Sviss, hér á eftir nefnd samningsríkin,

vilja stuðla að heilsteypu og öflugu evrópsku efnahagssvæði;

telja að alþjóðleg samræming á stöðlum og tæknilegum reglugerðum, svo og á leiðbeiningum

CONVENTION

on the Mutual Recognition of Test Results and Proofs of Conformity

The Republic of Austria, the Republic of Finland, the Republic of Iceland, the Kingdom of Norway, the Kingdom of Sweden and the Swiss Confederation, hereinafter referred to as the Contracting States,

desiring to contribute to a homogeneous and dynamic European economic space,

considering that the international harmonization of standards and technical regulations and of

um aðferðir og verklag við prófanir og vottanir, geti verulega stuðlað að óhindruðum viðskiptum með vörur;

telja að slíkri samræmingu verði að fylgja gagnkvæm viðurkenning á niðurstöðum prófana og staðfestingum á samræmi, og vilja því stuðla að samvinnu milli þeirra aðila sem sjá um prófanir, eftirlit, vottanir og viðurkenningar, og yfirvalda þeirra sem þau mál heyra undir, svo og að því að yfirlýsingar framleiðanda um samræmi verði notaðar;

viðurkenna þá meginreglu að leyfa beri í öðrum samningsríkjum óhindruð viðskipti með vöru og notkun hennar sem löglega er á markaði í einu samningsríki;

viðurkenna að samningur þessi hindrar ekkert samningsríki í að gera samninga um gagnkvæma viðurkenningu á sviði prófana, eftirlits og vottana við önnur ríki;

telja að ekkert ákvæði samnings þessa megi túlka þannig að samningsríkin séu leyst undan skuldbindingum sínum samkvæmt öðrum alþjóðasamningum, svo sem stofnsamningi Fríverslunarsamtaka Evrópu (EFTA), og samningi GATT um tæknilegar viðskiptahindranir sem gerður var innan Hins almenna samkomulags um tolla og viðskipti (GATT);

eru sammála um eftirfarandi:

Almenn ákvæði

1. gr.

1. Samningur þessi gildir um hverjar þær vörur sem fyrirskipt er í hverju samningsríkjanna að skuli prófaðar eða lagðar fram sönnur um samræmi eða sannprófanir áður en þær eru settar á markað eða notaðar.

2. Hugtökin sem eru notuð í þessum samningi hafa þá merkingu sem viðurkennd er á alþjóðavettvangi, einkum svo sem segir í skjölum þeim sem eru tilgreind í Viðauka I.

3. Í samningi þessum merkir orðalagið „prófunarniðurstöður“ einnig prófunarskýrslur og „staðfesting á samræmi“ merkir einnig eftirlitskýrslur, yfirlýsingar framleiðanda um samræmi, samræmisvottorð og samræmismarki, vitnisburð um samræmi og annað það sem leiðir af aðgerðum til að sýna fram á samræmi.

2. gr.

1. Er samningsríki veita samþykki fyrir vörur eða leyfa að þær séu seldar eða notaðar skulu þau tryggja að viðeigandi aðilar á yfirráðasvæði þeirra taki gildar prófunarniðurstöður frá prófunarstof-

guidelines for methods and procedures for testing and certification is a valuable contribution to the free movement of products,

considering that this harmonization must be supplemented by mutual recognition of test results and proofs of conformity and desiring therefore to promote co-operation between their testing, inspection, certification and accreditation bodies and concerned authorities as well as the use of suppliers' declarations of conformity,

recognizing that a product lawfully marketed in one Contracting State should in principle be permitted to circulate freely and to be used in the other Contracting States,

recognizing that no Contracting State is prevented by this Convention from concluding mutual recognition agreements in the field of testing, inspection and certification with other countries,

considering that no provision of this Convention may be interpreted as exempting the Contracting States from their obligations under other international agreements such as the Convention establishing the European Free Trade Association (EFTA) and the GATT Agreement on Technical Barriers to Trade set up within the General Agreement on Tariffs and Trade (GATT);

have agreed as follows:

General provisions

Article 1

1. This Convention is applicable to all products, which in any of the Contracting States are subject to mandatory requirements concerning testing or proofs of conformity or other forms of verification or approval before being put on the market or used.

2. Terms contained in this Convention shall have internationally accepted meanings, especially as laid down in the documents listed in Annex I to this Convention.

3. For the purpose of this Convention the term "test results" includes test reports and the term "proofs of conformity" includes inspection reports, suppliers' declarations of conformity, certificates and marks of conformity, attestations of conformity and other results of actions demonstrating conformity.

Article 2

1. The Contracting States, when granting approval or admitting products to be put on the market or to be used, shall ensure that relevant bodies within their territories accept without re-

um á yfirráðasvæði annars samningsríkis, sem hafa verið viðurkenndar í samræmi við þau viðmið sem lýst er í skjölum tilgreindum í Viðauka II, án endurtekinnar athugunar.

2. Er samningsríki veita samþykki fyrir vörur eða leyfa að þær séu seldar eða notaðar skulu þau tryggja að videigandi aðilar á yfirráðasvæði þeirra taki gildar prófunarniðurstöður og staðfestingar á samræmi frá videigandi aðilum í öðru samningsríki samkvæmt samningi sem tilgreindur er í Viðauka III og viðurkenni þær sem jafngildar sínum eigin án endurtekinnar athugunar.

3.1. Viðurkenndar prófunarstofur samkvæmt 1. tl. þessarar greinar, svo og videigandi aðilar sem gefa út viðurkenndar prófunarniðurstöður eða staðfestingar á samræmi samkvæmt samningum sem vísað er til í 2. tl. þessarar greinar, skulu samþykktar af fastanefndinni sem fjallað er um í 8. gr. og skráðar í Viðauka IV. Sérhver afturköllun viðurkenningar skal þegar koma fram í Viðauka IV.

3.2. Samningsríkin skulu leita samþykkis fastanefndarinnar við viðurkenndar prófunarstofur á yfirráðasvæði sínu, og kynna henni umfang prófananna og til hverra videigandi prófunaraðferða viðurkenningin tekur. Þau skulu enn fremur tilkynna fastanefndinni um sérhverja afturköllun viðurkenningar, tímabundna eða til frambúðar.

3.3. Aðilar sem hafa umsjón með framkvæmd samninga þeirra sem fjallað er um í 7. gr. skulu leita samþykkis fastanefndarinnar við þá aðila sem gefa út viðurkenndar prófunarniðurstöður og staðfestingar á samræmi samkvæmt þeim samningum. Þær skulu enn fremur tilkynna fastanefndinni í hvert sinn sem viðurkenning stofnunar samkvæmt slíkum samningi er felld úr gildi, um tíma eða til frambúðar.

3.4. Ef samningsríki óskar þess skal fastanefndin ákveða hvort prófunarstofa eða annar aðili skuli felldur úr skránni í Viðauka IV.

4. Samningsríkjum skal ekki meinað að gera eðlilegar skyndikannanir á yfirráðasvæði sínu.

3. gr.

1. Þegar gildar ástæður benda til að tiltekna prófunarniðurstöður eða staðfestingar á samræmi kunní að vera ófullnægjandi eða rangar, má samningsríki neita að taka slíkar niðurstöður eða staðfestingar gildar.

examination test results from testing laboratories which have been accredited in accordance with the criteria laid down in documents listed in Annex II to this Convention and which are located within the territory of another Contracting State.

2. The Contracting States, when granting approval or admitting products to be put on the market or to be used, shall ensure that relevant bodies within their territories accept and recognize as equivalent to their own without re-examination test results and proofs of conformity from relevant bodies in another Contracting State in accordance with an agreement listed in Annex III to this Convention.

3.1 The accredited testing laboratories referred to in paragraph 1 above, as well as relevant bodies from which test results or proofs of conformity are recognized under agreements referred to in paragraph 2 above shall be endorsed by the Standing Committee referred to in Article 8 and listed in Annex IV. Any withdrawal of accreditation or recognition shall promptly be reflected in Annex IV to this Convention.

3.2 The Contracting States shall present accredited laboratories located within their territories to the Standing Committee for endorsement, indicating the scope of the tests and the relevant test methods for which the accreditations are valid. They shall likewise inform the Standing Committee of any suspension or withdrawal of accreditation.

3.3 The administrative bodies of the agreements referred to in Article 7 shall present bodies from which test results or proofs of conformity are recognized under such an agreement to the Standing Committee for endorsement. They shall likewise inform the Standing Committee of any suspension or deletion of such bodies under such an agreement.

3.4 If so requested by a Contracting State the Standing Committee shall decide on the deletion of a testing laboratory or other body from the list in Annex IV.

4. The Contracting States shall not be prevented from carrying out reasonable spot checks within their territories.

Article 3

1. Where there are valid reasons to suspect that specific test results or proofs of conformity are incomplete or incorrect, a Contracting State may refuse to accept such results or proofs.

2. Samningsríki getur gert videigandi ráðstafanir til að innkalla vöru eða banna sölu hennar enda þótt hún hafi staðist prófun eða hlotið staðfestingu á samræmi í öðru samningsríki þegar þess er þörf til verndar lífi eða heilbrigði manna, dýra eða jurta, eða til verndar eignum eða umhverfi.

3. Bönn eða takmarkanir sem leiðir af ráðstöfunum samkvæmt 1. eða 2. tl. mega hins vegar ekki vera notuð í þeim tilgangi að koma á gjöræðislegri eða óréttlætlanlegri mismunun eða duldu viðskiptahömlum milli samningsríkja.

4. Samningsríki sem grípur til aðgerða samkvæmt þessari grein skal þegar tilkynna þær fastanefnd þeirri sem fjallað er um í 8. gr.

4. gr.

Samningsríkin skulu gera þær eðlilegu ráðstafanir sem þeim eru tiltækar til að tryggja að aðilar á vegum svæðisbundinna stjórnvalda og annarra aðila á yfirráðasvæði þeirra sem ekki starfa á vegum stjórnvalda hlíti ákvæðum samningsins. Samningsríkin skulu auk þess ekki gera ráðstafanir sem hafa beint eða óbeint í för með sér að slíkir aðilar verði eða séu hvattir til að starfa með hætti sem ekki samræmist ákvæðum samnings þessa.

Samkomulag á einstökum sviðum

5. gr.

1. Samkvæmt samningi þessum er ríkisstjórnun samningsríkjanna frjálst að gera þá samninga sem fjallað er um í 2. tl. 2. gr. Þær mega fela þar til bærur aðilum að gera slíka samninga, ef þessum aðilum er ekki heimilt að lögum að gera slíka samninga. Framkvæmd slíkra samninga innanlands kann að krefjast breytinga á landslögum.

2. Samninga milli þar til bærra aðila sem mæla fyrir um gagnkvæma viðurkenningu á prófunarniðurstöðum og staðfestingum á samræmi má tilgreina í Viðauka III ef þeir samræmast ákvæðum samnings þessa.

3. Samningsríkin skulu tryggja að þar til bærir aðilar á yfirráðasvæði þeirra, sem sækja um eða er boðin aðild að nýjum samningi, tilkynni fastanefndinni þar um.

6. gr.

1. Hvert samningsríkjanna getur lagt til að samningur verði tilgreindur í eða felldur úr Viðauka III.

2. When necessary to protect human, animal or plant life or health, property or the environment a Contracting State may take appropriate measures to recall or prohibit the marketing of a product even if it has passed a test or a procedure of proof of conformity in another Contracting State.

3. Prohibitions and restrictions caused by measures in accordance with paragraphs 1 or 2 must not, however, constitute a means of arbitrary or unjustifiable discrimination or a disguised restriction on trade between the Contracting States.

4. A Contracting State undertaking a measure under this Article shall immediately inform the Standing Committee referred to in Article 8 of such a measure.

Article 4

The Contracting States shall take such reasonable measures as may be available to them to ensure that local government bodies and non-governmental bodies within their territories comply with the provisions of the Convention. In addition, Contracting States shall not take measures which have the effect, directly or indirectly, of requiring or encouraging such bodies to act in a manner inconsistent with the provisions of this Convention.

Sectoral Agreements

Article 5

1. The Governments of the Contracting States are entitled under this Convention to conclude the agreements referred to in Article 2 (2). They may entrust competent bodies with the task of concluding such agreements if these bodies are not entitled by law to conclude such agreements. The national implementation of such agreements may necessitate the amendment of national legislation.

2. Agreements between competent bodies that provide for the mutual recognition of test results and proofs of conformity may be included in Annex III to this Convention if they comply with the provisions of this Convention.

3. The Contracting States shall ensure that competent bodies within their territories which initiate or are invited to be a member of a new agreement shall inform the Standing Committee thereof.

Article 6

1. Any Contracting State may propose that an agreement be included in or deleted from Annex III to this Convention.

2. Fastanefndin ákveður hvort samningur verði tilgreindur eða felldur úr Viðauka III.

3. Ef fastanefndin ákveður að tilgreina samning í Viðauka III skal hún miða við hvernig hann samræmist ákvæðum samnings þessa, einkum 7. gr.

4. Fastanefndin getur ákveðið að fella samning úr Viðauka III ef hann samræmist ekki lengur ákvæðum samnings þessa, ef þar til bærir aðilar frá færrí en þremur samningsríkjum eiga aðild að honum, eða ef hann gegnir ekki lengur hlutverki sínu.

7. gr.

1. Aðeins má tilgreina samning í Viðauka III ef þar til bærir aðilar frá þremur eða fleiri samningsríkjum eiga aðild að honum.

2. Ákvæði samnings sem tilgreina má í Viðauka III verða hið minnsta að kveða á um eftirfarandi:

(a) vörur eða vöruflokka sem samningurinn tekur til,

(b) kröfur sem gerðar eru til vörunnar,

(c) verklagsreglur um prófun vörunnar eða hvernig staðfest skuli að þær séu í samræmi við viðmiðunarkröfur,

(d) upplýsingar um það hvernig sú tilhögun sem í samningnum greinir geti komið viðskiptum og framleiðslugreinum til góða,

(e) reglur um umsjón með framkvæmd samningsins,

(f) þátttökuskilyrði sem tryggja að allir aðilar séu jafnréttáir,

(g) verklagsreglur um lausn deilumála.

3. Eftir því sem unnt er skal samningur byggjast á samræmdum kröfum um viðkomandi vöru, um staðfestingu á samræmi og um nauðsynlegar prófunaraðferðir.

4. Sá aðili sem hefur umsjón með framkvæmd hvers samnings skal árlega gefa fastanefndinni skýrslu um framkvæmd hans.

Fastanefnd

8. gr.

1. Hér með er stofnuð fastanefnd, þar sem hvert samningsríki skal eiga fulltrúa og fara með eitt atkvæði.

2. Fastanefndin skal starfa með samhljóða samþykki nema annað sé ákveðið í samningi þessum. Ákvarðanir og tillögur skulu taldar samþykktar samhljóða nema fulltrúi einhvers samningsríkis

2. The inclusion of agreements in Annex III to this Convention and the deletion therefrom shall be decided upon by the Standing Committee.

3. The Standing Committee shall base its decision to include an agreement in Annex III to this Convention on the conformity of the agreement with the provisions of this Convention, in particular Article 7 thereof.

4. The Standing Committee may decide to delete an agreement from Annex III to this Convention if it no longer complies with the provisions of this Convention, if competent bodies from less than three Contracting States are members thereof or if it ceases to function.

Article 7

1. Only agreements of which competent bodies from at least three Contracting States are members may be included in Annex III to this Convention.

2. In order to be included in Annex III the provisions of an agreement must contain at least the following:

(a) products or product sectors to be covered;

(b) requirements for the products;

(c) procedures for testing or for proving conformity and stipulation of mutual acceptance;

(d) guidance on how trade and industry can benefit from the facilities offered by the agreement;

(e) rules for the administration of the agreement;

(f) conditions for participation ensuring a fair balance of rights and obligations for all parties;

(g) procedures for dispute settlement.

3. Agreements shall, as far as possible, be based on harmonized requirements for the products concerned, for the proofs of conformity and for the necessary test methods.

4. The administrative body of each agreement shall annually report to the Standing Committee on the operation of the agreement.

Standing Committee

Article 8

1. A Standing Committee is hereby established in which each Contracting State shall be represented and have one vote.

2. The Standing Committee shall act by unanimity unless otherwise provided for in this Convention. Decisions and recommendations shall be regarded as unanimous unless any representative

greiði þeim mótatkvæði. Ákvarðanir og tillögur sem afgreiða þarf með meirihlutasamþykkt þarfnast samþykkis að minnsta kosti fjögurra samningsríkja.

3. Fastanefndin skal koma saman svo oft sem þurfa þykir, þó eigi sjaldnar en einu sinni á ári. Hvert samningsríkjanna sem er getur óskað eftir fundi.

4. Fastanefndin ákveður eigin starfsreglur og í þeim skulu meðal annars vera ákvæði um boðun funda, val formanns og formennskutíma hans.

5. Fastanefndinni er heimilt að koma á fót hvers konar undirnefnd eða vinnuhóp sem orðið getur henni til aðstoðar við störf sín.

6. Fastanefndin getur boðið áheyrnarfulltrúum og sérfræðingum að sitja einstaka nefndarfundi.

9. gr.

1. Fastanefndin ber ábyrgð á framkvæmd samningsins og að gæta þess að réttilega sé eftir honum farið, en yfirfer auk þess framkvæmd hvers samnings sem er tilgreindur í Viðauka III. Í því skyni skal hún taka ákvarðanir um þau atriði sem kveður á um í samningi þessum og gera auk þess tillögur um hvernig megí stuðla að því að markmiðum með samningnum verði náð.

2. Nú næst ekki sammæli í fastanefndinni um að samþykkja eða afturkalla prófunarstofur eða viðeigandi aðila samkvæmt 3. tl. 2. gr., og skal þá nefndin þegar skipa vinnuhóp til að undirbúa ákvörðun. Hvert samningsríki má tilnefna einn mann í vinnuhópinn. Skal vinnuhópurinn leggja skýrslu sína með niðurstöðum og tillögum fyrir fastanefndina innan þriggja mánaða, en að þeim tíma liðnum skal nefndin afgreiða málið innan tveggja mánaða með meirihluta atkvæða.

3. Óski eitthvert samningsríkjanna þess skal fastanefndin rannsaka aðgerðir sem gripið hefur verið til samkvæmt 3. gr. Hún getur með meirihluta atkvæða gefið út tilmæli um að hvert það samningsríki sem hlut á að slíku tilvikri grípi til viðeigandi aðgerða til að sambærileg tilvik endurtaki sig ekki. Eigi skal þetta standa framkvæmt 10. gr. í vegi.

4. Fastanefndin getur gert tillögur um breytingar á texta samnings þessa. Með ákvörðun sinni gerir hún breytingar á viðaukum við samning þennan.

of a Contracting State casts a negative vote. Those decisions and recommendations which are to be made by majority vote require the affirmative vote of at least four Contracting States.

3. The Standing Committee shall meet whenever necessary but at least once a year. Any Contracting State may request that a meeting be held.

4. The Standing Committee shall adopt its own rules of procedure which shall, inter alia, contain provisions for the convening of meetings and for the designation of the Chairman and his term of office.

5. The Standing Committee may decide to set up any Sub-Committee or Working Party that can assist it in carrying out its duties.

6. The Standing Committee may invite observers and experts to attend meetings of the Committee.

Article 9

1. It shall be the responsibility of the Standing Committee to administer this Convention and to monitor its proper implementation as well as to review the operation of the agreements included in Annex III to this Convention. For these purposes it shall take decisions in the cases provided for in this Convention as well as make recommendations for the furtherance of the objectives of the Convention.

2. If in the Standing Committee a consensus cannot be reached on the endorsement or deletion of a testing laboratory or a relevant body according to Article 2 (3), the Standing Committee shall promptly set up a Working Party with the task of preparing a decision. Each Contracting State may nominate one member to the Working Party. The Working Party shall present its report containing findings and recommendations within three months to the Standing Committee, after which the Standing Committee shall act within two months by majority vote.

3. At the request of a Contracting State, the Standing Committee shall examine cases where measures under Article 3 have been taken. It may recommend by majority vote that any Contracting State involved in such a case take appropriate measures to prevent similar cases from occurring in the future. This shall not prevent the application of Article 10.

4. The Standing Committee may recommend amendments to the text of this Convention. It shall adopt by decision amendments to the Annexes to this Convention.

5. Hafi fulltrúi samningsríkis í fastanefndinni samþykkt ákvörðun með fyrirvara um að kröfum stjórnskipunarlags sé fullnægt skal ákvörðunin öðlast gildi, ef dagsetning er þar ekki tilgreind í fyrirvaranum, á fyrsta degi annars mánaðar eftir að tilkynnt hefur verið um brottfall fyrirvarans.

6. Fastanefndin skal árlega yfirfara framkvæmd og beitingu samnings þessa og hafa í því hlíðsjón af markmiðum með honum. Samningsríkin skulu veita nauðsynlegar upplýsingar til að það megi gjöra. Niðurstöður yfirferðanna skulu útgefnar.

Lausn deilumála

10. gr.

1. Nú verður ágreiningur milli einhverra samningsríkja um mál sem hefur áhrif á beitingu samningsins, og getur þá hvert þeirra sem er, ef viðkomandi samningsríki finna ekki á henni fullnægjandi lausn sín á milli, vísað málinu til fastanefndarinnar.

2. Þegar fastanefndin hefur rannsakað málið skal hún leitast við að leysa deiluna á þann hátt sem viðkomandi samningsríki geta fellt sig við.

3. Nú leysist ekki deilan með þessum hætti og getur þá hvert samningsríkjanna óskað þess að málinu verði vísað til dómnefndar óháðra sérfræðinga á vegum stjórnvalda eða annarra sem fastanefndin skipar.

4. Á grundvelli skýrslu dómnefndarinnar, þar sem niðurstöður hennar og tillögur koma fram, skal fastanefndin grípa til viðeigandi ráðstafana með meirihlutaákvörðun. Hún getur, ef málsatvik eru svo alvarleg að þau réttlæti það, heimilað einu eða fleiri samningsríkjanna að fella niður tímabundið framkvæmd skuldbindinga sinna gagnvart öðru samningsríki eins og hún þykir hæfa.

Lokaákvæði

11. gr.

Þegar er samningur þessi öðlast gildi skulu samningsríkin veita fastanefndinni upplýsingar um ráðstafanir sem eru tiltækar eða gerðar sérstaklega til að tryggja framkvæmd samningsins og umsjón með honum. Einnig skal tilkynna fastanefndinni um allar síðari breytingar á slíkum ráðstöfunum.

12. gr.

Viðaukar við samning þennan skulu vera óaðskiljanlegur hluti hans.

5. If a representative of a Contracting State in the Standing Committee has accepted a decision with reservation, subject to the fulfilment of constitutional requirements, the decision shall enter into force, if no date is contained therein, on the first day of the second month after notification of the lifting of the reservation.

6. The Standing Committee shall annually review the implementation and operation of the Convention, taking into account the objectives thereof. The Contracting States shall provide the necessary information for the reviews. The results of the reviews shall be published.

Dispute Settlement

Article 10

1. If a dispute arises between any of the Contracting States as to any matter affecting the operation of this Convention and if no satisfactory solution is found between the Contracting States concerned, any of them may refer the matter to the Standing Committee.

2. The Standing Committee shall, after examining the matter, endeavour to reach a settlement of the dispute that is acceptable to the Contracting States concerned.

3. If no such settlement can be reached, any of the Contracting States may request that the matter be referred for examination to a panel of independent governmental or non-governmental experts to be set up by the Standing Committee.

4. On the basis of the report of the panel containing its findings and recommendations, the Standing Committee shall, by majority decision, take appropriate action. It may, if the circumstances are serious enough, authorize one or more Contracting States to suspend in respect of any other Contracting State the application of such obligations under this Convention as it considers appropriate.

Final Provisions

Article 11

The Contracting States shall promptly after the entry into force of this Convention inform the Standing Committee of measures in existence or taken to ensure the implementation and administration of this Convention. Any changes of such measures thereafter shall also be notified to the Standing Committee.

Article 12

The Annexes to this Convention shall form an integral part thereof.

13. gr.

Sérhvert samningsríkjanna getur dregið til baka aðild sína að þessum samningi, enda skýri það vörsluaðila frá því skriflega með tólf mánaða fyrirvara og skal hann tilkynna öllum öðrum samningsríkjum þar um.

14. gr.

1. Samningur þessi skal öðlast gildi 1. janúar 1990, enda hafi samningsríkin afhent ríkisstjórn Svíþjóðar, sem fara skal með hlutverk vörsluaðila, staðfestingarskjöl sín fyrir þann dag.

2. Öðlist samningur þessi eigi gildi 1. janúar 1990 skal hann öðlast gildi á fyrsta degi annars mánaðar eftir að síðasta staðfestingarskjal er afhent.

3. Vörsluaðili skal tilkynna samningsríkjunum um dagsetningu afhendingar staðfestingarskjals hvers samningsríkis, svo og dagsetningu gildistöku samningsins.

4. Skrifstofa Fríverslunarsamtaka Evrópu skal veita þjónustu vegna samnings þessa.

15. gr.

Samningur þennan, sem gerður er í einu eintaki á ensku, skal afhenda ríkisstjórn Svíþjóðar og skal hún afhenda hverju samningsríki staðfest afrit hans.

ÞESSU TIL STAÐFESTU hafa undirritaðir fulltrúar, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað samning þennan.

GJÖRT í Tampere 15. júní 1988.

Viðauki I

Skrá yfir skjöl sem fjallað er um í 2. tl. 1. gr.

(a) ISO/IEC Leiðbeiningar 2–1986, Almenn orð og skilgreiningar um stöðlun og skylda starfsemi.

(b) Hið almenna samkomulag um tolla og viðskipti, Samningur um tæknilegar viðskiptahindranir, Genf 1979, Viðauki 1, Hugtök og skilgreiningar þeirra hvað snertir samning þennan sérstaklega; skilgreiningar á aðila á vegum ríkisvalds eða annarra svæðisbundinna stjórnvalda, og óopinberum aðilum.

Article 13

Any Contracting State may withdraw from this Convention provided it gives twelve months' notice in writing to the depositary which shall notify all other Contracting States.

Article 14

1. This Convention shall enter into force on 1 January 1990 provided that the Contracting States before that date have deposited their instruments of acceptance with the Government of Sweden which shall act as depositary.

2. If this Convention does not enter into force on 1 January 1990 it shall do so on the first day of the second month following the deposit of the last instrument of acceptance.

3. The depositary shall notify the Contracting States of the date of the deposit of the instrument of acceptance of each Contracting State and of the date of the entry into force of the Convention.

4. The Secretariat services for this Convention shall be provided by the EFTA Secretariat.

Article 15

This Convention, which is drawn up in a single copy in the English language, shall be deposited with the Government of Sweden which shall deliver a certified copy thereof to each Contracting State.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorized thereto, have signed the present Convention.

DONE at Tampere this fifteenth day of June 1988.

Annex I

List of documents on definitions referred to in Article 1 (2)

(a) ISO/IEC Guide 2–1986, General Terms and their definitions concerning standardization and related activities

(b) General Agreement on Tariffs and Trade, Agreement on Technical Barriers to Trade, Geneva 1979, Annex 1, Terms and their definitions for the specific purposes of this agreement; definitions of central government body, local government body and non-governmental body.

Viðauki II

Skrá yfir skjöl er lýsa forsendum viðurkenningar sem fjallað er um í 1. tl. 2. gr.

- (a) ISO/IEC Leiðbeiningar 25–1982, Almennar tæknilegar hæfiskröfur til prófunarstofa.
- (b) ISO/IEC Leiðbeiningar 38–1983, Almennar kröfur til viðurkenningar prófunarstofum.

Viðauki III

Skrá yfir samninga sem fjallað er um í 2. tl. 2. gr.

Viðauki IV

Skrá yfir prófunarstofur og viðeigandi aðila sem gefa út prófunarniðurstöður og staðfestingar á samræmi sem eru viðurkenndar samkvæmt samningum sem fjallað er um í 2. gr., tl. 3.1.

Fylgiskjal 2.**BÓKUN**

um beitingu samningsins um gagnkvæma viðurkenningu á niðurstöðum prófana og staðfestingum á samræmi gagnvart furstadæminu Liechtenstein

Pau ríki, sem undirritað hafa samninginn um gagnkvæma viðurkenningu á niðurstöðum prófana og staðfestingum á samræmi, og furstadæmið Liechtenstein,

með hliðsjón af því að furstadæmið Liechtenstein og Sviss eru í tollabandalagi samkvæmt samningnum frá 29. mars 1923,

með hliðsjón af því að furstadæmið Liechtenstein óskar eftir því að öll ákvæði samningsins gildi gagnvart því, og hyggst í því skyni og að því leyti sem nauðsynlegt er veita Sviss sérstakt umboð,

eru sammála um eftirfarandi:

1. Samningnum skal beitt gagnvart furstadæminu Liechtenstein meðan það er í tollabandalagi við Sviss og Sviss er aðili að samningnum.

Annex II

List of documents defining accreditation criteria referred to in Article 2 (1)

- (a) ISO/IEC Guide 25–1982, General requirements for the technical competence of testing laboratories
- (b) ISO/IEC Guide 38–1983, General requirements for the acceptance of testing laboratories.

Annex III

List of agreements referred to in Article 2 (2)

Annex IV

List of testing laboratories and relevant bodies from which test results or proofs of conformity are recognized under agreements referred to in Article 2 (3.1)

PROTOCOL

relating to the Application of the Convention on the Mutual Recognition of Test Results and Proofs of Conformity to the Principality of Liechtenstein

The Signatory States of the Convention on the Mutual Recognition of Test Results and Proofs of Conformity and the Principality of Liechtenstein,

Considering that the Principality of Liechtenstein forms a customs union with Switzerland pursuant to the Treaty of 29 March 1923,

Considering that the Principality of Liechtenstein has expressed the wish that all the provisions of the Convention should be applied to it and to this end, in so far as this is necessary, proposes to give special powers to Switzerland,

Have agreed as follows:

1. The Convention shall apply to the Principality of Liechtenstein as long as it forms a customs union with Switzerland and Switzerland is a Party to the Convention.

2. Sviss skal koma fram sem fulltrúi Liechtenstein vegna samnings þessa.

3. Bókun þessi skal fullgild af ríkjum þeim sem undir rita og furstadæminu Liechtenstein. Fullgildingarskjölum skal komið til vörslu ríkisstjórnar Svíþjóðar, sem skal tilkynna þar um öllum öðrum samningsaðilum.

4. Bókun þessi skal öðlast gildi þegar fullgildingarskjöl allra samningsaðila hafa verið afhent.

ÞESSU TIL STAÐFESTU hafa undirritaðir fulltrúar, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað bókun þessa.

GJÖRT í Tampere 15. júní 1988, í einu eintaki á ensku, sem afhent skal ríkisstjórn Svíþjóðar, og skal hún afhenda sérhverjum samningsaðila staðfest afrit þess.

2. For the purposes of the Convention, the Principality of Liechtenstein shall be represented by Switzerland.

3. This Protocol shall be ratified by the Signatory States of the Convention and the Principality of Liechtenstein. The instruments of ratification shall be deposited with the Government of Sweden which shall notify all other Contracting Parties.

4. This Protocol shall enter into force on the deposit of instruments of ratification by all Contracting Parties.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorized thereto, have signed the present Protocol.

DONE at Tampere this fifteenth day of June 1988, in a single copy in the English language which shall be deposited with the Government of Sweden, by which certified copies shall be transmitted to all other Contracting Parties.

AUGLÝSING

um rammasamning við Evrópubandalögin um samvinnu á sviði vísinda og tækni.

Hinn 6. júní 1990 var ráði og framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna tilkynnt um staðfestingu Íslands á rammasamningi um samvinnu á sviði vísinda og tækni milli ríkisstjórnar Íslands og Evrópubandalaganna sem undirritaður var í Brussel 30. október 1989. Alþingi hafði með ályktun 26. apríl 1989 heimilað ríkisstjórninni að staðfesta samninginn. Hann öðlaðist gildi 6. júní 1990.

Samningurinn er birtur sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utánríkisráðuneytið, Reykjavík, 18. júní 1990.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Þorsteinn Ingólfsson.

Fylgiskjal.

RAMMASAMNINGUR
um samvinnu á sviði vísinda og tækni milli lýðveldisins Íslands
og Evrópubandalaganna

RÍKISSTJÓRN LÝÐVELDISINS ÍSLANDS, í umboði lýðveldisins Íslands, hér á eftir nefnd „Ísland“,
annars vegar,

og RÁÐ EVRÓPUBANDALAGANNA, í umboði Efnahagsbandalags Evrópu, og
FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA, í umboði Kjarnorkubandalags Evrópu,
hér á eftir nefnd „framkvæmdastjórnin“,

hins vegar,

sem hér á eftir eru nefnd „samningsaðilarnir“,

PAR SEM, án þess að skert sé gildi víðeigandi ákvæða stofnsamninga Efnahagsbandalags Evrópu og Kjarnorkubandalags Evrópu, rammasmningur þessi og öll starfsemi sem unnið er við samkvæmt honum mun engin áhrif hafa á heimildir aðildarríkja Efnahagsbandalaganna til að takast á hendur tvíhliða verkefni með Íslandi á sviði vísinda, tækni, rannsókna og þróunar, og til að gera samninga í því skyni þar sem það á við;

SEM HAGA Í HUGA mikilvægi vísinda- og tæknirannsókna fyrir Ísland og Evrópubandalögin og sameiginlega hagsmuni þeirra af samvinnu á þeim sviðum til að bæta nýtingu auðlinda og koma í veg fyrir sóun og tvíverknað;

PAR SEM ráðherrar aðildarríkja Evrópubandalaganna, ráðherrar aðildarríkja Fríverslunarsamtaka Evrópu (EFTA) og framkvæmdastjórnin töldu á fundinum í Lúxemborg 9. apríl 1984 að með því að Evrópubandalögin og aðildarríki Fríverslunarsamtakanna væru efnahagslega hvert öðru háð í vaxandi mæli réttlætti það sérstaklega samvinnu á sviði vísinda og þróunar, og lögðu áherslu á nauðsyn þess að auka þetta starf, einkum til að stuðla að tilflutningi vísindamanna; og einnig þar sem ráðherrarnir óskuðu þess að sérstök athygli skyldi veitt ákveðnum iðnaðar- og tæknigreinum framtíðarinnar;

PAR SEM Ísland og Efnahagsbandalag Evrópu hafa einnig með sér samstarf á vegum Evrópusamvinnu á sviði vísinda- og tæknirannsókna (COST), og þar sem þeir aðilar hyggjast halda áfram störfum sínum innan þess verkefnis;

PAR SEM Ísland og Evrópubandalögin fylgja rannsóknaáætlunum á sameiginlegum hagsmunasviðum;

PAR SEM Ísland og Evrópubandalögin hafa hagsmuna að gæta af samvinnu innan þessara áætlana;

PAR SEM æskilegt er til að ná þessu fram að mæla fyrir um heildarskipan samvinnu Íslands og Evrópubandalaganna á sviði rannsókna sem stofnanir og einkafyrirtæki gætu tengst; þar sem, að auki, heildarskipan þessi ætti að gera ráð fyrir einfaldri og skilvirkri málsmeðferð og vera breytilegs eðlis;

HAGA ORÐIÐ ÁSÁTT UM EFTIRFARANDI:

A. Tilgangur samningsins

1. gr.

Samningur þessi skilgreinir ramma um þróun vísinda- og tæknisamstarfs Íslands og Evrópubandalaganna á sameiginlegum hagsmunasviðum, sem rannsókna- og þróunaráætlanir samningsaðilanna falla undir.

2. gr.

Samstarf þetta geta stundað fyrirtæki og framkvæmdaaðilar á vegum hins opinbera eða einkaaðila sem taka þátt í rannsóknaáætlunum á Íslandi eða í Evrópubandalögunum eins og í 1. gr. segir.

3. gr.

Samstarf þetta getur átt sér stað í eftirgreindu formi:

– með reglubundnum skóðanaskiptum um stjórn og forgang rannsóknastefnu og áætlana á Íslandi og í Evrópubandalögunum;

- með skoðanaskiptum um framtíðarhorfur og þróun samstarfs;
- með veitingu upplýsinga sem fengnar eru með samstarfi samkvæmt samningi þessum;
- með samræmingu áætlana og verkefna sem unnið er að á Íslandi og í Evrópubandalögunum;
- með þátttöku í sameiginlegum áætlunum og hlutum áætlana og sameiginlegum aðgerðum á Íslandi og í Evrópubandalögunum.

4. gr.

Samstarfið má framkvæma á eftirfarandi hátt:

- með sameiginlegum fundum;
- með heimsóknnum og skiptum á vísindamönnum, verkfræðingum og tæknimönnum;
- með reglulegu sambandi þeirra sem skipuleggja áætlanir eða verkefni og stjórna þeim;
- með þátttöku sérfræðinga í málþingum, umræðum og námskeiðum;
- með þátttöku í framkvæmd sameiginlegra áætlana eða hluta áætlana og sameiginlegum aðgerðum;
- með því að skjöl séu tiltæk og skipst verði á upplýsingum um árangur þess starfs sem unnið er innan ramma samstarfsins.

5. gr.

Samstarfið er hægt að þróa eða aðlaga hvenær sem er með samkomulagi aðila.

B. Framkvæmd samstarfsins

6. gr.

Gera skal viðeigandi samninga um framkvæmd samstarfs þess sem samningur þessi tekur til.

7. gr.

Í samningum þeim sem getið er í 6. gr. skal tilgreina form samstarfs og hvernig í haginn skuli búið fyrir það í einstökum tilvikum, en einnig

- vísindaleg eða tæknileg markmið;
- reglur um þekkingarmiðlun og eignarrétt að hugverkum;
- ákvæði um starfslíð og tilflutning þess og um störf fulltrúa annars samningsaðila innan stofnana hins aðilans;
- tilhögun fjárhagslegrar þátttöku í samningum;
- alla aðra tilhögun eftir því sem við á.

8. gr.

Samningar þeir sem getið er í 6. gr. skulu gerðir samkvæmt þeim reglum sem gilda hjá hvorum samningsaðila um sig.

9. gr.

Samningsaðilar skulu tilkynna hvor öðrum nöfn fyrirtækja og framkvæmdaaðila sem getið er í 2. gr. og taka þátt í samstarfinu.

C. Sameiginleg nefnd

10. gr.

Stofna skal sameiginlega nefnd er nefnist „Rannsóknanevnd Íslands og Evrópubandalaganna“, og skal hún

- benda á þau svið þar sem líklegt er að til samstarfs geti komið, og athuga allar leiðir til að bæta það og þróa;
- vera vettvangur til að skiptast á skoðunum um stjórn og forgang rannsóknastefnu og rannsóknáætlana á Íslandi og í Evrópubandalögunum, og um væntanlegan árangur samstarfsins;
- leitast við að tryggja farsæla framkvæmd þessa samnings.

11. gr.

Sameiginlega nefndin, skipuð fulltrúum framkvæmdastjórnarinnar og Íslands, setur sér sjálf fundarsköp.

Nefndin heldur fund er annar hvor samningsaðila óskar þess, og ekki sjaldnar en árlega.

D. Lokaákvæði

12. gr.

Samningsaðilar samþykkja samning þennan samkvæmt gildandi reglum hjá hvorum um sig. Hann tekur gildi á þeim degi er samningsaðilar hafa tilkynnt hvor öðrum um að meðferð þeirri, sem nauðsynleg er í þessu skyni, sé lokið.

13. gr.

Samningur þessi gildir, annars vegar, á þeim svæðum þar sem stofnsamningar Efnahagsbandalags Evrópu og Kjarnorkubandalags Evrópu eru framkvæmdir, og við þau skilyrði sem í þeim samningum greinir, og, hins vegar, á landsvæði lýðveldisins Íslands.

14. gr.

Samningur þessi gildir ótímabundið. Hvor samningsaðili getur hvenær sem er sagt honum upp eða farið fram á endurskoðun hans með tólf mánaða fyrirvara.

15. gr.

Samningur þessi er gerður í tvíriti á íslensku, dönsku, ensku, frönsku, grísku, hollensku, ítölsku, portúgölsku, spænsku og þýsku og skulu allir textar jafngildir.

Gjört í Brussel, hinn þrítugasta dag októbermánaðar nítján hundruð áttatíu og níu.

Fyrir hönd lýðveldisins Íslands
Jón Baldvin Hannibalsson

Fyrir hönd ráðs og framkvæmdastjórnar Evrópubandalaganna
J. Vidal
Frans Andriessen

AUGLÝSING**um Norðurlandasamning um aðstoð í skattamálum.**

Samkvæmt heimild í lögum nr. 46/1990 var danska utanríkisráðuneytinu tilkynnt 11. júní 1990 um staðfestingu Íslands á samningi milli Norðurlanda um aðstoð í skattamálum sem undirritaður var í Kaupmannahöfn 7. desember 1989.

Tilkynnt verður um gildistöku samningsins síðar.

Samningurinn er birtur sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 20. júní 1990.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Þorsteinn Ingólfsson.

Fylgiskjal.**SAMNINGUR
milli Norðurlanda um aðstoð í skattamálum**

Ríkisstjórn Danmerkur ásamt landsstjórn Færeyja og landsstjórn Grænlands og ríkisstjórnir Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar, sem æskja þess að gera samning um aðstoð í skattamálum, sem gera sér ljóst að því er Færeyjar og Grænland varðar að framkvæmd þeirra mála sem samningur þessi tekur til heyrir undir sjálfstjórnarvaldsvið Færeyja og Grænlands, jafnvel í samskiptum við útlönd, hafa orðið ásáttar um eftirfarandi:

Almenn ákvæði

1. gr.

Aðildarríkin skuldbinda sig til að veita hvert öðru aðstoð í skattamálum samkvæmt samningi þessum varðandi:

- a) birtingu skjala,
- b) rannsóknir í skattamálum, svo sem öflun framtala eða annarra upplýsinga og skipti á upplýsingum bæði án sérstakrar beiðni og samkvæmt beiðni hverju sinni,
- c) afhendingu framtalseyðublaða og annarra skattaeyðublaða,
- d) aðgerðir til að koma í veg fyrir að staðgreiðsluskatti sé haldið eftir í fleiri en einu aðildarríki,
- e) skattgreiðslur,
- f) yfirfærslu á sköttum, svo og
- g) innheimtu skatta og ráðstafana til tryggingar á skattkröfum.

2. gr.

1. Gildandi skattar, sem samningur þessi tekur til, eru:

a) Í Danmörku:

1. tekjuskattur til ríkisins;
2. tekjuútsvar til sveitarfélaga;
3. tekjuútsvar til amta;
4. sérstakur tekjuskattur;
5. kirkjuskattur;
6. ágóðahlutaskattur;
7. vaxtaskattur;
8. skattur af þóknunum;
9. skattar samkvæmt ákvæðum kolvetnisskattalaganna (kulbrinteskatteloven);
10. eignarskattur til ríkisins; og
11. sjómannaskattur;

b) Í Færeyjum:

1. skattur í landssjóð;
2. útsvar til sveitarfélaga;
3. kirkjuskattur;
4. ágóðahlutaskattur; og
5. skattur af þóknunum;

c) Á Grænlandi:

1. landsskattur;
2. sérstakur landsskattur;
3. útsvar til sveitarfélaga;
4. ágóðahlutaskattur;
5. skattur til sveitarfélagasamtaka; og
6. skattar samkvæmt ákvæðum kolvetnisskattalaganna (kulbrinteskatteloven);

d) Í Finnlandi:

1. tekju- og eignarskattur til ríkisins;
2. útsvar til sveitarfélaga;
3. kirkjuskattur; og
4. afdráttarskattur;

e) Á Íslandi:

1. tekjuskattur til ríkisins;
2. útsvar til sveitarfélaga; og
3. eignarskattur til ríkisins;

f) Í Noregi:

1. tekju- og eignarskattur til ríkisins;
2. tekju- og eignarútsvar til sveitarfélaga;
3. tekjuskattur til fylkjanna;
4. tekjuskattur til skattajöfnunarsjóðs;
5. skattar samkvæmt ákvæðum kolvetnisskattalaganna (petroleumskatteloven);
6. gjald til ríkisins af þóknun til erlendra listamanna; og
7. sjómannaskattur;

g) Í Svíþjóð:

1. tekjuskattur til ríkisins, þar með talinn sjómannaskattur og afdráttarskattur af arðmiðum;
2. gjald lagt á þá sem koma fram í atvinnuskyni til að skemmta almenningi (bevillingssavgiften för vissa offentliga föreställningar);
3. skattur á óúthlutaðan ágóða félaga (ersättningsskatten);
4. skattur á úthlutaða eignarhlutdeild í félögum (utskiftningsskatten);
5. skattur til að fjármagna launþegasjóði (vinstdelningsskatten);
6. tekjuútsvar til sveitarfélaga; og
7. eignarskattur til ríkisins;

h) Í öllum aðildarríkjunum:

1. erfða- og gjafaskattur;
2. skattur af vélknúnum ökutækjum, að því leyti sem greinir í samkomulagi samkvæmt 20. gr.;
3. virðisaukaskattur og annar almennur söluskattur að því leyti sem greinir í samkomulagi samkvæmt 20. gr.;
4. „punktskattar“ að því leyti sem greinir í samkomulagi samkvæmt 20. gr.; og
5. almannatryggingagjöld og önnur opinber gjöld, að því leyti sem greinir í samkomulagi samkvæmt 20. gr.

2. Með skatti er jafnframt átt við fyrirframgreiðslu þeirra skatta og gjalda sem staflíðir a) - g) í 1. tl. taka til.

3. Samningurinn tekur einnig til allra skatta sömu eða svipaðrar tegundar sem lagðir eru á eftir undirritun samningsins og koma sem viðbót við eða í staðinn fyrir gildandi skatta.

3. gr.

Í samningi þessum merkja neðangreind hugtök eftirfarandi nema annað leiði af samhenginu:

a) hugtakið „aðildarríki“ merkir Danmörku, Finnland, Ísland, Noreg og Svíþjóð; við beitingu samnings þessa tekur hugtakið einnig til hinna sjálfstjórnandi þjóðfélaga Færeyja og Grænlands innan danska ríkisins;

b) „bær stjórnvöld“ merkir:

1. í Danmörku:	Skattaráðuneytið,
2. í Færeyjum:	Niðurfjöfnunarráð Færeyja,
3. á Grænlandi:	Skattastofnunina,
4. í Finnlandi:	Fjármálaráðuneytið,
5. á Íslandi:	Fjármálaráðuneytið,
6. í Noregi:	Fjármála- og tollaráðuneytið,
7. í Svíþjóð:	Fjármálaráðuneytið,

eða þau stjórnvöld í þessum aðildarríkjum sem falið hefur verið að annast um málefni varðandi samning þennan í stað framangreindra stjórnvalda;

c) „norrænn tvísköttunarsamningur“ merkir samninginn frá 12. september 1989 milli Norðurlanda til að komast hjá tvísköttun að því er varðar skatta á tekjur og eignir og samninginn frá 12. september 1989 milli Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar til að komast hjá tvísköttun að því er varðar skatta á arf og gjafir og samsvarandi samninga milli Norðurlanda sem eru gerðir eftir undirritun núverandi samninga við hlið eða í staðinn fyrir þessa samninga.

4. gr.

1. Aðildarríki er skylt að veita aðstoð samkvæmt 1. gr. í öllum þeim skattamálum og við allar þær skattkröfur sem fram hafa komið í öðru aðildarríki í samræmi við löggjöf þess og varða þá skatta og gjöld sem 2. gr. tekur til.

2. Aðstoðin getur ekki aðeins tekið til aðgerða gegn skattgreiðandanum, heldur einnig gegn öðrum sem samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis sem beiðni er beint til eru skyldir til að veita skattfyrvöldum aðstoð.

3. Beiðni um aðstoð má því aðeins setja fram að eigi sé unnt að grípa til hinna umbednu aðgerða í eigin ríki án verulegra erfiðleika og að það aðildarríki, sem beiðnina ber fram, geti samkvæmt löggjöf sinni veitt sambærilega aðstoð ef það aðildarríki er aðstoðar er beiðt fer fram á slíkt.

4. Bær stjórnvöld ríkjanna annast beiðnir um aðstoð og bréfaskipti milli aðildarríkjanna samkvæmt samningi þessum.

5. gr.

1. Beiðnir og önnur skjöl í málum varðandi aðstoð skulu vera samin á dönsku, norsku eða sænsku, en ella skal fylgja þeim þýðing á eitthvert þessara tungumála. Í málum, sem varða birtingu, á þetta þó aðeins við um sjálfa birtingarbeiðnina.

2. Í beiðni um aðstoð skal tilgreina það stjórnvald sem upphaflega hefur beiðt um aðstoðina, ennfremur nafn, stöðu eða titil, heimilisfang, fæðingardag og -ár og heimilissveit, svo og, ef unnt er, vinnustað og dvalarstað þess aðila sem málið varðar. Í beiðninni skal ennfremur geta annarra atriða sem orðið geta til leiðbeiningar við að sérgreina þennan aðila.

6. gr.

1. Heimilt er að synja beiðni um aðstoð ef það aðildarríki sem aðstoðar er beiðt hjá telur hana munu stríða gegn almannahagsmunum sínum.

2. Þegar álitaeftni um beitingu ákvæðis í norrænum tvísköttunarsamningi hefur verið lagt fyrir bætt stjórnvald í því aðildarríki sem beiðt hefur verið um aðstoð, getur það aðildarríki, eftir samráð við það aðildarríki sem beiðt hefur um aðstoðina, frestað afgreiðslu beiðnarinnar um aðstoð við innheimtu skatta.

7. gr.

1. Ef ekki er orðið við beiðni um aðstoð skal tafarlaust tilkynna því aðildarríki sem það um hana um þá ákvörðun og rökstuðning fyrir henni.

2. Ef aðstoð er veitt skal það aðildarríki sem aðstoðar var beiðt í skýra hinu aðildarríkinu frá árangri af aðstoðinni jafnskjótt og audið er.

3. Í tilkynningu samkvæmt þessari grein skal einnig skýra frá öðrum þeim atriðum sem haft geta þýðingu við áframhaldandi aðgerðir í skattamálinu.

8. gr.

Skjal sem er gefið út eða staðfest af dómstóli eða framkvæmdarvaldshafa í einu aðildarríki þarf ekki að löggilda til þess að nota megja það í skattamáli á fyrráðasvæði annars aðildarríkis. Hið sama gildir um skjal sem undirritað hefur verið af starfsmanni dómstólsins eða stjórnvaldsins ef slíkt undirskrift er nægileg samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis sem dómstóllinn eða stjórnvaldið er í.

Birting skjala

9. gr.

1. Birting samkvæmt samningi þessum skal fara fram á þann hátt sem tíðkast um svipaða birtingu samkvæmt löggjöf eða framkvæmdavenju í því aðildarríki þar sem birtingar er óskað. Í beiðni um birtingu skjals skal stuttlega greina frá efni skjalsins.

2. Birting getur farið fram á ákveðinn hátt að ósk þess aðildarríkis sem biður um birtingu ef sá háttur samrýmist löggjöf þess aðildarríkis þar sem birting á að fara fram.

3. Sem sönnun um birtingu skal gilda annaðhvort dagsett og vottfest viðurkenning þess, sem birt var fyrir, eða vottorð frá viðkomandi stjórnvaldi í því aðildarríki, þar sem birtingar var óskað, er greinir frá hætti birtingar og hvenær hún fór fram.

Öflun upplýsinga o.fl.

10. gr.

1. Öflun upplýsinga skal fara fram í samræmi við löggjöf þess aðildarríkis sem beiðni er beint til.
2. Hafna má beiðni um öflun upplýsinga ef viðskipta-, framleiðslu- eða atvinnuleyndarmáli yrði ljóstrað upp ef orðið væri við beiðninni.

11. gr.

1. Bært stjórnvald í aðildarríki skal, að svo miklu leyti sem unnt er á grundvelli aðgengilegra upplýsinga er varða eftirlit eða hliðstæðra upplýsinga, jafnskjótt og verða má eftir hver áramót og án sérstakrar beiðni afhenda bæru stjórnvaldi í hverju hinna aðildarríkjanna upplýsingar um þá menn, sem eru búsettir þar, eða lögpersónur, sem eiga þar heimili, varðandi:

- a) arðgreiðslur frá hlutafélögum eða hliðstæðum lögpersónum,
- b) vexti af skuldabréfum og öðrum slíkum verðbréfum,
- c) innstæður í bönkum, sparisjóðum og hliðstæðum stofnunum, svo og vexti af slíkum innstæðum,
- d) eignarhald á fasteign,
- e) hvers konar þóknanir og tímabilsgreiðslur fyrir notkun á höfundarétti, einkaleyfi, mynstri, vörumerki eða öðrum slíkum réttindum eða eignum,
- f) vinnulaun, þóknanir, elli- og eftirlaun og lífeyri,
- g) skaðabætur, tryggingabætur og aðrar slíkar bætur sem fengist hafa í tengslum við atvinnurekstur, svo og
- h) aðrar tekjur eða eignir, að svo miklu leyti sem samkomulag verður um samkvæmt 20. gr.

2. Bæru stjórnvaldi í aðildarríki ber að stuðla að því að upplýsingar, er fram koma við rannsóknir í því aðildarríki varðandi sköttunarmálefni, og sem ætla má að annað aðildarríki hafi hagsmuni af að fá vitneskju um, verði án tafar veittar bærum stjórnvöldum í síðastnefnda aðildarríkinu.

3. Ef fram kemur í því aðildarríki, sem fengið hefur upplýsingar, að þær eru ekki í samræmi við raunveruleg málsatvik, skal bært stjórnvald í þessu aðildarríki skýra bæru stjórnvaldi í því aðildarríki, sem veitti upplýsingarnar, frá aðstæðum á videigandi hátt.

4. Þegar maður, búsettur í einu aðildarríkjanna, hefur andast og hefur látið eftir sig fasteign í öðru aðildarríki eða eignir í atvinnurekstri þar, skal bært stjórnvald í fyrrnefnda aðildarríkinu, jafnskjótt og það hefur fengið vitneskju um málavexti, tilkynna það bæru stjórnvaldi í síðarnefnda aðildarríkinu.

12. gr.

1. Tvö eða fleiri aðildarríki geta að beiðni eins þeirra borið saman ráð sín með það markmið í huga að ákveða hvaða mál skuli sæta skattrannsókn er fari fram hjá þeim samtímis og verklagsreglur í því sambandi. Sérhvert aðildarríkjanna sem málið snertir getur ákveðið hvort það óski að taka þátt í tiltekinni skattrannsókn er fari fram samtímis í aðildarríkjunum.

2. Með samtímis skattrannsókn í 1. tl. er átt við samkomulag tveggja eða fleiri aðildarríkja um að hvert þeirra rannsaki samtímis á sínu landssvæði skatthagi einhvers þegns, þar sem aðildarríkin hafa sameiginlegra eða samtengdra hagsmuna að gæta, með það í huga að skiptast á öllum upplýsingum sem máli skipta og fram koma við rannsóknina.

13. gr.

1. Í skattamáli, er mikla þýðingu hefur fyrir aðildarríki, geta fulltrúar stjórnvalda í því aðildarríki, eftir beiðni frá bæru stjórnvaldi í því aðildarríki, fengið leyfi til að vera viðstaddir rannsókn í því líku skattamáli í öðru aðildarríki. Um slíka beiðni skal fjallað af bæru stjórnvaldi í síðarnefnda aðildarríkinu, sem án tafar skýrir bæru stjórnvaldi í fyrrnefnda aðildarríkinu frá ákvörðun sinni. Sé fallist á beiðnina skal tekinn fram í tilkynningunni tími og staður fyrir rannsóknina ásamt öðrum upplýsingum sem telja verður nauðsynlegar fyrir það bæra stjórnvald er bar fram beiðnina.

2. Fulltrúar þeir, er um getur í 1. tl., geta ekki tekið ákvörðun um atriði er varða rannsóknina en geta komið með tillögur um slík atriði til þeirra stjórnvalda eða opinberra starfsmanna sem falið hefur verið að framkvæma rannsóknina. Ákvörðun um slíkar tillögur skal tekin af stjórnvaldinu eða hinum opinbera starfsmanni.

3. Með upplýsingar, er fram koma við rannsóknina, skal farið sem trúnaðarmál og þær má ekki birta öðrum einstaklingum eða stjórnvöldum, þ.á m. starfsmönnum við dómstóla og önnur dómssýslu-

yfirvöld, en þeim er fara með álagningu, greiðslu eða innheimtu á sköttum sem þessi samningur fjallar um eða úrskurða um kærur eða atriði er varða ákæru í sambandi við slík mál.

4. Sé beiðni samkvæmt 1. tl. hafnað eiga ákvæði 1. tl. 7. gr. við.

Innheimta skatta

14. gr.

1. Úrskurð í skattamáli, sem samkvæmt löggjöf eins af aðildarríkjunum er aðfararhæfur í því aðildarríki, skal viðurkenna aðfararhæfan í öðru aðildarríki.

2. Úr álítaefnum, sem snerta tímamörk eftir að ekki er lengur unnt að veita skattkröfu fullnustu, skal leyst samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis sem beiðni bar fram.

3. Innheimtuaðgerðir, sem aðildarríkið sem beiðni er framkvæmir að beiðni annars aðildarríkis og sem samkvæmt löggjöf hins fyrrnefnda myndu fresta eða rjúfa tímamörk þau sem nefnd eru í 2. tl., skulu einnig hafa sömu áhrif samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis er bar beiðnina fram. Aðildarríkið sem beiðni er beint til skal tilkynna aðildarríkinu, sem bar beiðnina fram, um aðgerðirnar.

4. Það stjórnvald sem á fyrsta stigi ber fram beiðni um innheimtu skal staðfesta í beiðninni að úrskurðurinn sé aðfararhæfur, og tilgreina það tímamark þegar réttur til að innheimta skattinn að öllu eða nokkru leyti fellur niður sökum fyrningar. Stjórnvald sem greint er í 3. gr. skal staðfesta að ofangreint stjórnvald sé valdbært.

15. gr.

Hafi hinn skattskyldi eða annar sem um getur í 2. tl. 4. gr. látist, má eigi innheimta hærri fjárhæð en eignum dánarþúsins nemur. Hafi búi verið skipt, má ekki innheimta hjá erfingjum eða öðrum sem hlotið hafa eignir vegna andlátsins hærri fjárhæð en svarar til verðmætis eignarhlutans á þeim tíma sem hlutaðeigandi fékk hann.

16. gr.

1. Við innheimtu skatta samkvæmt samningi þessum gildir ekki í því aðildarríki, þar sem aðstoðar er beiðst, sá sérstaki forgangsréttur sem þar kann að gilda um skatta þess aðila.

2. Í málum varðandi innheimtu á skatti samkvæmt samningi þessum er eigi heimilt að hefja undirbúningsaðgerðir að málsókn fyrir öðrum dómstóli en stjórnarsýsludómstóli eða krefjast gjaldþrotaskipta í því aðildarríki, þar sem innheimtu er óskað, nema bært stjórnvald í því aðildarríki hafi, að beiðni bærst stjórnvalds í því aðildarríki sem setti fram beiðnina, gefið skýlaust samþykki til slíkra aðgerða.

17. gr.

1. Fari svo, áður en máli um innheimtu á skatti samkvæmt samningi þessum er lokið, að réttur til að innheimta skattinn falli að öllu eða nokkru leyti niður samkvæmt löggjöf í því aðildarríki sem setti fram beiðnina, vegna greiðslu, lækkunar eða niðurfellingar skattálagningar, ívilunar eða af öðrum ástæðum, þá skal bært stjórnvald í því aðildarríki tilkynna bæru stjórnvaldi í hinu aðildarríkinu þar um jafnskjótt og auðið er.

2. Ákvæðum þessarar greinar skal beitt á sama hátt þegar veittur hefur verið greiðslufrestur á skattinum.

18. gr.

Þegar innheimta samkvæmt samningi þessum hefur átt sér stað í aðildarríki og innheimt fé hefur borist innheimtustjórnvaldi þessa aðildarríkis, er það aðildarríki ábyrgt fyrir hinu innheimta fé gagnvart því aðildarríki sem beiðst hafði innheimtu.

Ráðstafanir til tryggingar greiðslu á skattkröfum

19. gr.

1. Ráðstafanir til tryggingar greiðslu á skattkröfum samkvæmt samningi þessum skulu gerðar í samræmi við löggjöf eða stjórnarsýsluvenju í því aðildarríki þar sem tryggingaráðstafana er óskað. Slíkar tryggingaráðstafanir geta farið fram, þótt fjárhæð kröfunnar sé ekki ákveðin.

2. Falli skattkrafa niður að öllu eða nokkru leyti, eftir að aðgerðir til tryggingar kröfunni samkvæmt þessum samningi hafa verið gerðar, skal bært stjórnvald í því aðildarríki, sem beiðnina bar fram, tilkynna bæru stjórnvaldi í hinu aðildarríkinu þar um jafnskjótt og auðið er.

3. Ákvæði 14.–18. gr. skulu gilda á sama hátt, eftir því sem við getur átt, um ráðstafanir til tryggingar greiðslu á skattkröfu samkvæmt þessum samningi.

Sérstök ákvæði

20. gr.

1. Bær stjórnvöld í aðildarríkjunum geta gert samkomulag um framkvæmd ákvæða þessa samnings. Þau geta einkum gert með sér samkomulag um skipti á upplýsingum samkvæmt staflíð h) í 1. tl. 11. gr., um lágmarksfjárhæðir sem æskja má innheimtu á, um aðstoð varðandi skatta og gjöld samkvæmt líðum 2, 3, 4 og 5 í staflíð h) í 1. tl. 2. gr., um ráðstafanir til að koma í veg fyrir að staðgreiðslusköttum sé haldið eftir í fleiri en einu aðildarríki, um skattgreiðslur eða um yfirfærslu skatta, ennfremur um vexti, málskostnað, féviti og aðrar þess háttar greiðslur sem á eru lagðar við skattálagningu eða innheimtu, um ákvörðun á gengi við umreikning á fjárhæðum sem innheimta á, svo og um reikningsskil á innheimtufé.

2. Rísi erfiðleikar eða vafaatriði milli tveggja eða fleiri aðildarríkja um túlkun eða framkvæmd þessa samnings, skulu bær stjórnvöld í þessum aðildarríkjum eiga með sér viðræður í því skyni að freista þess að leysa málið með sérstöku samkomulagi. Niðurstöður slíkra viðræðna skal tilkynna bærum stjórnvöldum í hinum aðildarríkjunum jafnskjótt og audið er.

3. Telji bær stjórnvöld í einu aðildarríkinu að viðræður um túlkun eða framkvæmd þessa samnings þurfi að fara fram milli bærra stjórnvalda í öllum aðildarríkjunum, skulu slíkar viðræður fara fram samkvæmt ósk þess aðildarríkis.

4. Ef beiðni um aðstoð við innheimtu á skattkröfu snertir tekjur, sem skattlagðar eru í öðru aðildarríki en því sem biður um aðstoðina, og ekki er fjallað um slíka tvísköttun í samningi til að komast hjá tvísköttun, getur bært stjórnvald í því aðildarríki, sem óskað var aðstoðar hjá, tekið málið upp við bært stjórnvald í því aðildarríki, sem bar beiðnina fram, í því skyni að koma með gagnkvæmum samningi í veg fyrir að tekjurnar séu tvískattaðar. Fram til þess tíma að slíkur samningur verði gerður má fresta innheimtu á skattkröfunni.

21. gr.

Að því er varðar fyrirspurnir, upplýsingar, yfirlýsingar og aðrar tilkynningar, sem berast til einhvers aðildarríkis samkvæmt þessum samningi, gilda ákvæði löggjafar þess aðildarríkis um þagnarskyldu og skjalaleynd.

22. gr.

Fyrir aðstoð samkvæmt samningi þessum er aðildarríki, sem aðstoðar beiðist, aðeins skyldugt að greiða kostnað sem leitt hefur af beiðninni fyrir hitt aðildarríkið vegna málsóknar fyrir öðrum dómstólum en stjórnsludómstólum eða vegna gjaldþrotaskiptameðferðar.

23. gr.

Þessi samningur tekur ekki til Svalbarða eða Jan Mayen eða norskra landssvæða utan Evrópu.

24. gr.

1. Þessi samningur öðlast gildi á þríugasta degi eftir þann dag er öll aðildarríki hafa tilkynnt danska utanríkisráðuneytinu að samningurinn hafi verið staðfestur. Danska utanríkisráðuneytið tilkynnir öðrum aðildarríkjum um móttöku þessara tilkynninga og um þann dag sem samningurinn tekur gildi.

2. Eftir að samningur þessi hefur öðlast gildi skal ákvæðum hans beitt um mál sem borist hafa eftir gjaldistökuna til bærs stjórnvalds í því aðildarríki sem beiðni er beint til.

3. Samningurinn sem Danmörk, Finnland, Ísland, Noregur og Svíþjóð gerðu með sér 9. nóvember 1972 með síðari breytingum um aðstoð í skattamálum skal falla úr gildi og verður í síðasta skipti beitt um mál sem borist hafa bæru stjórnvaldi í því aðildarríki, sem beiðni er beint til, áður en þessi samningur gengur í gildi.

4. Þessi samningur takmarkar ekki og takmarkast ekki af samningi sem gerður var 18. október 1979 milli dönsku ríkisstjórnarinnar og landsstjórnar Grænlands til að komast hjá tvísköttun o.fl. og samkomulagi skv. 20. gr. í fylgiskjölum með þeim samningi.

5. Þessi samningur takmarkar ekki og takmarkast ekki af aðstoðarákvæðum í samningi sem gerður var 12. ágúst 1986 milli dönsku ríkisstjórnarinnar og landsstjórnar Færeyja til að komast hjá tvísköttun o.fl.

25. gr.

Aðildarríki getur í síðasta lagi hinn 30. júní á almanaksári sagt samningnum upp með skriflegri tilkynningu til danska utanríkisráðuneytisins, sem tilkynnir öðrum aðildarríkjum um móttöku slíkrar tilkynningar og efni hennar. Hafi ákvæðanna um uppsagnartíma verið gætt fellur samningurinn úr gildi við lok almanaksársins í samskiptum milli þess aðildarríkis sem sagt hefur honum upp og annarra aðildarríkja.

Frumrit þessa samnings skal varðveitt í danska utanríkisráðuneytinu, er lætur öðrum aðildarríkjum í té staðfest endurrit.

Þessu til staðfestu hafa fulltrúar, sem til þess höfðu fullgilt umboð, undirritað samning þennan.

Gjört í Kaupmannahöfn hinn 7. desember 1989 í einu eintaki á dönsku, færeysku, grænlenku, finnsku, íslensku, norsku og sænsku, og eru sænsku textarnir tveir, annar fyrir Finnland, hinn fyrir Svíþjóð, og skulu allir textar jafngildir.

Nr. 17

25. júní 1990

AUGLÝSING

um breytingu á samningi um lyfjaskrá Evrópu.

Hinn 19. júní 1990 var viðbótarbókun við samning frá 22. júlí 1964 um lyfjaskrá Evrópu, sbr. auglýsingu í C-deild Stjórnartíðinda nr. 15/1975, undirrituð fyrir Íslands hönd án fyrirvara um fullgildingu. Viðbótarbókunin var gerð í Strassborg 16. nóvember 1989. Samkvæmt bókuninni verður Efnahagsbandalagi Evrópu heimilt að gerast aðili að samningnum.

Tilkynnt verður um gildistöku viðbótarbókunarinnar síðar.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 25. júní 1990.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Þorsteinn Ingólfsson.

Nr. 18

25. júní 1990

AUGLÝSING

um samning milli EFTA-ríkjanna og Efnahagsbandalags Evrópu um upplýsingaskipti vegna tæknilegra reglugerða.

Hinn 20. júní 1990 var ráði Evrópubandalaganna afhent staðfestingarskjal Íslands vegna samnings milli lýðveldisins Austurríkis, lýðveldisins Finnlands, lýðveldisins Íslands, konungsríkisins Noregs, konungsríkisins Svíþjóðar og sambandsríkisins Sviss, annars vegar, og Efnahagsbandalags Evrópu, hins vegar, um upplýsingaskipti vegna tæknilegra reglugerða sem gerður var í Brussel 19. desember 1989. Tilkynnt verður um gildistöku samningsins síðar.

Samningurinn er birtur sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 25. júní 1990.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Þorsteinn Ingólfsson.

Fylgiskjal.**SAMNINGUR**

milli Efnahagsbandalags Evrópu, annars vegar, og Lýðveldisins Austurríkis, Lýðveldisins Finnlands, Lýðveldisins Íslands, Konungsríkisins Noregs, Konungsríkisins Svíþjóðar og Sambandsríkisins Sviss, hins vegar, um upplýsingaskipti vegna tæknilegra reglugerða

EFNAHAGSBANDALAG EVRÓPU,
annars vegar, og

LÝÐVELDIÐ AUSTURRÍKI, LÝÐVELDIÐ FINNLAND, LÝÐVELDIÐ ÍSLAND, KONUNGS-
RÍKIÐ NOREGUR, KONUNGSRÍKIÐ SVÍÞJÓÐ OG SAMBANDSRÍKIÐ SVISS,
hér á eftir nefnd EFTA-ríkin,
hins vegar,

hér á eftir sameiginlega nefnd samningsaðilarnir,

MEÐ HLIÐSJÓN af fríverslunarsamningunum milli Efnahagsbandalags Evrópu og EFTA-ríkjanna, sérstaklega markmiðum þeim sem getið er í 1. gr. hvers og eins þessara samninga,

MEÐ HLIÐSJÓN af tilhögun upplýsingaskipta vegna tæknilegra reglugerða innan Efnahagsbandalags Evrópu annars vegar og innan Fríverslunarsamtaka Evrópu (EFTA) hins vegar,

HAFA Í HUGA ásetning EFTA-ríkjanna og Efnahagsbandalags Evrópu til að koma í framkvæmd virku evrópsku efnahagssvæði,

MEÐ TILLITI TIL yfirstandandi samvinnu Efnahagsbandalags Evrópu og EFTA-ríkjanna um afnám tæknilegra viðskiptahindrana og hins gagnkvæma skilnings sem náðst hefur innan ramma þeirrar samvinnu til að tengja saman tilhögun upplýsingaskipta samningsaðilanna,

HAFA KOMIÐ SÉR SAMAN um eftirfarandi:

1. gr.

Í þessum samningi skulu eftirfarandi skilgreiningar gilda:

- „tæknilýsing“: lýsing í skjali sem skýrir þau einkenni er vara skal hafa, svo sem gæðum, afkastagetu, öryggisatriðum eða stærð, þar með taldar kröfur þær sem gerðar eru varðandi vöruna hvað snertir heiti, tákn, prófanir og prófunaraðferðir, pökkun, áritun eða merkingu;
- „tæknileg reglugerð“: tæknilýsing, þar með taldar þær stjórnvaldsreglur sem lögskyld er að fara eftir eða sem nauðsyn býður að farið sé eftir við markaðssetningu eða notkun í aðildarríki eða verulegum hluta þess, að undanteknum þeim sem sveitarstjórnir setja;
- „drög að tæknilegri reglugerð“: texti tæknilýsingar, ásamt stjórnvaldsreglum, sem saminn hefur verið til setningar eða sem undirbúningur að setningu tæknilegrar reglugerðar, enda sé textinn á slíku undirbúningsstigi að verulegar breytingar megi enn gera;
- „vara“: iðnaðarvörur og allar landbúnaðarafurðir, þar með taldar fiskafurðir.

2. gr.

Efnahagsbandalag Evrópu skal tilkynna EFTA-ríkjunum, fyrir milligöngu EFTA-ráðsins, um drög að tæknilegum reglugerðum sem Efnahagsbandalagi Evrópu er tilkynnt um af aðildarríkjum þess, í samræmi við viðeigandi lagasetningar bandalagsins.

3. gr.

Aðildarríki EFTA skulu sömuleiðis, fyrir milligöngu EFTA-ráðsins, tilkynna bandalaginu um drög að tæknilegum reglugerðum sem tilkynntar eru innan EFTA í samræmi við viðeigandi ákvæði EFTA.

4. gr.

Drögin að tilkynntum tæknilegum reglugerðum skulu gerð tiltæk í heild sinni á frummálinu svo og í ítarlegri þýðingu á einu af opinberum tungumálum Efnahagsbandalags Evrópu.

5. gr.

Þar sem við á skal einnig fylgja textanum á frummálinu lög eða reglugerðarákvæði sem byggt er á, ef vitneskja um slíkan texta er nauðsynleg til að meta innihaldið í drögnum að hinni tilkynntu tæknilegu reglugerð.

6. gr.

Hver samningsaðili getur óskað frekari upplýsinga um drög að tæknilegri reglugerð sem tilkynnt er samkvæmt þessum samningi.

7. gr.

Bandalagið og EFTA-ríkin geta gert athugasemdir við drögin sem miðlað er. Athugasemdum EFTA-ríkjanna skal komið á framfæri af EFTA-ráðinu til framkvæmdastjórnar Evrópubandalaganna (hér eftir nefnd „framkvæmdastjórnin“) með einni samræmdri orðsendingu og athugasemdum bandalagsins skal framkvæmdastjórnin koma til EFTA-ráðsins. Þegar gildistöku tæknilegu reglugerðarinnar er frestað í sex mánuði í samræmi við reglur um upplýsingaskipti hvers aðila um sig, skulu þeir tilkynna hver öðrum þar um á sama hátt.

8. gr.

Þar til bær yfirvöld skulu fresta gildistöku draga að tilkynntum tæknilegum reglugerðum í þrjú mánuði frá þeim degi sem drög að tæknilegri reglugerð berast
— framkvæmdastjórninni þegar um er að ræða drög sem aðildarríki bandalagsins tilkynna,
— EFTA-ráðinu vegna draga sem EFTA-ríkin tilkynna.

9. gr.

Þessi þriggja mánaða frestur gildir þó ekki í þeim tilvikum þar sem upp koma knýjandi ástæður er varða heilsuvernd eða öryggi almennings, eða vernd dýra eða jarðargróðurs, og þar til bær yfirvöld verða að undirbúa tæknilega reglugerð á mjög skömmum tíma og veita henni gildi og koma henni strax í framkvæmd án þess að unnt sé að hafa um það samráð. Ástæður fyrir því að þessar knýjandi ráðstafanir séu gerðar skulu gefnar. Réttlætingin á þessum knýjandi ráðstöfunum skal skýrð nákvæmlega með sérstakri áherslu á að ekki hefði verið hægt að sjá þetta fyrir og hversu alvarleg hættan var sem blasti við viðkomandi yfirvöldum sem og hina óyggjandi nauðsyn þess að grípa strax til aðgerða til að ráða bót á henni.

10. gr.

Lokatextanum á frummáli tæknilegu reglugerðarinnar skal einnig miðlað.

11. gr.

Stjórnvaldsaðgerðir vegna ofangreindra tilkynninga eru nákvæmlega skráðar í Viðaukanum, sem er óaðskiljanlegur hluti þessa samnings.

12. gr.

Upplýsingar sem veittar eru vegna þessa samnings skal fara með sem trúnaðarmál, sé þess óskað. Þó mega bæði bandalagið og EFTA-ríkin leita sérfræðialits manna eða lögpersóna, þar á meðal manna sem ekki starfa á vegum opinberra aðila, enda sé nauðsynlegra varúðarráðstafana gætt.

13. gr.

Samningsaðilar skulu, innan ramma hefðbundinnar samvinnu milli sérfræðinga bandalagsins og EFTA-ríkjanna á sviði tæknilegra viðskiptahindrana, halda reglulega viðræðufundi, bæði til að tryggja að framkvæmd samnings þessa sé fullnægjandi og til að skiptast á skoðunum um athugasemdir sem lagðar hafa verið fram af hvaða samningsaðila sem er, varðandi drög að tæknilegum reglugerðum tilkynntum samkvæmt þessum samningi. Ennfremur, með almennu samþykki, geta samningsaðilarnir

haldið aukafundi til að fást við sérstök mál sem varða sérstök hagsmunamál hvaða einstaka samningsaðila.

14. gr.

Samningur þessi skal ná yfir tilkynningar á drögum að tæknilegum reglugerðum varðandi framleiðsluhætti og framleiðsluaðferðir um leið og samningsaðilarnir hafa tilkynnt hver öðrum um að nauðsynlegri málsmeðferð innanlands sé lokið.

15. gr.

Samningur þessi gildir í tvö ár til reynslu, en eftir þann tíma skal samningurinn annaðhvort endurskoðaður sameiginlega eða framlengdur um annað tímabil sem ákveðið yrði.

16. gr.

Samningsaðili getur sagt samningi þessum upp að því tilskildu að hann tilkynni það öðrum samningsaðilum skriflega með sex mánaða fyrirvara.

17. gr.

1. Samningur þessi skal taka gildi hinn 1. júlí 1990 að því tilskildu að samningsaðilarnir hafi fyrir þann tíma afhent staðfestingarskjöl sín aðalskrifstofu ráðs Evrópubandalaganna sem fara skal með hlutverk vörsluaðila.

2. Öðlist samningur þessi ekki gildi hinn 1. júlí 1990 skal hann öðlast gildi á fyrsta degi annars mánaðar eftir að síðasta staðfestingarskjál hefur verið afhent.

3. Vörsluaðili skal tilkynna dagsetningu afhendingar staðfestingarskjala hvers samningsaðila og dagsetningu gildistöku samningsins.

18. gr.

Samningur þessi, sem er gerður í einu eintaki á dönsku, ensku, finnsku, frönsku, grísku, hollensku, íslensku, ítölsku, norsku, portúgölsku, spænsku, sænsku og þýsku, með öllum textunum jafngildum, skal varðveittur í skjalasafni aðalskrifstofu ráðs Evrópubandalaganna sem skal senda sérhverjum samningsaðila staðfest endurrit af honum.

Gjört í Brussel, hinn nítjándi dag desembermánaðar nítján hundruð áttatíu og níu.

VIÐAUKI

Vegna þessa samnings eru eftirfarandi fjarskiptaboðleiðir taldar nauðsynlegar:

- 1) Tilkynningarblað. Þau má senda fyrir eða samtímis heildartexta draganna.
- 2) Kvittun fyrir móttöku draga af textanum, sem felur meðal annars í sér viðeigandi frest um gildistöku sem ákveðinn er samkvæmt reglum hvors kerfis um sig.
- 3) Skilaboð þar sem óskað er viðbótarupplýsinga.
- 4) Svör við óskum um viðbótarupplýsingar.
- 5) Athugasemdir.
- 6) Beiðnir um fund um einstaka mál.
- 7) Svör við beiðnum um ofangreinda fundi.
- 8) Beiðnir um lokatexta.
- 9) Upplýsingar um að sex mánaða frestur á gildistöku hafi verið ákveðinn.
Eftirfarandi boð má, í bili, senda í almennum pósti:
- 10) Heildartexti af tilkynntum drögum.
- 11) Löggjöf eða reglugerðarákvæði sem byggt er á.
- 12) Lokatextinn.

Skilaboðin í liðum 1–9 skulu gefin á einu af opinberum tungumálum Efnahagsbandalags Evrópu.

Stjórnvaldsaðgerðir varðandi skilaboðin, einkum nákvæm uppsetning tilkynningaránúmera og skrásetningarlykla, sem og einstök atriði annarra skilaboða skulu samningsaðilar samþykkja sameiginlega.

**Sameiginleg yfirlýsing varðandi samninginn
um upplýsingaskipti vegna tæknilegra reglugerða**

1. Það er skilningur samningsaðila samningsins að EFTA-ríkin skuli breyta skilgreiningunni á „tæknilegri reglugerð“ í viðeigandi ákvæðum EFTA-samningsins til samræmis við 1. gr. samningsins.

2. Ennfremur er það skilið að í merkingu 1. gr. samningsins eru „tæknilegar reglugerðir sem sveitarstjórnir setja“ þær sem eru fullgiltar af stjórnvöldum sem hafa sama valdsvið og bæjar- og sveitarstjórnir, þ.e. á lægsta stigi ákvörðunartöku og sem hefur eingöngu umráð yfir þessu ákveðna umdæmi. Af þessu leiðir að í ríkjum sem byggjast á sambandsstjórn skulu yfirvöld eininganna er mynda sambandsstjórnina ekki vera talin „sveitarstjórnir“ í þessu samhengi.

3. EFTA-ríkin skulu leggja fram staðfestingarskjöl sín til vörsluaðila einungis eftir að þau hafa samræmt viðeigandi reglur ríkis síns við endurskoðuð ákvæði EFTA-samningsins eins og lýst er hér að ofan, og eftir að hafa tilkynnt öðrum samningsaðilum um aðgerðir sem gripið hefur verið til.

Samþykktir fundar

1. Það er skilið að við undirritun muni Efnahagsbandalag Evrópu gefa eftirfarandi yfirlýsingu: „Efnahagsbandalag Evrópu mun ekki afhenda staðfestingarskjal sitt fyrir en staðfestingarskjöl allra EFTA-ríkja hafa verið móttækin af vörsluaðila.“

2. Ennfremur er það samþykkt að leitast verði til af öllum að allir samningsaðilar afhendi staðfestingarskjöl sín samtímis.

Nr. 19

28. júní 1990

AUGLÝSING

um Evrópusamning um varnir gegn pyndingum og ómannlegri eða vanvirðandi meðferð eða refsingu.

Hinn 19. júní 1990 var aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins afhent fullgildingarskjal Íslands vegna Evrópusamnings um varnir gegn pyndingum og ómannlegri eða vanvirðandi meðferð eða refsingu sem gerður var í Strassborg 26. nóvember 1987. Hann var undirritaður fyrir Íslands hönd sama dag með fyrirvara um fullgildingu. Alþingi hafði með ályktun 26. apríl 1990 heimilað ríkisstjórninni að fullgilda samninginn. Samningurinn öðlast gildi 1. október 1990 að því er Ísland varðar.

Samningurinn er birtur sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utánríkisráðuneytið, Reykjavík, 28. júní 1990.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Porsteinn Ingólfsson.

Fylgiskjal.

**EVROÐUSAMNINGUR
um varnir gegn pyndingum og ómannlegri eða
vanvirðandi meðferð eða refsingu**

Aðildarríki Evrópuráðsins, sem undirritað hafa samning þennan,

sem hafa hliðsjón af ákvæðum sáttmála um verndun mannréttinda og mannfrelsis,

sem minnst þess að „enginn maður skal sæta pyndingum, ómannlegri eða vanvirðandi meðferð eða refsingu“ samkvæmt 3. gr. þess sáttmála,

**EUROPEAN CONVENTION
for the Prevention of Torture and Inhuman
or Degrading Treatment or Punishment**

The member States of the Council of Europe, signatory hereto,

Having regard to the provisions of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms;

Recalling that, under Article 3 of the same Convention, “no one shall be subjected to torture or to inhuman or degrading treatment or punishment”;

sem líta til þess að úrræði þau sem sáttmálinn gerir ráð fyrir verka gagnvart þeim sem telja sig hafa orðið fyrir broti gegn 3. gr.,

sem eru sannfærð um að vernd manna sem sætt hafa frelsissviptingu gegn pyndingum eða ómannlegri eða vanvirðandi meðferð eða refsingu megi efla með fyrirbyggjandi aðgerðum sem grundvallast á vitjunum fremur en með réttarúrræðum,

hafa orðið ásátt um eftirfarandi:

I. KAFLI

1. gr.

Stofnsett skal Evrópunefnd um varnir gegn pyndingum og ómannlegri eða vanvirðandi meðferð eða refsingu (hér á eftir nefnd „nefndin“). Skal nefndin með vitjunum kanna meðferð manna sem sætt hafa frelsissviptingu í því skyni að efla, ef nauðsyn krefur, vernd þeirra gegn pyndingum og ómannlegri eða vanvirðandi meðferð eða refsingu.

2. gr.

Hver aðili skal heimila vitjanir samkvæmt samningi þessum til sérhvers staðar innan lögsögu hans þar sem frelsissviptir menn eru vegna ákvörðunar opinbers yfirvalds.

3. gr.

Við framkvæmd þessa skulu nefndin og þar til bær yfirvöld þess aðila, sem við á, hafa samvinnu sín í milli.

II. KAFLI

4. gr.

1. Nefndin skal skipuð jafnmörgum mönnum og aðilar eru.

2. Nefndarmenn skulu kjörnir úr hópi manna sem eru vammlausir og viðurkenndir fyrir hæfni á sviði mannréttinda eða með starfsreynslu á því sviði sem samningur þessi tekur til.

3. Engir tveir nefndarmenn skulu vera þegnar sama ríkis.

4. Nefndarmenn eru einungis bundnir við sannfæringu sína í störfum sínum og skulu starfa sem einstaklingar, vera sjálfstæðir og óhlutdrægir, og tiltækir til virkra starfa í þágu nefndarinnar.

5. gr.

1. Ráðherranefnd Evrópuráðsins kys nefndarmenn af skrá sem stjórnarnefnd ráðgjafarþings Evrópuráðsins tekur saman. Skulu þeir kjörnir

Noting that the machinery provided for in that Convention operates in relation to persons who allege that they are victims of violations of Article 3;

Convinced that the protection of persons deprived of their liberty against torture and inhuman or degrading treatment or punishment could be strengthened by non-judicial means of a preventive character based on visits,

Have agreed as follows:

CHAPTER I

Article 1

There shall be established a European Committee for the Prevention of Torture and Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (hereinafter referred to as “the Committee”). The Committee shall, by means of visits, examine the treatment of persons deprived of their liberty with a view to strengthening, if necessary, the protection of such persons from torture and from inhuman or degrading treatment or punishment.

Article 2

Each Party shall permit visits, in accordance with this Convention, to any place within its jurisdiction where persons are deprived of their liberty by a public authority.

Article 3

In the application of this Convention, the Committee and the competent national authorities of the Party concerned shall co-operate with each other.

CHAPTER II

Article 4

1. The Committee shall consist of a number of members equal to that of the Parties.

2. The members of the Committee shall be chosen from among persons of high moral character, known for their competence in the field of human rights or having professional experience in the areas covered by this Convention.

3. No two members of the Committee may be nationals of the same State.

4. The members shall serve in their individual capacity, shall be independent and impartial, and shall be available to serve the Committee effectively.

Article 5

1. The members of the Committee shall be elected by the Committee of Ministers of the Council of Europe by an absolute majority of

með hreinum meirihluta atkvæða. Hver sendinefnd aðilanna á þinginu tilnefnir þrjá frambjóðendur, og skulu að minnsta kosti tveir þeirra vera þegar hlutaðeigandi ríkis.

2. Fara skal að með sama hætti þegar fylla þarf sæti sem kunna að losna.

3. Nefndarmenn skulu kjörnir til fjögurra ára. Aðeins má endurkjósa þá einu sinni. Þó skal kjörtímabili þriggja nefndarmanna sem kjörnir eru í fyrstu kosningu lokið að tveimur árum liðnum. Nefndarmenn, sem ganga eiga úr nefndinni að fyrstu tveimur árum liðnum, skulu valdir með hlutkesti af aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins þegar að afloknu fyrsta kjöri.

6. gr.

1. Fundi nefndarinnar skal halda fyrir luktum dyrum. Fundur er lögmatgur þegar meirihluti nefndarmanna er viðstaddur. Ákvarðanir nefndarinnar skulu teknar með meirihluta þeirra nefndarmanna sem viðstaddir eru, sbr. þó 2. tl. 10. gr.

2. Nefndin setur sér sjálf fundarsköp.

3. Aðalframkvæmdastjóri Evrópuráðsins skal annast skrifstofuhald fyrir nefndina.

III. KAFLI

7. gr.

1. Nefndin skal skipuleggja vitjanir til staða sem um getur í 2. gr. Auk reglubundinna vitjana getur nefndin skipulagt aðrar vitjanir sem henni virðist þörf á með hliðsjón af aðstæðum.

2. Að jafnaði skulu að minnsta kosti tveir nefndarmenn fara í vitjun. Nefndin má, ef hún telur nauðsynlegt, hafa sérfræðinga og túlka sér til aðstoðar.

8. gr.

1. Nefndin skal tilkynna ríkisstjórn þess aðila sem í hlut á um þá fyrirætlan að koma í vitjun. Er það hefur verið tilkynnt má nefndin hvenær sem er fara til hvers þess staðar sem um getur í 2. gr.

2. Aðili skal veita nefndinni eftirfarandi aðstöðu til að sinna hlutverki sínu:

a. Aðgang að landsvæði sínu og rétt til ferðar án hindrunar,

b. allar upplýsingar um þá staði þar sem frelsisviptir menn eru,

votes, from a list of names drawn up by the Bureau of the Consultative Assembly of the Council of Europe; each national delegation of the Parties in the Consultative Assembly shall put forward three candidates, of whom two at least shall be its nationals.

2. The same procedure shall be followed in filling casual vacancies.

3. The members of the Committee shall be elected for a period of four years. They may only be re-elected once. However, among the members elected at the first election, the terms of three members shall expire at the end of two years. The members whose terms are to expire at the end of the initial period of two years shall be chosen by lot by the Secretary General of the Council of Europe immediately after the first election has been completed.

Article 6

1. The Committee shall meet in camera. A quorum shall be equal to the majority of its members. The decisions of the Committee shall be taken by a majority of the members present, subject to the provisions of Article 10, paragraph 2.

2. The Committee shall draw up its own rules of procedure.

3. The Secretariat of the Committee shall be provided by the Secretary General of the Council of Europe.

CHAPTER III

Article 7

1. The Committee shall organise visits to places referred to in Article 2. Apart from periodic visits, the Committee may organise such other visits as appear to it to be required in the circumstances.

2. As a general rule, the visits shall be carried out by at least two members of the Committee. The Committee may, if it considers it necessary, be assisted by experts and interpreters.

Article 8

1. The Committee shall notify the Government of the Party concerned of its intention to carry out a visit. After such notification, it may at any time visit any place referred to in Article 2.

2. A Party shall provide the Committee with the following facilities to carry out its task:

a. access to its territory and the right to travel without restriction;

b. full information on the places where persons deprived of their liberty are being held;

c. ótakmarkaðan aðgang að hverjum þeim stað þar sem frelsissviptir menn eru, þar með talinn réttur til að fara um þá staði án hindrunar,

d. allar aðrar upplýsingar sem aðilanum eru tiltækar og nefndinni nauðsynlegar til að sinna hlutverki sínu. Þegar nefndin leitar þessara upplýsinga skal hún taka tillit til þeirra laga og siðareglna sem við eiga í landinu.

3. Nefndin má eiga viðtöl í einrúmi við frelsissvipta menn.

4. Nefndin getur átt óheft samskipti við hvern þann sem hún telur geta veitt gagnlegar upplýsingar.

5. Sé þess þörf getur nefndin þegar komið athugasemdum sínum á framfæri við þar til bær yfirvöld þess aðila sem í hlut á.

9. gr.

1. Ef alveg sérstaklega stendur á geta þar til bær yfirvöld þess aðila sem í hlut á andmælt því við nefndina að hún komi í vitjun á þeim tíma eða til þess ákveðna tiltekna staðar sem hún hyggst vitja. Slík andmæli verða aðeins borin fram vegna landvarna, öryggis almennings, alvarlegrar upplausnar á stöðum þar sem frelsissviptir menn eru, heilsufars manns, eða vegna þess að áriðandi yfirheyrsla vegna alvarlegs afbrots stendur yfir.

2. Er slík andmæli hafa verið borin fram skulu nefndin og aðilinn þegar ráðgast sín á milli til að skýra aðstæður og leita samkomulags um tilhögun sem geri nefndinni kleift að rækja störf sín án tafa. Slík tilhögun getur falið í sér flutning manns, sem nefndin hyggst vitja, til annars staðar. Þar til vitjun á sér stað skal aðilinn veita nefndinni upplýsingar um hvern þann sem í hlut á.

10. gr.

1. Að lokinni hverri vitjun skal nefndin gera skýrslu um þau atriði sem í ljós hafa komið við vitjunina, og skal tekið tillit til allra athugasemda sem viðkomandi aðili kann að hafa lagt fram. Skal nefndin senda honum skýrslu sína með þeim tilögum sem hún telur nauðsynlegar. Getur nefndin ráðgast við aðilann í því skyni að leggja til, ef þörf er á, umbætur varðandi vernd frelsissviptra manna.

2. Ef aðili hafnar samvinnu eða neitar að bæta aðstæður í ljósi tillagna nefndarinnar getur nefndin með atkvæðum tveggja þriðju hluta nefndarmanna ákveðið, er aðilanum hefur verið veittur

c. unlimited access to any place where persons are deprived of their liberty, including the right to move inside such places without restriction;

d. other information available to the Party which is necessary for the Committee to carry out its task. In seeking such information, the Committee shall have regard to applicable rules of national law and professional ethics.

3. The Committee may interview in private persons deprived of their liberty.

4. The Committee may communicate freely with any person whom it believes can supply relevant information.

5. If necessary, the Committee may immediately communicate observations to the competent authorities of the Party concerned.

Article 9

1. In exceptional circumstances, the competent authorities of the Party concerned may make representations to the Committee against a visit at the time or to the particular place proposed by the Committee. Such representations may only be made on grounds of national defence, public safety, serious disorder in places where persons are deprived of their liberty, the medical condition of a person or that an urgent interrogation relating to a serious crime is in progress.

2. Following such representations, the Committee and the Party shall immediately enter into consultations in order to clarify the situation and seek agreement on arrangements to enable the Committee to exercise its functions expeditiously. Such arrangements may include the transfer to another place of any person whom the Committee proposed to visit. Until the visit takes place, the Party shall provide information to the Committee about any person concerned.

Article 10

1. After each visit, the Committee shall draw up a report on the facts found during the visit, taking account of any observations which may have been submitted by the Party concerned. It shall transmit to the latter its report containing any recommendations it considers necessary. The Committee may consult with the Party with a view to suggesting, if necessary, improvements in the protection of persons deprived of their liberty.

2. If the Party fails to co-operate or refuses to improve the situation in the light of the Committee's recommendations, the Committee may decide, after the Party has had an opportunity to

kostur á að kynna sjónarmið sín, að gefa út opinbera yfirlýsingu um málið.

11. gr.

1. Upplýsingar sem nefndin aflar í tengslum við vitjun og skýrsla hennar og viðræður við viðkomandi aðila eru trúnaðarmál.

2. Nefndin skal birta skýrslu sína, með hverjum þeim athugasemdum sem viðkomandi aðili kann að hafa gert, hvenær sem aðilinn fer fram á það.

3. Þó skal ekki birta persónulegar upplýsingar án skýlauss samþykkis þess manns sem í hlut á.

12. gr.

Að gættum reglum 11. gr. um trúnað skal nefndin árlega gefa ráðherranefndinni almenna skýrslu um störf sín og skal skýrslan send ráðgjafarþinginu og gerð opinber.

13. gr.

Nefndarmenn, svo og sérfræðingar og aðrir aðstoðarmenn nefndarinnar, skulu meðan á starfstímabili þeirra stendur og síðar halda trúnað um atvik og upplýsingar sem þeir hafa fengið vitneskju um í störfum sínum.

14. gr.

1. Nöfn aðstoðarmanna nefndarinnar skulu tilgreind í tilkynningu samkvæmt 1. tl. 8. gr.

2. Sérfræðingar skulu starfa samkvæmt fyrir-mælum og í umboði nefndarinnar. Þeir skulu hafa sérstaka þekkingu og reynslu á þeim sviðum sem samningur þessi tekur til, og vera sjálfstæðir, óhlutdrægir og tiltækir til starfa á sama hátt og nefndarmenn.

3. Aðili getur, ef sérstaklega stendur á, lýst því yfir að sérfræðingur eða annar aðstoðarmaður nefndarinnar fái ekki að koma í vitjun til staðar innan lögsögu hans.

IV. KAFLI

15. gr.

Hver aðili skal tilkynna nefndinni um nafn og aðsetur þess stjórnvalds sem bært er til að taka við tilkynningum til ríkisstjórnar hans, og um hvern þann tengilið sem hann kann að skipa.

make known its views, by a majority of two-thirds of its members to make a public statement on the matter.

Article 11

1. The information gathered by the Committee in relation to a visit, its report and its consultations with the Party concerned shall be confidential.

2. The Committee shall publish its report, together with any comments of the Party concerned, whenever requested to do so by that Party.

3. However, no personal data shall be published without the express consent of the person concerned.

Article 12

Subject to the rules of confidentiality in Article 11, the Committee shall every year submit to the Committee of Ministers a general report on its activities which shall be transmitted to the Consultative Assembly and made public.

Article 13

The members of the Committee, experts and other persons assisting the Committee are required, during and after their terms of office, to maintain the confidentiality of the facts or information of which they have become aware during the discharge of their functions.

Article 14

1. The names of persons assisting the Committee shall be specified in the notification under Article 8, paragraph 1.

2. Experts shall act on the instructions and under the authority of the Committee. They shall have particular knowledge and experience in the areas covered by this Convention and shall be bound by the same duties of independence, impartiality and availability as the members of the Committee.

3. A Party may exceptionally declare that an expert or other person assisting the Committee may not be allowed to take part in a visit to a place within its jurisdiction.

CHAPTER IV

Article 15

Each Party shall inform the Committee of the name and address of the authority competent to receive notifications to its Government, and of any liaison officer it may appoint.

16. gr.

Nefndin, nefndarmenn og sérfræðingar þeir sem um getur í 2. tl. 7. gr. skulu njóta þeirra forréttinda og friðhelgi sem greinir í viðauka við samning þennan.

17. gr.

1. Samningur þessi skal ekki skerða gildi ákvæða í landslögum eða alþjóðasamningum sem veita frelsissviptum mönnum betri vernd.

2. Ekkert í samningi þessum skal talið takmarka eða raska löghæfi stofnana Mannréttinda-sáttmála Evrópu eða skyldum þeim sem aðilar hafa tekist á hendur samkvæmt þeim sáttmála.

3. Nefndin skal ekki vitja staða sem fulltrúar eða sendimenn verndarríkja eða Alþjóðanefndar Rauða krossins vitja á virkan hátt reglubundið samkvæmt Genfarsamningunum frá 12. ágúst 1949 og viðbótarbókunum við þá frá 8. júní 1977.

V. KAFLI

18. gr.

Samningur þessi skal liggja frammi til undirritunar fyrir aðildarríki Evrópuráðsins. Hann er háður fullgildingunni, viðurkenningunni eða samþykki. Fullgildingar-, viðurkenningar- og samþykktarskjöl skulu afhent aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins.

19. gr.

1. Samningur þessi gengur í gildi fyrsta þess mánaðar sem hefst eftir að liðnir eru þrír mánuðir frá þeim degi er sjö aðildarríki Evrópuráðsins hafa lýst samþykki sínu á að vera bundin af honum samkvæmt 18. gr.

2. Gagnvart aðildarríki, sem síðar lýsir samþykki sínu á að vera bundið af samningi þessum, öðlast hann gildi fyrsta dag þess mánaðar sem hefst eftir að liðnir eru þrír mánuðir frá þeim degi er fullgildingar-, viðurkenningar- eða samþykktarskjál þess er afhent.

20. gr.

1. Sérhverju ríki er heimilt við undirritun eða við afhendingu fullgildingar-, viðurkenningar- eða samþykktarskjals að tilgreina það eða þau landsvæði sem samningur þessi nær til.

2. Með yfirlýsingu til aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins getur sérhvert ríki hvenær sem er

Article 16

The Committee, its members and experts referred to in Article 7, paragraph 2, shall enjoy the privileges and immunities set out in the annex to this Convention.

Article 17

1. This Convention shall not prejudice the provisions of domestic law or any international agreement which provide greater protection for persons deprived of their liberty.

2. Nothing in this Convention shall be construed as limiting or derogating from the competence of the organs of the European Convention on Human Rights or from the obligations assumed by the Parties under that Convention.

3. The Committee shall not visit places which representatives or delegates of protecting powers or the International Committee of the Red Cross effectively visit on a regular basis by virtue of the Geneva Conventions of 12 August 1949 and the Additional Protocols of 8 June 1977 thereto.

CHAPTER V

Article 18

This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe. It is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 19

1. This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which seven member States of the Council of Europe have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of Article 18.

2. In respect of any member State which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 20

1. Any State may at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or approval, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.

2. Any State may at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the

síðar látið samning þennan ná til hvaða annars landssvæðis sem tilgreint er í yfirlýsingunni. Samningurinn tekur gildi gagnvart slíku landsvæði fyrsta dag þess mánaðar sem hefst eftir að liðnir eru þrír mánuðir frá þeim degi er aðalframkvæmdastjóra berst slík yfirlýsing.

3. Sérhverja yfirlýsingu, sem gefin er samkvæmt tveimur undanfarandi tölulíðum, má afturkalla fyrir hvert það landssvæði, sem þar er tilgreint, með tilkynningu til aðalframkvæmdastjórans. Afturköllun tekur gildi fyrsta dag þess mánaðar, sem hefst eftir að liðnir eru þrír mánuðir frá þeim degi er aðalframkvæmdastjóra berst slík tilkynning.

21. gr.

Enga fyrirvara má gera við ákvæði samnings þessa.

22. gr.

1. Sérhver aðili getur hvenær sem er sagt upp samningi þessum með tilkynningu til aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins.

2. Slík uppsögn tekur gildi fyrsta dag þess mánaðar sem hefst eftir að liðnir eru tólf mánuðir frá þeim degi er aðalframkvæmdastjóra berst tilkynningin.

23. gr.

Aðalframkvæmdastjóri Evrópuráðsins skal tilkynna aðildarríkjum Evrópuráðsins um:

- a. sérhverja undirritun,
- b. afhendingu sérhvers fullgildingar-, viðurkenningar- eða samþykktarskjals,
- c. sérhvern gildistökudag samnings þessa samkvæmt 19. og 20. gr.,
- d. sérhvern annan gerning, tilkynningu eða orðsendingu sem samning þennan varðar, nema hvað snertir gerninga samkvæmt 8. og 10. gr.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað samning þennan.

Gjört í Strassborg 26. nóvember 1987 á ensku og frönsku í einu eintaki sem varðveitt skal í skjalasafni Evrópuráðsins og eru báðir textarnir jafngildir. Aðalframkvæmdastjóri Evrópuráðsins skal senda staðfest endurrit til allra aðildarríkja Evrópuráðsins.

Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.

3. Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 21

No reservation may be made in respect of the provisions of this Convention.

Article 22

1. Any Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2. Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of twelve months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Article 23

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe of:

- a. any signature;
- b. the deposit of any instrument of ratification, acceptance or approval;
- c. any date of entry into force of this Convention in accordance with Articles 19 and 20;
- d. any other act, notification or communication relating to this Convention, except for action taken in pursuance of Articles 8 and 10.

In witness whereof, the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Strasbourg, this 26th day of November 1987, in English and French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe.

VIÐAUKI
Forréttindi og friðhelgi
(16. gr.)

1. Þegar rætt er um nefndarmenn í viðauka þessum er einnig átt við sérfræðinga þá sem í 2. t. l. 7. gr. getur.

2. Er nefndarmenn rækja störf sín og meðan þeir ferðast vegna starfa sinna njóta þeir eftirtalinn forréttinda og friðhelgi:

a. friðhelgi að því er varðar handtöku og kyrrsetningu, og hald á einkafarangri, svo og að því er varðar hvers kyns lögsókn vegna allra athafna þeirra í starfi þ. á m. vegna ummæla í ræðu eða riti,

b. undanþága frá öllum hömlum á ferðafrelsi við brottför frá búsetulandi sínu og við endurkomu þangað, og þegar komið er til og farið frá landi því þar sem þeir rækja störf sín; og frá skráningu útlendinga í landi þar sem komið er í vitjun eða landi sem þeir fara um vegna starfa sinna.

3. Er nefndarmenn ferðast vegna starfa sinna skal þeim hvað varðar tollgæslu og gjaldeyriseftirlit veitt

a. af hálfu stjórnvalda lands síns sama aðstaða og veitt er háttsettum embættismönnum sem ferðast utanlands í tímabundnum opinberum erindum,

b. af hálfu stjórnvalda annarra aðila sama aðstaða og veitt er fulltrúum erlendra ríkisstjórna sem gegna tímabundnum opinberum erindum.

4. Skjöl og gögn nefndarinnar eru friðhelg að því leyti sem þau varða störf hennar.

Ekki má hefta eða ritskoða opinber bréf eða önnur opinber boðskipti nefndarinnar.

5. Svo nefndarmönnum sé tryggð óskorað málfrælsi og að þeir séu að öllu leyti sjálfstæðir við störf sín, skal friðhelgi þeirra að því er varðar lögsókn vegna ummæla í ræðu eða riti og allra athafna þeirra við störf haldast eftir að þeir láta af störfum.

6. Forréttindi og friðhelgi eru veitt nefndarmönnum til að vernda sjálfstæði þeirra við störf, en ekki vegna þeirra sjálfrá. Eingöngu nefndin er til þess bær að afsala nefndarmönnum friðhelgi þeirra, og hún hefur ekki einungis rétt til þess,

ANNEX
Privileges and immunities
(Article 16)

1. For the purpose of this annex, references to members of the Committee shall be deemed to include references to experts mentioned in Article 7, paragraph 2.

2. The members of the Committee shall, while exercising their functions and during journeys made in the exercise of their functions, enjoy the following privileges and immunities:

a. immunity from personal arrest or detention and from seizure of their personal baggage and, in respect of words spoken or written and all acts done by them in their official capacity, immunity from legal process of every kind;

b. exemption from any restrictions on their freedom of movement: on exit from and return to their country of residence, and entry into and exit from the country in which they exercise their functions, and from alien registration in the country which they are visiting or through which they are passing in the exercise of their functions.

3. In the course of journeys undertaken in the exercise of their functions, the members of the Committee shall, in the matter of customs and exchange control, be accorded:

a. by their own government, the same facilities as those accorded to senior officials travelling abroad on temporary official duty;

b. by the governments of other Parties, the same facilities as those accorded to representatives of foreign governments on temporary official duty.

4. Documents and papers of the Committee, insofar as they relate to the business of the Committee, shall be inviolable.

The official correspondence and other official communications of the Committee may not be held up or subjected to censorship.

5. In order to secure for the members of the Committee complete freedom of speech and complete independence in the discharge of their duties, the immunity from legal process in respect of words spoken or written and all acts done by them in discharging their duties shall continue to be accorded, notwithstanding that the persons concerned are no longer engaged in the discharge of such duties.

6. Privileges and immunities are accorded to the members of the Committee, not for the personal benefit of the individuals themselves but in order to safeguard the independent exercise of their functions. The Committee alone shall be

heldur er henni skylt að afsala nefndarmanni friðhelgi hans hvenær sem hún telur að friðhelgin hefti réttan gang máls og þar sem unnt er að afsala friðhelgi án þess að skaða tilgang hennar.

competent to waive the immunity of its members; it has not only the right, but is under a duty, to waive the immunity of one of its members in any case where, in its opinion, the immunity would impede the course of justice, and where it can be waived without prejudice to the purpose for which the immunity is accorded.

AUGLÝSING

um samþykkt Alþjóðavinnumálastofnunarinnar nr. 122, um stefnu í atvinnumálum.

Hinn 22. júní 1990 var Alþjóðavinnumálastofnuninni afhent fullgildingarskjal Íslands vegna samþykktar Alþjóðavinnumálastofnunarinnar nr. 122, um stefnu í atvinnumálum sem gerð var í Genf 9. júlí 1964. Alþingi hafði með ályktun 26. apríl 1990 heimilað ríkisstjórninni að fullgilda samþykktina. Hún öðlast gildi 22. júní 1991 að því er Ísland varðar.

Samþykktin er birt sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utánríkisráðuneytið, Reykjavík, 28. júní 1990.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Porsteinn Ingólfsson.

Fylgiskjal.

SAMÞYKKT NR. 122, um stefnu í atvinnumálum

Allsherjarþing Alþjóðavinnumálastofnunarinnar,

saman komið til 48. þingsetu sinnar í Genf 17. júní 1964, samkvæmt kvaðningu stjórnarnefndar alþjóðavinnumálaskrifstofunnar,

vísar til þess að Fíladelfíufyrirlýsingin viðurkennir þá hátiðlegu skyldu Alþjóðavinnumálastofnunarinnar að efla starfsemi þá og viðleitni meðal þjóða heimsins sem miðar að því að tryggja öllum næga atvinnu og bæta lífskjör fólks. Þá vísar þingið til þess að inngangur að stofnskrá Alþjóðavinnumálastofnunarinnar felur í sér ákvæði sem ganga í þá átt að komið verði í veg fyrir atvinnuleysi og að tryggt verði laun til hæfilegrar lífsafkomu.

Þá vísar þingið til þess að samkvæmt ákvæðum Fíladelfíufyrirlýsingarinnar er það eitt af verkefnum Alþjóðavinnumálastofnunarinnar að rannsaka og íhuga hver áhrif stefnan í efnahags- og

CONVENTION NR. 122 concerning Employment Policy

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Forty-eighth Session on 17 June 1964, and

Considering that the Declaration of Philadelphia recognizes the solemn obligation of the International Labour Organisation to further among the nations of the world programmes which will achieve full employment and the raising of standards of living, and that the Preamble to the Constitution of the International Labour Organisation provides for the prevention of unemployment and the provision of an adequate living wage, and

Considering further that under the terms of the Declaration of Philadelphia it is the responsibility of the International Labour Organisation to examine and consider the bearing of economic and

fjármálum hefur á stefnuna í atvinnumálum, í ljósi þess grundvallarmarkmiðs að „allir menn, án tillits til kynþáttar, trúar eða kyns, eiga rétt til þess að efla efnahagslega velmegun sína og andlegan þroska við aðstæður frelsis og virðingar, efnahagslegs öryggis og jafnra tækifæra til handa öllum“.

Þingið vísar ennfremur til þess að alþjóðlega mannréttindayfirlýsingin kveður svo á að „allir menn skuli eiga rétt að stunda vinnu, til að ráða því hvaða starf þeir taka sér fyrir hendur, að þeir skuli eiga rétt á að starfa við réttlátar og hagstæðar aðstæður og að þeir eigi rétt á vernd gegn atvinnuleysi“.

Þingið bendir á að ákvæði gildandi samþykktar og tillagna Alþjóðavinnuálagstofnunarinnar hafa bein áhrif á stefnu í atvinnumálum, sérstaklega ákvæði samþykktar og tillögu um vinnumiðlun frá 1948, tillögu um starfsfræðslu frá 1949, tillögu um iðnfræðslu frá 1962 og samþykktar og tillögu frá 1958 varðandi mismunun í atvinnu og starfi.

Lítur þingið svo á að þessar samþykktir og tillögur eigi að nýta sem lið í umfangsmeiri alþjóðlegri áætlun um aukinn hagvöxt á grundvelli nægrar og arðbærrar atvinnu, eftir frjálsum vali.

Því hefur þingið samþykkt ákveðnar tillögur varðandi stefnu í atvinnumálum, en tillögur þessar voru 8. mál á dagskrá þingsins,

og þar eð þingið hefur jafnframt ákveðið að tillögur þessar skuli gerðar í formi alþjóðasamþykktar

gerir þingið í dag, 9. júlí 1964, eftirfarandi samþykkt sem nefnist Samþykkt um stefnu í atvinnumálum, 1964:

1. gr.

1. Í þeim tilgangi að efla hagvöxt og efnahagsþróun, bæta lífskjör, uppfylla þörfina fyrir vinnuáfl og vinna bug á þeim vandamálum, sem stafa af atvinnuleysi og of lítilli atvinnu, skal sérhvert aðildarríki lýsa því yfir sem meginmarkmiði að framfylgja virkri stefnu er miði að því að veita öllum næga arðbæra atvinnu eftir frjálsum vali.

2. Fyrirgreind stefna skal miða að því að tryggja

a. atvinnu handa öllum þeim sem eftir vinnu leita,

b. að slík atvinna sé eins arðbær og mögulegt er,

c. frelsi í vinnuvali og jafnframt að sérhver starfsmaður hafi sem víðtækust tækifæri til þess að

financial policies upon employment policy in the light of the fundamental objective that “all human beings, irrespective of race, creed or sex, have the right to pursue both their material well-being and their spiritual development in conditions of freedom and dignity, of economic security and equal opportunity”, and

Considering that the Universal Declaration of Human Rights provides that “everyone has the right to work, to free choice of employment, to just and favourable conditions of work and to protection against unemployment”, and

Noting the terms of existing international labour Conventions and Recommendations of direct relevance to employment policy, and in particular of the Employment Service Convention and Recommendation, 1948, the Vocational Guidance Recommendation, 1949, the Vocational Training Recommendation, 1962, and the Discrimination (Employment and Occupation) Convention and Recommendation, 1958, and

Considering that these instruments should be placed in the wider framework of an international programme for economic expansion on the basis of full, productive and freely chosen employment, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to employment policy, which are included in the eighth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts this ninth day of July of the year one thousand nine hundred and sixty-four the following Convention, which may be cited as the Employment Policy Convention, 1964:

Article 1

1. With a view to stimulating economic growth and development, raising levels of living, meeting manpower requirements and overcoming unemployment and underemployment, each Member shall declare and pursue, as a major goal, an active policy designed to promote full, productive and freely chosen employment.

2. The said policy shall aim at ensuring that –

(a) there is work for all who are available for and seeking work;

(b) such work is as productive as possible;

(c) there is freedom of choice of employment and the fullest possible opportunity for each work-

afla sér þjálfunar og sérmenntunar og til þess að nota hæfni sína og gáfur við þau störf sem honum henta vel, án tillits til kynþáttar, litarháttar, kyns, trúar, stjórnmalaskoðunar og þjóðernislegs eða félagslegs uppruna.

3. Fyrirgreind stefna skal miðast við það stig efnahagsþróunar sem fyrir hendi er og það gagnkvæma samband er ríkir milli stefnunnar í atvinnumálum, annars vegar, og stefnunnar í efnahags- og félagsmálum, hins vegar. Einnig skal framkvæmd hennar hagað á þann veg að slíkt samræmist aðstæðum og venjum í hverju einstöku landi.

2. gr.

Sérhvert aðildarríki skal, á þann hátt og að því marki sem samræmist aðstæðum þeim er fyrir hendi eru

a. ákvæða, innan takmarka samræmdrar stefnu á sviði efnahags- og félagsmála, hvaða ráðstafanir skuli gera til að ná því markmiði sem tilgreint er í 1. gr., og skulu þær ráðstafanir endurskoðaðar öðru hverju;

b. grípa til þeirra úrræða, sem þörf er á, til að hrinda slíkum ráðstöfunum í framkvæmd, þar með talin gerð áætlana, þegar slíkt þykir við eiga.

3. gr.

Við framkvæmd ákvæða þessarar samþykktar skal haft samráð við fulltrúa þeirra sem þau varða og einkum skal haft samráð við fulltrúa atvinnurekenda og launafólks varðandi stefnuna í atvinnumálum í því skyni að taka fullt tillit til reynslu þeirra og skoðana og til þess að tryggja fullkomna samvinnu þeirra í mótun slíkrar stefnu og þeirri viðleitni að vinna henni fylgi.

4. gr.

Formlegar fullgildingar á þessari samþykkt skulu sendar forstjóra Alþjóðavinnumálaskrifstofunnar til skrásetningar.

5. gr.

1. Þessi samþykkt skal einungis bindandi fyrir þau aðildarríki Alþjóðavinnumálastofnunarinnar sem hafa látið forstjórann skrá fullgildingar sínar.

2. Hún gengur í gildi tólf mánuðum eftir að fullgildingar tveggja aðildarríkja hafa verið skráðar hjá forstjóranum.

3. Síðan gengur samþykkt þessi í gildi að því er snertir hvert aðildarríki tólf mánuðum eftir að fullgilding þess hefur verið skráð.

er to qualify for, and to use his skills and endowments in, a job for which he is well suited, irrespective of race, colour, sex, religion, political opinion, national extraction or social origin.

3. The said policy shall take due account of the stage and level of economic development and the mutual relationships between employment objectives and other economic and social objectives, and shall be pursued by methods that are appropriate to national conditions and practices.

Article 2

Each Member shall, by such methods and to such extent as may be appropriate under national conditions —

(a) decide on and keep under review, within the framework of a co-ordinated economic and social policy, the measures to be adopted for attaining the objectives specified in Article 1;

(b) take such steps as may be needed, including when appropriate the establishment of programmes, for the application of these measures.

Article 3

In the application of this Convention, representatives of the persons affected by the measures to be taken, and in particular representatives of employers and workers, shall be consulted concerning employment policies, with a view to taking fully into account their experience and views and securing their full co-operation in formulating and enlisting support for such policies.

Article 4

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 5

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

6. gr.

1. Aðildarríki, sem fullgilt hefur samþykkt þessa, getur sagt henni upp að liðnum tíu árum frá fyrstu gildistöku hennar. Tilkynningu um uppsögn skal senda forstjóra alþjóðavinnu- og atvinnulífsráðs til skrásetningar. Slík uppsögn öðlast ekki gildi fyrr en ár er liðið frá skrásetningardegi hennar.

2. Sérhvert aðildarríki, sem fullgilt hefur samþykkt þessa en notfærir sér ekki innan árs frá lokum tíu ára tímabilsins, sem um getur í fyrri tölulið, rétt þann til uppsagnar sem kveðið er á um í þessari grein, skal bundið af henni í annað tíu áratímabil, en síðan getur það sagt þessari samþykkt upp að loknu hverju tíu ára tímabili í samræmi við ákvæði þessarar greinar.

7. gr.

1. Forstjóri alþjóðavinnu- og atvinnulífsráðs skal tilkynna öllum aðildarríkjum Alþjóðavinnu- og atvinnulífsráðs skrásetningu allra fullgildinga og uppsagna sem aðildarríki stofnunarinnar hafa sent honum.

2. Þegar forstjórinn tilkynnir aðildarríkjum stofnunarinnar skrásetningu annarrar fullgildingarinnar sem honum berst skal hann vekja athygli þeirra á hvaða dag samþykktin gangi í gildi.

8. gr.

Forstjóri alþjóðavinnu- og atvinnulífsráðs skal senda aðalframkvæmdastjóra Sameinuðu þjóðanna til skrásetningar samkvæmt 102. gr. sáttmála Sameinuðu þjóðanna allar upplýsingar um fullgildingar og uppsagnir sem hann hefur skrásett í samræmi við ákvæði undanfarandi greina.

9. gr.

Þegarstjórnarnefnd alþjóðavinnu- og atvinnulífsráðs kann að telja það nauðsynlegt skal hún leggja fyrir allsherjarþingið skýrslu um framkvæmd þessarar samþykktar og athuga hvort æskilegt sé að setja á dagskrá þingsins endurskoðun hennar allrar eða hluta hennar.

Article 6

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 7

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 8

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 9

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

10. gr.

1. Ef þingið gerir nýja samþykkt sem breytir þessari samþykkt að öllu eða nokkru leyti og sú samþykkt mælir ekki fyrir um á annan veg skal:

a. fullgilding aðildarríkis á hinni nýju samþykkt *ipso jure* hafa í för með sér tafarlausa uppsögn þessarar samþykktar, þrátt fyrir ákvæði 6. gr. hér að framan, ef hin nýja samþykkt öðlast gildi og þá frá þeim tíma þegar það gerist;

b. aðildarríkjum ekki heimilt að fullgilda þessa samþykkt eftir að hin nýja samþykkt hefur öðlast gildi.

2. Þessi samþykkt skal hvað sem öðru líður halda gildi sínu hvað snertir form og efni í þeim aðildarríkjum sem hafa fullgilt hana en ekki hina nýju samþykkt.

10. gr.

Enscur og franskur texti þessarar samþykktar eru jafngildir.

Article 10

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides —

(a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 6 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 11

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

AUGLÝSING

um samþykkt Alþjóðavinnumálastofnunarinnar nr. 159,
um starfsendurhæfingu og atvinnumál fatlaðra.

Hinn 22. júní 1990 var Alþjóðavinnumálastofnuninni afhent fullgildingarskjal Íslands vegna samþykktar Alþjóðavinnumálastofnunarinnar nr. 159, um starfsendurhæfingu og atvinnumál fatlaðra sem gerð var í Genf 20. júní 1983. Alþingi hafði með ályktun 8. febrúar 1990 heimilað ríkisstjórninni að fullgilda samþykktina. Hún öðlast gildi 22. júní 1991 að því er Ísland varðar.

Samþykktin er birt sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 28. júní 1990.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Porsteinn Ingólfsson.

Fylgiskjal.

SAMÞYKKT NR. 159,
um starfsendurhæfingu og atvinnumál fatlaðra

Allsherjarþing Alþjóðavinnumálastofnunarinnar,

er kom saman til 69. þingsetu sinnar í Genf 1. júní 1983, eftir kvaðningu stjórnarnefndar alþjóðavinnumálastofnunar,

CONVENTION NR. 159
concerning Vocational Rehabilitation and
Employment (Disabled Persons)

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office and having met in its Sixty-ninth Session on 1 June 1983, and

vísar til gildandi alþjóðastaðla í tillögunni um starfsendurhæfingu fatlaðra frá 1955 og tillögunnar um starfsfræðslu og starfsþjálfun sem þætti í þróun vinnuafis frá 1975,

vísar til þess að síðan tillagan frá 1955 um starfsendurhæfingu fatlaðra tók gildi hafa umtalsverðar framfarir orðið í viðhorfum til þarfar á endurhæfingu, til umfangs og skipulags endurhæfingarþjónustu og laga og aðgerða margra aðildarríkja hvað varðar málefni sem sú tillaga tekur til,

hefur til hliðsjónar að allsherjarþing Sameinuðu þjóðanna lýsti árið 1981 alþjóðaár fatlaðra undir kjörorðinu „full hlutdeild og jafnrétti“ og að viðtækri alþjóðaframkvæmdaáætlun er ætlað að tryggja raunhæfar aðgerðir á alþjóðavettvangi og í hverju landi til að gera að veruleika „fulla hlutdeild“ fatlaðra í samfélaginu og „jafnrétti“ þeim til handa,

telur að með framförum þessum sé orðið tímaþætt að setja nýja alþjóðastaðla um þessi mál sem miða að því að tryggja öllum hópum fatlaðra í dreifbýli sem þéttbýli sömu tækifæri og meðhöndlun hvað varðar atvinnu og aðlögun að samfélaginu,

hefur samþykkt ákveðnar ábendingar varðandi starfsendurhæfingu sem er fjórða mál á dagskrá þingsins,

hefur ákveðið að þessar ábendingar skuli gerðar í formi alþjóðasamþykktar,

gerir það í dag 20. júní 1983 eftirfarandi samþykkt sem nefna má Samþykkt um starfsendurhæfingu og atvinnumál fatlaðra 1983:

I. kafli. Skilgreining og gildissvið

1. gr.

1. Í þessari samþykkt á hugtakið „fatlaður“ við um einstakling sem hefur verulega skerta möguleika til að tryggja sér starf við hæfi, halda því og vinna sig upp vegna viðurkenndrar líkamlegrar eða andlegrar fötlunar.

2. Samkvæmt þessari samþykkt ber hverju aðildarríki að líta svo á að tilgangurinn með endurhæfingu sé að gera fötludum manni kleift að tryggja sér starf við hæfi, halda því og vinna sig upp

Noting the existing international standards contained in the Vocational Rehabilitation (Disabled) Recommendation, 1955, and the Human Resources Development Recommendation, 1975, and

Noting that since the adoption of the Vocational Rehabilitation (Disabled) Recommendation, 1955, significant developments have occurred in the understanding of rehabilitation needs, the scope and organisation of rehabilitation services, and the law and practice of many Members on the questions covered by that Recommendation, and

Considering that the year 1981 was declared by the United Nations General Assembly the International Year of Disabled Persons, with the theme “full participation and equality” and that a comprehensive World Programme of Action concerning Disabled Persons is to provide effective measures at the international and national levels for the realisation of the goals of “full participation” of disabled persons in social life and development, and of “equality”, and

Considering that these developments have made it appropriate to adopt new international standards on the subject which take account, in particular, of the need to ensure equality of opportunity and treatment to all categories of disabled persons, in both rural and urban areas, for employment and integration into the community, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to vocational rehabilitation which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts this twentieth day of June of the year one thousand nine hundred and eighty-three the following Convention, which may be cited as the Vocational Rehabilitation and Employment (Disabled Persons) Convention, 1983:

Part I. Definition and Scope

Article 1

1. For the purposes of this Convention, the term “disabled person” means an individual whose prospects of securing, retaining and advancing in suitable employment are substantially reduced as a result of a duly recognised physical or mental impairment.

2. For the purposes of this Convention, each Member shall consider the purpose of vocational rehabilitation as being to enable a disabled person to secure, retain and advance in suitable employ-

og stuðla þannig að aðlögun eða enduraðlögun að þjóðfélaginu.

3. Ákvæðum þessarar samþykktar ber hverju aðildarríki að beita með aðgerðum sem eru í samræmi við ríkjandi aðstæður og starfshætti hverrar þjóðar.

4. Ákvæði þessarar samþykktar taka til allra hópa fatlaðra.

II. kafli. Reglur um starfsendurhæfingu og stefnu í atvinnumálum fatlaðra

2. gr.

Hvert aðildarríki skal í samræmi við aðstæður í landinu, starfshætti og möguleika, móta, hrinda í framkvæmd og endurskoða með ákveðnu millibili stefnu ríkisins í starfsendurhæfingu og atvinnumálum fatlaðra.

3. gr.

Umrædd stefna skal miða að því að tryggja að allir hópar fatlaðra hafi aðgang að endurhæfingarstarfsemi við sitt hæfi og að því að fjölga atvinnutækifærum fyrir fatlaða á hinum almenna vinnumarkaði.

4. gr.

Umrædd stefna skal byggð á þeirri reglu að fatlað launafólk hafi sömu tækifæri og launafólk almennt. Þess skal gætt að vinnandi fatlaðir, karlar og konur, hljóti sömu tækifæri og meðhöndlun. Ekki skal líta svo á að með sérstökum jákvæðum aðgerðum, sem miða að því að fatlað launafólk hljóti sömu tækifæri og meðhöndlun, sé verið að mismuna öðru launafólki.

5. gr.

Hafa ber samráð við samtök atvinnurekenda og launafólks um framkvæmd umræddrar stefnu og hvaða aðgerðum skal beita til þess að auka samvinnu og samræmingu meðal þeirra opinberu aðila og einkaaðila sem tengjast endurhæfingarstarfsemi. Heildarsamtök fatlaðra og samtök sem starfa fyrir fatlaða skulu einnig höfð með í ráðum.

III. kafli. Aðgerðir á landsvísi til þróunar starfsendurhæfingar og vinnumiðlunar fyrir fatlaða

6. gr.

Hvert aðildarríki skal með lögum eða reglugerðum eða hverjum þeim aðgerðum öðrum, sem eru í samræmi við aðstæður og venjur í landinu, gera þær ráðstafanir sem nauðsynlegar kunna að vera til að hrinda í framkvæmd 2., 3., 4. og 5. gr. þessarar samþykktar.

ment and thereby to further such person's integration or reintegration into society.

3. The provisions of this Convention shall be applied by each Member through measures which are appropriate to national conditions and consistent with national practice.

4. The provisions of this Convention shall apply to all categories of disabled persons.

Part II. Principles of Vocational Rehabilitation and Employment Policies for Disabled Persons

Article 2

Each Member shall, in accordance with national conditions, practice and possibilities, formulate, implement and periodically review a national policy on vocational rehabilitation and employment of disabled persons.

Article 3

The said policy shall aim at ensuring that appropriate vocational rehabilitation measures are made available to all categories of disabled persons, and at promoting employment opportunities for disabled persons in the open labour market.

Article 4

The said policy shall be based on the principle of equal opportunity between disabled workers and workers generally. Equality of opportunity and treatment for disabled men and women workers shall be respected. Special positive measures aimed at effective equality of opportunity and treatment between disabled workers and other workers shall not be regarded as discriminating against other workers.

Article 5

The representative organisations of employers and workers shall be consulted on the implementation of the said policy, including the measures to be taken to promote co-operation and co-ordination between the public and private bodies engaged in vocational rehabilitation activities. The representative organisations of and for disabled persons shall also be consulted.

Part III. Action at the National Level for the Development of Vocational Rehabilitation and Employment Services for Disabled Persons

Article 6

Each Member shall, by laws or regulations or by any other method consistent with national conditions and practice, take such steps as may be necessary to give effect to Articles 2, 3, 4 and 5 of this Convention.

7. gr.

Hlutaðeigandi stjórnvöld skulu gera ráðstafanir til þess að koma á fót og gera úttekt á starfskynningu, starfsþjálfun, vinnumiðlun, atvinnu og annarri skyldri þjónustu til að gera fötluðum kleift að tryggja sér starf, halda því og vinna sig upp; þá þjónustu sem fyrir hendi er fyrir launafólk almennt skal nota með nauðsynlegum breytingum þegar hægt er og við á.

8. gr.

Gera skal ráðstafanir til þess að stuðla að því að stofnuð verði og byggð upp starfsendurhæfingaráðgjafar og vinnumiðlun fyrir fatlaða í dreifbýli og í afskekktum sveitarfélögum.

9. gr.

Hvert aðildarríki skal stefna að því að tryggja að endurhæfingaráðgjafar og annað menntað starfsfólk, sem sér um starfskynningu, starfsmenntun, vinnumiðlun og atvinnu fatlaðra, hljóti þjálfun og sé tiltækt.

IV. kafli. Lokaákvæði

10. gr.

Formlegar fullgildingar þessarar samþykktar skulu sendar forstjóra alþjóðavinnuumálaskrifstofunnar til skrásetningar.

11. gr.

1. Samþykkt þessi skal einungis bindandi fyrir þau aðildarríki Alþjóðavinnuumálastofnunarinnar sem látið hafa forstjóra skrá fullgildingar sínar.

2. Hún skal öðlast gildi tólf mánuðum eftir að fullgildingar tveggja aðildarríkja hafa verið skráðar hjá forstjóranum.

3. Síðan gengur þessi samþykkt í gildi að því er snertir hvert aðildarríki tólf mánuðum eftir að fullgilding þess hefur verið skráð.

12. gr.

1. Aðildarríki, sem fullgilt hefur samþykkt þessa, getur sagt henni upp að liðnum 10 árum frá fyrstu gildistöku hennar. Tilkynningu um uppsögn skal senda forstjóra alþjóðavinnuumálaskrifstofunnar til skrásetningar. Slík uppsögn öðlast ekki gildi fyrr en ár er liðið frá skrásetningardegi hennar.

2. Hvert aðildarríki, sem fullgilt hefur samþykkt þessa en notfærir sér ekki innan árs frá lokum tíu ára tímabils, sem um getur í fyrri tölulíð,

Article 7

The competent authorities shall take measures with a view to providing and evaluating vocational guidance, vocational training, placement, employment and other related services to enable disabled persons to secure, retain and advance in employment; existing services for workers generally shall, wherever possible and appropriate, be used with necessary adaptations.

Article 8

Measures shall be taken to promote the establishment and development of vocational rehabilitation and employment services for disabled persons in rural areas and remote communities.

Article 9

Each Member shall aim at ensuring the training and availability of rehabilitation counsellors and other suitably qualified staff responsible for the vocational guidance, vocational training, placement and employment of disabled persons.

Part IV. Final Provisions

Article 10

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 11

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 12

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years

rétt þann til uppsagnar sem kveðið er á um í þessari grein, skal bundið af henni annað tíu ára tímabil, og síðan getur það sagt þessari samþykkt upp að loknu hverju tíu ára tímabili í samræmi við ákvæði þessarar greinar.

13. gr.

1. Forstjóri alþjóðavinnumálaskrifstofunnar skal tilkynna öllum aðildarríkjum Alþjóðavinnu-málastofnunarinnar skrásetningu allra fullgildinga og uppsagna sem aðildarríki stofnunarinnar hafa sent honum.

2. Þegar forstjóri tilkynnir aðildarríkjum stofnunarinnar skrásetningu annarrar fullgildingarinnar sem honum berst skal hann vekja athygli þeirra á hvaða dag samþykktin öðlist gildi.

14. gr.

Forstjóri alþjóðavinnumálaskrifstofunnar skal senda aðalframkvæmdastjóra Sameinuðu þjóðanna til skrásetningar samkvæmt 102. gr. sáttmála Sameinuðu þjóðanna allar upplýsingar um fullgildingar og uppsagnir sem hann hefur skrásett í samræmi við ákvæði undanfarandi greina.

15. gr.

Þegar stjórnarnefnd alþjóðavinnumálaskrifstofunnar kann að telja það nauðsynlegt skal hún leggja fyrir allsherjarþingið skýrslu um framkvæmd þessarar samþykktar og athuga hvort æskilegt sé að setja á dagskrá þingsins endurskoðun hennar allrar eða hluta hennar.

16. gr.

1. Ef þingið gerir nýja samþykkt, sem breytir þessari samþykkt að meira eða minna leyti og sú samþykkt mælir ekki fyrir á annan veg, þá skal:

a. fullgilding aðildarríkis á hinni nýju samþykkt *ipso jure* hafa í för með sér tafarlausu uppsögn þessarar samþykktar, hvað sem ákvæði 12. gr. hér að framan líður, ef hin nýja samþykkt öðlast gildi og þá frá þeim tíma er það gerist;

b. aðildarríkjum ekki heimilt að fullgilda þessa samþykkt eftir að hin nýja samþykkt gekk í gildi.

mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 13

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 14

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 15

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 16

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides —

(a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 12 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. Þessi samþykkt skal hvað sem öðru líður halda gildi sínu eins og hún er að formi til og efni hvað snertir þau aðildarríki sem hafa fullgilt hana en ekki hina nýju samþykkt.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

17. gr.

Ensukur og franskur texti þessarar samþykktar eru jafngildir.

Article 17

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

AUGLÝSING

um breytingar á EFTA-samningnum vegna fríverslunar með fiskafurðir.

Hinn 27. júní 1990 var sænska utanríkisráðuneytinu afhent staðfestingarskjal Íslands vegna breytinga á samningi frá 4. janúar 1960 um stofnun Fríverslunarsamtaka Evrópu (EFTA) sem samþykktar voru á 12. fundi EFTA-ráðsins 14. júní 1989 í samþykkt nr. 6/1989, sbr. auglýsingu í C-deild Stjórnartíðinda nr. 7/1970. Alþingi hafði með ályktun 30. apríl 1990 heimilað ríkisstjórninni að staðfesta breytingarnar. Þær öðlast gildi 1. júlí 1990.

Breytingarnar eru birtar sem fylgiskjal með auglýsingu þessari. Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 29. júní 1990.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Þorsteinn Ingólfsson.

Fylgiskjal.

SAMÞYKKT RÁÐSINS NR. 6/1989

(Samþykkt á 12. fundi ráðsins 14. júní 1989)

DECISION OF THE COUNCIL No. 6 OF 1989

(Adopted at the 12th Meeting on 14 June 1989)

BREYTING Á SAMNINGNUM

AMENDMENT OF THE CONVENTION

Breytingar á 26. gr. og 38. gr. og á viðauka E og niðurfelling á 27. gr. og 28. gr.

Amendments to Articles 26 and 38 and to Annex E, and deletion of Articles 27 and 28

RÁÐIÐ

vísar til ákvæða 44. gr. samningsins og

THE COUNCIL,

Having regard to the provisions of Article 44 of the Convention, and

er einhuga um að styrkja samvinnu innan EFTA með frjálsum viðskiptum með fisk milli EFTA-ríkjanna,

Determined to strengthen the internal EFTA co-operation through full liberalization of intra-EFTA trade in fish,

ÁLYKTAR

I. Samningnum skal breytt svo sem hér segir:

1. 26. gr. skal breytt þannig:

DECIDES:

I. The Convention shall be amended as follows:

1. Article 26 shall be amended to read:

„Fiskur og aðrar sjávarafurðir

1. Ákvæði þessa samnings skulu gilda um fisk og aðrar sjávarafurðir. Fyrirkomulag sem gildir um þessar afurðir á aðlögunartíma er að finna í viðauka E.
2. Ráðið getur ákveðið að breyta ákvæðum í viðauka E.“
2. Ákvæði 27. gr. falla niður.
3. Ákvæði 28. gr. falla niður.
4. Eftirfarandi ákvæði 38. gr.:
„Viðauki E Skrá yfir fisk og aðrar sjávarafurðir sem vitnað er til í 1. málsgrein 26. greinar“
skal breytt þannig:
„Viðauki E Fyrirkomulag á aðlögunartíma varðandi fisk og aðrar sjávarafurðir“
5. Viðauka E við samninginn skal breytt í samræmi við viðauka við samþykkt þessa.

II. Breytingunum á samningnum sem hér með hafa verið samþykktar er vísað til aðildarríkjanna til staðfestingar. Breytingarnar skulu taka gildi 1. júlí 1990, enda hafi þær hlotið staðfestingu allra aðildarríkjanna fyrir þann dag. Taki breytingarnar ekki gildi 1. júlí 1990 skulu þær gera það fyrsta dag annars mánaðar eftir staðfestingu síðasta aðildarríkisins.

III. Framkvæmdastjóri skal afhenda ríkisstjórn Svíþjóðar texta samþykktar þessarar til vörslu.

VIÐAUKI E**Fyrirkomulag á aðlögunartíma varðandi fisk og aðrar sjávarafurðir**

1. gr.

Ákvæði samningsins gilda frá 1. júlí 1990 um fisk og aðrar sjávarafurðir sem falla undir 3. kafla í Samræmdu tollskránni, nema kveðið sé á um annað í 2.–4. gr. þessa viðauka.

“Fish and other marine products

1. The provisions of this Convention shall apply in relation to fish and other marine products. Transitional arrangements applicable to these products are laid down in Annex E.
2. The Council may decide to amend the provisions of Annex E.”
2. The present text of Article 27 shall be deleted.
3. The present text of Article 28 shall be deleted.
4. The following text in Article 38:
“Annex E List of fish and other marine products referred to in paragraph 1 of Article 26”
shall be amended to read:
“Annex E Transitional arrangements applicable to fish and other marine products”
5. Annex E to the Convention shall be amended to read as set out at Annex to this Decision.

II. The amendments to the Convention as hereby approved are submitted to the Member States for acceptance. The amendments shall enter into force on 1 July 1990 provided they are accepted before that date by all Member States. If the amendments do not enter into force on 1 July 1990, they shall do so on the first day of the second month following the acceptance by the last Member State.

III. The Secretary-General shall deposit the text of this Decision with the Government of Sweden.

ANNEX E**Transitional arrangements applicable to fish and other marine products**

Article 1

Unless otherwise provided for in Articles 2 to 4 of this Annex, fish and other marine products falling within Chapter 3 of the Harmonized System are covered by the provisions of the Convention as from 1 July 1990.

2. gr.

Hvers konar ríkisstyrkjum til sjávarútvegs sem stríða gegn ákvæðum 13. greinar samningsins skal hætt ekki síðar en 31. desember 1993.

3. gr.

Svíþjóð má beita magntakmörkunum við innflutning eftirtalinna vörutegunda til 31. desember 1993, að svo miklu leyti sem það kann að vera nauðsynlegt til að koma í veg fyrir alvarlegt ójafnvægi á sænska markaðnum.

Tollskrárnúmer	Vörulýsing
úr 03.02	Fiskur, nýr eða kældur, þó ekki fiskflök og annað fiskkjöt í nr. 03.04: – Sild – Þorskur

4. gr.

1. Finnland má halda tímabundið núverandi fyrirkomulagi varðandi eftirtaldar vörutegundir. Finnland skal ekki síðar en 31. desember 1992 leggja fram ákveðna tímaáætlun um afnám þessara undantekninga.

Tollskrárnúmer	Vörulýsing
úr 03.02	Fiskur, nýr eða kældur, þó ekki fiskflök og annað fiskkjöt í nr. 03.04: – Lax – Eystrasaltssild
úr 03.03	Fiskur, frystur, þó ekki fiskflök og annað fiskkjöt í nr. 03.04: – Lax – Eystrasaltssild
úr 03.04	Fiskflök og annað fiskkjöt (einnig hakkað), nýtt, kælt eða fryst: – Ný eða kæld laxaflök – Ný eða kæld Eystrasaltssildarflök

2. Á meðan Finnland heldur tímabundið núverandi fyrirkomulagi varðandi Eystrasaltssild má Svíþjóð beita magntakmörkunum á innflutning þeirrar vörutegundar.

Article 2

Any form of government aid to the fishing sector which is not compatible with Article 13 of the Convention shall be eliminated not later than 31 December 1993.

Article 3

On the following products Sweden may until 31 December 1993 apply quantitative import restrictions, in so far as this may be necessary to avoid serious disturbances in the Swedish market.

HS heading No.	Description of goods
ex 03.02	Fish, fresh or chilled, excluding fish fillets and other fish meat of heading No. 03.04: – Herring – Cod

Article 4

1. On the following products Finland may temporarily maintain its present regime. Not later than 31 December 1992 Finland shall present a fixed timetable for the elimination of these exemptions.

HS heading No.	Description of goods
ex 03.02	Fish, fresh or chilled, excluding fish fillets and other fish meat of heading No. 03.04: – Salmon – Baltic herring
ex 03.03	Fish, frozen, excluding fish fillets and other fish meat of heading No. 03.04: – Salmon – Baltic herring
ex 03.04	Fish fillets and other fish meat (whether or not minced), fresh, chilled or frozen – Fresh or chilled fillets of salmon – Fresh or chilled fillets of Baltic herring

2. As long as Finland temporarily maintains its present regime with regard to Baltic herring, Sweden may apply quantitative import restrictions for that product.

AUGLÝSING

um samning við Tékkóslóvakíu um afnám vegabréfsáritana.

Með erindaskiptum 12. og 13. júlí 1990 var gengið frá samningi milli Íslands og Tékkóslóvakíu um afnám vegabréfsáritana fyrir ferðamenn miðað við allt að þriggja mánaða dvöl. Samningurinn öðlast gildi 15. júlí 1990.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utánríkisráðuneytið, Reykjavík, 13. júlí 1990.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Þorsteinn Ingólfsson.

AUGLÝSING

um samning við Þýska alþýðulýðveldið um afnám vegabréfsáritana.

Með erindaskiptum 19. júlí 1990 var gengið frá samningi milli Íslands og Þýska alþýðulýðveldisins um afnám vegabréfsáritana fyrir ferðamenn miðað við allt að þriggja mánaða dvöl. Samningurinn öðlast gildi 1. ágúst 1990.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utánríkisráðuneytið, Reykjavík, 23. júlí 1990.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Þorsteinn Ingólfsson.

AUGLÝSING

um samning við Ungverjaland um afnám vegabréfsáritana.

Með erindaskiptum 12. júlí og 3. ágúst 1990 var gengið frá samningi milli Íslands og Ungverjalands um afnám vegabréfsáritana fyrir ferðamenn miðað við allt að þriggja mánaða dvöl. Samningurinn öðlast gildi 24. ágúst 1990.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utánríkisráðuneytið, Reykjavík, 10. ágúst 1990.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Þorsteinn Ingólfsson.

AUGLÝSING

um samning um stofnun Norræns fjármögnunarfélags á sviði umhverfisverndar.

Hinn 1. ágúst 1990 var finnska utanríkisráðuneytinu tilkynnt um staðfestingu Íslands á samningi um stofnun Norræns fjármögnunarfélags á sviði umhverfisverndar sem gerður var í Reykjavík 2. mars 1990. Tilkynnt verður um gildistöku samningsins síðar.

Samningurinn er birtur sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.
Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 22. ágúst 1990.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Þorsteinn Ingólfsson.

Fylgiskjal.

SAMNINGUR

um stofnun Norræns fjármögnunarfélags á sviði umhverfisverndar.

Ríkisstjórnir Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar, sem vilja stuðla að auknum fjárfestingum, sem samrýmast norrænum umhverfisverndarhagsmunum í Austur-Evrópu, sem lið í norrænu samstarfi á sviði umhverfismála, hafa orðið sammála um eftirfarandi:

1. gr.

Norræna fjármögnunarfélagið á sviði umhverfisverndar, hér eftir nefnt félagið, er stofnað í þeim tilgangi að stuðla að auknum fjárfestingum, sem samrýmast norrænum umhverfisverndarhagsmunum í Austur-Evrópu, með því að fjármagna framkvæmdir fyrirtækja þar.

2. gr.

Félagið er sjálfstæður lögaðili.

3. gr.

Félagið skal rekið í samræmi við þær samþykktir sem fylgja samningi þessum. Samþykktunum má breyta með ákvörðun Norrænu ráðherranefndarinnar.

4. gr.

Aðilarnir leggja félaginu til stofnfé. Kveðið er á um upphæð stofnfjár, skiptingu þess, greiðslu og hækkun á stofnfjárframlagi í 2. gr. samþykktta félagsins.

5. gr.

Starfsstöð félagsins skal vera á aðalskrifstofu Norræna fjárfestingarbankans.

6. gr.

Félagið skal undanþegið greiðslu- og gjaldeyrishömlum og ráðstöfunum á lánsfjármarkaði sem komið gætu í veg fyrir eða torvelað starfsemi þess.

Eignir og tekjur félagsins skulu undanþegnar skattlagningu.

Að því er fjármögnunarstarfsemina varðar skal félagið undanþegið stimpilgjöldum og öðrum gjöldum til hins opinbera.

7. gr.

Norræna ráðherranefndin skal eigi síðar en 1. janúar 1996 taka afstöðu til áframhaldandi starfsemi félagsins.

Ef Norræna ráðherranefndin ákveður að slíta félaginu skal það gert í samræmi við ákvæði í 10. gr. samþykktta félagsins.

8. gr.

Samningurinn og samþykktirnar, sbr. 3. gr, öðlast gildi 30 dögum eftir þann dag sem allir aðilar hafa tilkynnt finnska utanríkisráðuneytinu að þeir hafi samþykkt samninginn.

Finnska utanríkisráðuneytið tilkynnir öðrum aðilum um móttöku þessara tilkynninga og um það hvenær samningurinn tekur gildi.

9. gr.

Eftir 1. janúar 1996 getur hver aðili sagt samningnum upp með skriflegri tilkynningu þar að lútandi til finnska utanríkisráðuneytisins sem skýrir öðrum aðilum og stjórn félagsins frá móttöku tilkynningarinnar og efni hennar.

Uppsögnin gildir aðeins gagnvart þeim aðila sem hana hefur sent og tekur gildi við lok þess reikningsárs sem uppsögnin var send á, að því tilskildu að hún hafi átt sér stað í síðasta lagi fyrir lok júnímánaðar, en annars tekur hún gildi við lok næsta reikningsárs.

Taki Norræna ráðherranefndin ekki ákvörðun um að slíta félaginu, eftir að aðili hefur sent uppsögn, skal hún ákveða, áður en uppsögnin tekur gildi, hvernig staðið skuli að uppgjöri félagsins gagnvart þeim sem gengur úr því. Við uppgjörið skal ganga tryggilega frá því að sá, sem gengur úr félaginu, beri ásamt hinum aðilunum ábyrgð á skuldbindingum sem á því hvíla við úrgöngu hans.

10. gr.

Frumriti samningsins skal komið til vörslu hjá finnska utanríkisráðuneytinu sem skal senda staðfest afrit hans til hinna aðilanna.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir fulltrúar, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað samning þennan.

Gjört í Reykjavík 2. mars 1990 í einu eintaki á dönsku, finnsku, íslensku, norsku og sænsku og skulu allir textar jafngildir.

SAMÞYKKTIR**fyrir Norræna fjármögnunarfélagið á sviði umhverfisverndar.**

Ríkisstjórnir Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar hafa með samningi 2. mars 1990 ákveðið að stofna Norrænt fjármögnunarfélag á sviði umhverfisverndar.

Um félagið gilda eftirfarandi samþykktir:

Markmið

1. gr.

Markmið Norræna fjármögnunarfélagsins á sviði umhverfisverndar, hér eftir nefnt félagið, er að stuðla að auknum fjárfestingum, sem samrýmast norrænum umhverfisverndarhagsmunum í Austur-Evrópu, með því að fjármagna framkvæmdir fyrirtækja þar.

Heiti félagsins á ensku er Nordic Environment Finance Corporation (NEFCO).

Stofnfé félagsins

2. gr.

Stofnfé félagsins er 36 milljónir sérstakra dráttarréttinda (SDR), og skiptist það sem hér segir: Hluti danska ríkisins er 7,8 milljónir SDR, finnska ríkisins 7,4 milljónir SDR, íslenska ríkisins 0,4 milljónir SDR, norska ríkisins 7,0 milljónir SDR og sænska ríkisins 13,4 milljónir SDR.

SDR skulu skilgreind í samræmi við þær reglur um samsetningu sem Alþjóðagjaldeyrissjóðurinn ákvað frá og með 1. janúar 1981. Verði breyting á þeim reglum fylgir félagið þeirri ákvörðun sem stjórn Norræna fjárfestingarbankans tekur um aðlögun bankans að hinum nýju reglum.

Félagið fær stofnféð til ráðstöfunar vaxtalaust.

Stofnféð greiðist félaginu í hlutagreiðslum eftir tilmælum stjórnar félagsins. Fyrsta greiðslan greiðist eigi síðar en 1. október 1990.

Greiðslur fara fram í gjaldeyri viðkomandi lands eða öðrum skiptanlegum gjaldeyri á því gengi sem gildir fyrir SDR á greiðsludegi.

Norræna ráðherranefndin tekur ákvörðun um aukningu stofnfjár að fengnum tillögum stjórnar félagsins. Skipting stofnfjárukningar á milli landanna fer eftir þeirri reiknireglu sem á hverjum tíma gildir um skiptingu samnorrænnar fjármögnunar.

Starfsemi

3. gr.

Félagið fjármagnar framkvæmdir fyrirtækja í Austur-Evrópu sem í tengslum við norræn fyrirtæki, með sameign, yfirfærslu tækniþekkingar eða með annars konar samvinnu, vinna að verkefnum er beinast að gerð mengunarvarnabúnaðar eða að annarri hagnýtingu sem byggist á umhverfisverndar-tækni við framleiðslu eða veita þjónustu á sviði umhverfisverndar.

Félagið getur í þessu skyni gerst hluthafi eða meðeigandi í slíku fyrirtæki, ásamt því að veita slíku fyrirtæki lán og ábyrgðir á viðskiptagrundvelli. Heimilt er að veita lán með sérstökum kjörum, þ.e. lán sem endurgreiðist og ber vexti í samræmi við þær tekjur sem af framkvæmdinni verða.

Skilyrði er að verkefni séu tæknilega framkvæmanleg og arðbær. Forgangur skal veittur verkefnum sem miklu máli skipta fyrir umhverfisvernd á Norðurlöndum.

Félagið getur og gert aðrar þær ráðstafanir sem tengjast starfsemi þess.

4. gr.

Ráðstöfunarfé félagsins ber að ávaxta tryggilega og vaxtatekjur af því ásamt hagnaði af starfseminni skal nota til rekstrar félagsins. Ef stjórn félagsins ákveður er félaginu heimilt að greiða aðildarríkjunum arð.

5. gr.

Bókhald félagsins skal færa í SDR. Reikningsár félagsins er almanaksárið. Ársskýrslu félagsins og ársreikning skal senda Norrænu ráðherranefndinni.

Stjórn

6. gr.

Stjórn félagsins er skipuð fimm mönnum og skipar hvert ríki einn stjórnarmann til allt að sex ára í senn. Varamenn skulu skipaðir á sama hátt.

Stjórnin velur úr sínum hópi formann og varaformann til eins árs í senn. Fulltrúar ríkjanna skiptast á um formennsku og varaformennsku í stjórninni.

Stjórnin er ályktunarfarf þegar formaður eða varaformaður og þrír stjórnarmenn eða atkvæðisbærir varamenn hið minnsta eru viðstaddir. Hver stjórnarmaður fer með eitt atkvæði en varamaður fer því aðeins með atkvæði að aðalmaður sé fjarverandi. Til ákvörðunar þarf atkvæði meirihluta þeirra sem eru á fundi. Falli atkvæði jafnt ræður atkvæði formanns.

Stjórnin kemur saman eftir ákvörðun formanns eða eftir tilmælum minnst tveggja stjórnarmanna eða Norræna fjárfestingarbankans.

Stjórnin setur sér sjálf starfsreglur.

Norræni fjárfestingarbankinn og skrifstofa Norrænu ráðherranefndarinnar taka þátt í stjórnarfundum án atkvæðisréttar.

7. gr.

Stjórnin tekur ákvarðanir í öllum málum, sem varða félagið, en hún getur framselt ákvörðunarvald sitt að svo miklu leyti sem hagkvæmt þykir til Norræna fjárfestingarbankans, sem sér um daglegan rekstur félagsins í samræmi við reglur sem félagið og bankinn gera samkomulag um.

8. gr.

Firma félagsins rita tveir eftirtalinna manna: Stjórnarmenn, varamenn þeirra eða þeir sem stjórnin hefur veitt umboð til þess.

Önnur ákvæði

9. gr.

Eftirlitsnefnd skal gæta þess að starfsemi félagsins sé í samræmi við samþykktir þess. Nefndin ber ábyrgð á endurskoðun reikninga og skilar árlega endurskoðunarskýrslu til Norrænu ráðherranefndarinnar.

Eftirlitsnefnd er hin sama og Norræna ráðherranefndin og Norðurlandaráð hafa kjörið til að hafa eftirlit með starfsemi Norræna fjárfestingarbankans.

10. gr.

Norræna ráðherranefndin getur tekið ákvörðun um breytingar á samþykktum félagsins eða viðbót við þær. Ráðherranefndin skal í síðasta lagi 1. janúar 1996 taka afstöðu til áframhaldandi starfsemi félagsins.

Ákveði Norræna ráðherranefndin að slíta félaginu útnefnir hún menn til að sjá um slitin.

Slit félagsins með endurgreiðslu eða annarri ráðstöfun eigna félagsins getur ekki orðið fyrir en félagið er laust við skuldbindingar.

Nr. 27

26. ágúst 1990

AUGLÝSING

**um gildistöku samnings um gagnkvæma viðurkenningu á niðurstöðum
prófana og staðfestingum á samræmi.**

Samningur frá 15. júní 1988 um gagnkvæma viðurkenningu á niðurstöðum prófana og staðfestingum á samræmi og bókun um beitingu samningsins gagnvart furstadæminu Liechtenstein öðlast gildi 1. október 1990, sbr. auglýsingu í C-deild Stjórnartíðinda nr. 14/1990 þar sem samningurinn og bókunin eru birt.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utánríkisráðuneytið, Reykjavík, 26. ágúst 1990.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Þorsteinn Ingólfsson.

Nr. 28

3. október 1990

AUGLÝSING

um samning við Cabo Verde um þróunarsamvinnu.

Í dag var undirritaður í Reykjavík samningur milli Íslands og Cabo Verde um þróunarsamvinnu. Samningurinn öðlast gildi við undirskrift.

Samningurinn er birtur sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utánríkisráðuneytið, Reykjavík, 3. október 1990.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Þorsteinn Ingólfsson.

Fylgiskjal.

SAMNINGUR
milli Íslands og Cabo Verde um
þróunarsamvinnu

Ríkisstjórn Lýðveldisins Íslands og ríkisstjórn Lýðveldisins Cabo Verde hafa orðið ásáttar um þróunarsamvinnu á Cabo Verde til að halda áfram því starfi sem unnið hefur verið á grundvelli samnings ríkjanna frá 27. nóvember 1981, sem framlengdur var með orðsendingaskiptum til 31. desember 1990.

Ráðuneyti skipulags- og samstarfsmála annast framkvæmd samningsins fyrir ríkisstjórn Grænhöfðaeyja og Þróunarsamvinnustofnun Íslands (ICEIDA) fyrir ríkisstjórn Íslands.

Skilmálar samningsins eru eftirfarandi:

1. gr.
Markmið

1. Meginmarkmið framkvæmda samkvæmt samningi þessum skulu vera að leiða til fulls í ljós hverjir fiskveiðimöguleikar eru við strendur Cabo Verde, einnig innan landhelgi, og stuðla að sem árangursríkastri og hagkvæmasti nýtingu þeirra möguleika í þágu íbúa Cabo Verde. Ákvarðanir um samvinnu á öðrum sviðum en sjávarútvegi samkvæmt samningi þessum verða teknar á grundvelli tillagna um einstök verkefni.

2. Til að ná þessum markmiðum skulu aðilar árlega koma sér saman um framkvæmdáætlun þar sem kveðið er nánar á um markmið og leiðir, svo og um framlög til áætlunarinnar um þróunarsamvinnu.

2. gr.
Framlög

1. Framlög ríkisstjórnar Íslands.

a. Ríkisstjórn Íslands skal leggja til íslenska ráðgjafa eins og kveðið er á um í árlegum framkvæmdáætlunum.

b. Ríkisstjórn Íslands skal leggja til fé og annað svo sem kveðið er á um í árlegum framkvæmdáætlunum.

2. Framlög ríkisstjórnar Cabo Verde.

AGREEMENT
between Iceland and Cape Verde on
Development Co-operation

The Government of the Republic of Iceland and the Government of the Republic of Cape Verde have agreed on development co-operation in Cape Verde, to continue the work carried out under the Agreement between the two countries of 27 November 1981 prolonged by diplomatic Notes until 31 December 1990.

This Agreement shall be implemented on behalf of the Government of Cape Verde by the Ministry of Planning and Co-operation and on behalf of the Government of Iceland by the Icelandic International Development Agency (ICEIDA).

The terms of the Agreement are as follows:

Article I
Objectives

1. The main objectives of the activities under this Agreement shall be to determine the fisheries possibilities off the coast of Cape Verde, including within the territorial sea, and to make possible the most effective and rational exploitation of such possibilities in the interests of the Cape Verde population. Under the Agreement development co-operation in social, economic or industrial sectors other than fisheries will be decided upon by the Parties according to individual Project proposals.

2. To meet these objectives the Parties shall each year agree on a Plan of Operation stipulating the detailed objectives, means and resources of the programme of development co-operation.

Article II
Contributions

1. Contributions by the Government of Iceland.

(a) The Government of Iceland shall provide Icelandic advisers as set forth in the annual Plans of Operation.

(b) The Government of Iceland shall make such financial and other contributions as are stipulated in the annual Plans of Operation.

2. Contributions by the Government of Cape Verde.

a. Ríkisstjórn Cabo Verde skal tryggja virkt samstarf hlutaðeigandi stjórnvalda Cabo Verde og íslenskra ráðgjafa og hjálpa til að ráða hæfa Cabo Verde-menn svo sem kveðið er á um í hinum árlegu framkvæmdaáætlunum.

b. Ríkisstjórn Cabo Verde greiðir allan kostnað og öll útgjöld vegna framkvæmdar, stjórnunar og annars þess háttar sem ríkisstjórn Íslands leggur ekki fram skv. 1. tl. þessarar greinar.

c. Ríkisstjórn Cabo Verde lætur í té aðstöðu sem hér segir:

- i) ókeypis húsnæði með innréttingum fyrir íslensku ráðgjafana og fjölskyldur þeirra, að jafnaði innan tveggja vikna og í seinasta lagi innan fjögurra vikna frá komu þeirra.
- ii) nauðsynlega skrifstofuadstöðu og útbúnað á skrifstofu og ókeypis póst og fjarskipti vegna starfsins.
- iii) aðra aðstöðu sem talin er nauðsynleg til þess að íslensku ráðgjafarnir geti náð árangri með störfum sínum.

3. gr.

Undanþágur og sérréttindi

1. Allar birgdir, efni og útbúnaður sem flutt er til Cabo Verde til þess að framfylgja samningi þessum skulu undanþegin innflutningshömlum, sköttum, tollum og öðrum opinberum gjöldum. Allan útbúnað sem keyptur er í landinu til að framfylgja samningi þessum má kaupa úr tollvörugeymslu. Undanþágur skulu vera í samræmi við lög Cabo Verde nr. 39/88, 28. maí 1988.

2. Ríkisstjórn Cabo Verde ábyrgist að allt fjármagn sem ríkisstjórn Íslands flytur til Cabo Verde vegna framkvæmdar samnings þessa megi án hindrunar eða tafar breyta í skiptanlegan gjaldmiðil.

3. Ríkisstjórn Cabo Verde tekst á hendur að veita íslensku ráðgjöfunum eftirfarandi undanþágur og sérréttindi:

a. undanþágu frá tekjuskatti, sjúkratryggingargjaldi og öllum öðrum persónusköttum á tekjur sem þeir fá frá ríkisstjórn Íslands.

b. aðstöðu til þess að eiga bankareikning erlendis.

c. niðurfellingu tolla, söluskatts og annarra opinberra gjalda af nýjum og notuðum persónulegum munum og búslóð sem íslensku ráðgjafarnir flytja til Cabo Verde eða fá í Cabo Verde áður en tollafgreiðsla fer fram innan sex mánaða frá því þeir komu fyrst til Cabo Verde eða ef um endur-

(a) The Government of Cape Verde shall ensure effective co-operation between relevant Cape Verde authorities and the Icelandic advisers and shall help recruit Cape Verde personnel as stipulated in the annual Plans of Operation.

(b) The Government of Cape Verde shall cover all operational, administrative and related costs and expenditures not contributed by the Government of Iceland in accordance with paragraph 1 of this Article.

(c) The Government of Cape Verde shall make available the following facilities:

- (i) Free housing with hard furnishing for Icelandic advisers and their families, normally within two weeks and in no circumstances later than four weeks after their arrival,
- (ii) Necessary office facilities and equipment and free postage and telecommunications for official purposes,
- (iii) Such other facilities as are deemed essential for the effective performance of the Icelandic advisers' official duties.

Article III

Exemptions and Privileges

1. Any supplies, materials or equipment imported into Cape Verde for the purpose of implementing this Agreement shall be exempted from import restrictions, taxes, customs duties and other fiscal charges. Any equipment to be purchased locally for the implementation of this Agreement may be bought from bonded stocks. Exemptions shall be in accordance with Cape Verde law No. 39/88, of 28 May 1988.

2. The Government of Cape Verde guarantees that any funds brought into Cape Verde by the Government of Iceland in connection with the implementation of this Agreement shall be freely and immediately transferable into convertible currencies.

3. The Government of Cape Verde undertakes to extend to the Icelandic advisers the following exemptions and privileges:

- (a) Exemption from income tax, hospital contribution and all other personal taxes on emoluments received from the Government of Iceland,
- (b) External account facilities,

(c) Admission free of customs duty, sales and other fiscal charges on new and used personal and household effects which are brought into Cape Verde or acquired in Cape Verde prior to clearance through customs by the Icelandic advisers within six months of their first arrival in Cape

ráðningu er að ræða innan sex mánaða frá því þeir komu fyrst til Cabo Verde eftir endurráðningu. Undanþága þessi skal háð því skilyrði að munir þeir sem um ræðir skuli fluttir út frá Cabo Verde aftur að loknu starfi íslensku ráðgjafanna eða seldir eða þeim ráðstafað á annan hátt í Cabo Verde til aðila sem nýtur svipaðrar undanþágu.

4. Ríkisstjórn Cabo Verde mun ennfremur:

a. veita ókeypis og tafarlaust komu- og brottfarararítanir sem stjórnvöld í Cabo Verde krefjast af íslensku ráðgjöfunum og fjölskyldum þeirra.

b. afhenda erindisbréf sem tryggir íslensku ráðgjöfunum aðstoð og samvinnu ríkisstjórnar Cabo Verde til þess að inna af höndum þau störf sem þeim hafa verið falin.

c. sjá íslensku ráðgjöfunum og fjölskyldum þeirra fyrir þeirri lækni- og sjúkraaáðstöðu sem fyrir hendi er fyrir ríkisstarfsmenn í Cabo Verde sem hafa svipaða stöðu og kjör gegn greiðslu lágmarksgjalda eða á niðurgreiddu verði.

d. aðstoða við heimflutning íslensku ráðgjafanna og fjölskyldna þeirra sé um að ræða alþjóðlegt neyðarástand.

e. tilkynna íslenska sendiráðinu þegar í stað um handtöku eða varðhald eða sakadómsrannsókn á hendur íslenskum ráðgjafa eða einhverjum úr fjölskyldu íslensks ráðgjafa.

f. taka á sig alla áhættu af eða kröfur sem spottnar eru af eða eru á annan hátt tengdar einhverri framkvæmd sem samningur þessi nær til. Án þess að þrengja svið framanritaðrar setningar mun ríkisstjórn Cabo Verde bæta og halda ríkisstjórn Íslands og íslensku ráðgjöfunum skadlausum fyrir hvers konar skuldum, málshöfðunum, aðgerðum, skadabótum, kröfum, kostnaði eða þóknun vegna dauða, líkams- eða eignatjóns eða hvers annars tjóns sem spottid er af eða tengt er einhverri athöfn eða athafnaleysi sem verður við framkvæmdir sem samningur þessi nær til; þó getur Cabo Verde gert íslensku ráðgjafana ábyrga fyrir skadabótum til ríkisstjórnar Cabo Verde þegar kröfur eru spottnar af stórkostlegu gáleysi eða ásetningi þeirra.

g. tryggja að íslensku ráðgjafarnir njóti meðferðar sem eigi sé óhagstæðari en sú sem veitt er borgurum sérhvers annars ríkis sem starfa samkvæmt samningi um þróunarsamvinnu milli þess ríkis og ríkisstjórnar Cabo Verde. Sérstaklega skulu íslensku ráðgjafarnir ekki þurfa að sæta

Verde or in case of reappointment their first arrival in Cape Verde following reappointment. This exemption shall be conditional upon the articles in question being re-exported from Cape Verde on termination of the assignment of the Icelandic advisers or being sold or otherwise disposed of in Cape Verde to a person who is entitled to a similar exemption.

4. The Government of Cape Verde will further:

(a) Grant, free of charge and without delay, entry and exit visas required by the Authorities of Cape Verde for the Icelandic advisers and their families,

(b) Provide a certificate of mission which will assure the Icelandic advisers the assistance and co-operation of the Government of Cape Verde in carrying out the tasks for which they are appointed,

(c) Provide the Icelandic advisers and their families such medical and hospital facilities as are available to Cape Verde national civil servants of similiar and equivalent rank and status against the payment of nominal or sub-economical charges,

(d) Assist in the repatriation of the Icelandic advisers and their families in time of international crises,

(e) Immediately notify the Icelandic Embassy in the event of arrest or detention or criminal proceedings being instituted against an Icelandic adviser or a member of the family of an Icelandic adviser,

(f) Bear all risks or claims resulting from or occurring in the course of, or otherwise connected with, any operation covered by this Agreement. Without restricting the generality of the preceding sentence, the Government of Cape Verde will indemnify and hold harmless the Government of Iceland and the Icelandic advisers against any and all liability, suits, actions, damages, demands, costs or fees on account of death, injuries to person or property or any other losses resulting from or connected with any act or omission performed in the course of operations covered by this Agreement, on the understanding, however, that Cape Verde in cases where claims arise as a result of gross negligence or wilful intention on the part of an Icelandic adviser may hold him liable to indemnify the Government of Cape Verde,

(g) Ensure that the Icelandic advisers are accorded a treatment no less favourable than that granted to the citizens of any other state working under a development co-operation agreement entered into by that state with the Government of Cape Verde. Specifically, Icelandic advisers shall

lögsókn vegna athafna, þar með taldar munnlegar yfirlýsingar, sem varða framkvæmd á skyldum þeirra.

not be subject to legal prosecution in respect of any action taken including verbal statement made in connection with the performance of their duties.

4. gr.

Gildistími og breyting

1. Samningur þessi öðlast gildi við undirskrift og gildir til 31. desember 1995.

2. Hvor aðili um sig má segja samningi þessum upp með því að tilkynna það hinum aðilanum skriflega með þriggja mánaða fyrirvara.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað samning þennan.

Gjört í Reykjavík 3. október 1990 í tvíriti á ensku.

F.h. ríkisstjórnar lýðveldisins Íslands:
Sveinn Björnsson

F.h. ríkisstjórnar lýðveldisins Cabo Verde:
Luis Fonseca

Article IV

Duration and Amendment

1. This Agreement shall enter into force upon signature and remain in force until 31 December 1995.

2. This Agreement may be denounced by either Party upon giving three months' written notice to the other Party.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Agreement.

Done at Reykjavík on 3 October 1990 in duplicate in the English language.

For the Government of the Republic of Iceland:
Sveinn Björnsson

For the Government of the Republic
of Cape Verde:
Luis Fonseca

AUGLÝSING

**um gildistöku samnings um stofnun Norræns fjármögnunarfélags
á sviði umhverfisverndar.**

Samningur frá 2. mars 1990 um stofnun Norræns fjármögnunarfélags á sviði umhverfisverndar öðlast gildi 27. október 1990, sbr. auglýsingu í C-deild Stjórnartíðinda nr. 26/1990 þar sem samningurinn er birtur.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utánríkisráðuneytið, Reykjavík, 9. október 1990.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Þorsteinn Ingólfsson.

AUGLÝSING

um gildistöku samnings milli EFTA-rikkjanna og Efnahagsbandalags Evrópu um upplýsingaskipti vegna tæknilegra reglugerða.

Samningur frá 19. desember 1989 milli lýðveldisins Austurríkis, lýðveldisins Finnlands, lýðveldisins Íslands, konungsríkisins Noregs, konungsríkisins Svíþjóðar og sambandsríkisins Sviss, annars vegar, og Efnahagsbandalags Evrópu, hins vegar, um upplýsingaskipti vegna tæknilegra reglugerða öðlast gildi 1. nóvember 1990, sbr. auglýsingu í C-deild Stjórnartíðinda nr. 18/1990 þar sem samningurinn er birtur.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 24. október 1990.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Þorsteinn Ingólfsson.

8. nóvember 1990

Nr. 31

AUGLÝSING

um breytingar á Norðurlandasamningi um viðurkenningu á starfsréttindum innan heilbrigðisþjónustunnar og dýralæknaþjónustunnar.

Hinn 2. nóvember 1990 var sænska utanríkisráðuneytinu tilkynnt um staðfestingu Íslands á samkomulagi um breytingu á samningi milli Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar frá 25. ágúst 1981 um viðurkenningu á starfsréttindum innan heilbrigðisþjónustunnar og dýralæknaþjónustunnar sem gert var í Reykjavík 28. febrúar 1990. Breytingin öðlast gildi 2. desember 1990. Samningurinn er birtur í auglýsingu í C-deild Stjórnartíðinda nr. 7/1982, sbr. auglýsingar nr. 11/1983, 13/1989 og 4/1990.

Samkomulagið er birt sem fylgiskjal 1 með auglýsingu þessari. Jafnframt er birt sem fylgiskjal 2 samkomulag um breytingu á samningnum sem gert var í Skagen 27. ágúst 1987 og Ísland gerðist aðili að 18. september 1989, sbr. auglýsingu í C-deild Stjórnartíðinda nr. 13/1989.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 8. nóvember 1990.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Þorsteinn Ingólfsson.

Fylgiskjal 1.

SAMKOMULAG

um breytingu á samningi milli Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar um viðurkenningu á starfsréttindum innan heilbrigðisþjónustunnar og dýralæknaþjónustunnar

Ríkisstjórnir Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar, sem óska að breyta samningi frá 25. ágúst 1981 um viðurkenningu á starfsréttindum innan heilbrigðisþjónustunnar og dýralæknaþjónustunnar, hafa komið sér saman um eftirfarandi:

1. gr.

12. grein í samningnum frá 25. ágúst 1981 skal hljóða svo:

„Rétt til að öðlast viðurkenningu sem sjóntækjafraeðingur í Finnlandi, Noregi og Svíþjóð öðlast þeir sem hafa lokið fimm ára undirstöðunámi í sjóntækjafraeði við sérskóla í Danmörku eða, í þeim tilvikum þegar um er að ræða starfandi sjóntækjafraeðing við gildistöku samningsins, lokið verknámi í greininni.“

2. gr.

Við bætist ný grein, 22. gr. a), svohljóðandi:

„Nú hefur sjóntækjafraeðingur fengið leyfi til að starfa sem augnlinsufraeðingur í Finnlandi, Noregi og Svíþjóð og skal hann þá eiga rétt á samsvarandi viðurkenningu í hinum ríkjunum.

Sjóntækjafraeðingur í Danmörku, sem hefur lokið 1. og 2. stigi í augnlinsunámi því sem viðurkennt er af atvinnumálaráðuneytinu, skal einnig eiga rétt á viðurkenningu sem augnlinsufraeðingur í Finnlandi, Noregi og Svíþjóð.

Réttur til að fá leyfi sem augnlinsufraeðingur í öðru samningsríki skv. 1. og 2. mgr. er háður því að sjóntækjafraeðingurinn hafi fengið þar leyfi sem sjóntækjafraeðingur og hafi það enn.“

3. gr.

Samkomulag þetta gengur í gildi 30 dögum eftir að öll samningsríki hafa tilkynnt sænska utanríkisráðuneytinu að uppfylltar hafi verið þær kröfur sem gerðar eru til gildistöku þess.

Vörsluadili skal tilkynna öðrum samningsríkjum um móttöku slíkra tilkynninga.

Samkomulag þetta skal gilda svo lengi sem samningurinn frá 25. ágúst 1981 er í gildi.

4. gr.

Frumrit þessa samkomulags skal varðveitt í sænska utanríkisráðuneytinu sem sendir hinum aðilunum staðfest afrit af því.

Þessu til staðfestu hafa fulltrúar, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað samkomulag þetta.

Gjört í Reykjavík 28. febrúar 1990 í einu eintaki á dönsku, finnsku, íslensku, norsku og sænsku og skulu allir textarnir jafngildir.

Fylgiskjal 2.**SAMKOMULAG**

um breytingu á samningi milli Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar frá 25. ágúst 1981 um viðurkenningu á starfsréttindum innan heilbrigðisþjónustunnar og dýralæknaþjónustunnar

Ríkisstjórnir Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar, sem óska að breyta samningi frá 25. ágúst 1981 um viðurkenningu á starfsréttindum innan heilbrigðisþjónustunnar og dýralæknaþjónustunnar, hafa komið sér saman um eftirfarandi:

1. gr.

14. gr. í samningi frá 25. ágúst 1981 um viðurkenningu á starfsréttindum innan heilbrigðisþjónustunnar og dýralæknaþjónustunnar skal hljóða svo:

„Sá á rétt til að fá viðurkenningu sem röntgenskötare í Finnlandi og radiograf í Noregi

a) sem hefur fengið leyfi í Danmörku sem radiograf í samræmi við reglur yfirtjórnar heilbrigðismála, og

AFTALE

om ændring af overenskomsten mellem Danmark, Finland, Norge og Sverige af 25. august 1981 om godkendelse af erhvervsudøvelse for visse personalegrupper inden for sundhedsvæsenet og veterinærvæsenet

Danmarks, Finlands, Norges og Sveriges regeringer, som ønsker at ændre overenskomsten af 25. august 1981 om godkendelse af erhvervsudøvelse for visse personalegrupper inden for sundhedsvæsenet og veterinærvæsenet, har aftalt følgende:

Artikel 1

Artikel 14 i overenskomsten af 25. august 1981 om godkendelse af erhvervsudøvelse for visse personalegrupper inden for sundhedsvæsenet og veterinærvæsenet skal have følgende ændrede ordlyd:

“Ret til at få godkendelse som röntgenskötare i Finland og radiograf i Norge har

a) den, der i Danmark har fået bevis som radiograf i overensstemmelse med sundhedsstyrelsens retningslinier, og

b) sem hefur lokið í Svíþjóð menntun sem röntgenassistent sem stendur í 2½ ár og viðurkennd er af háskólaráði ásamt yfirstjórn háskólamála eða samsvarandi eldri tveggja ára menntun eða menntun á heilbrigðisbraut í röntgengreiningu (90 punktar).“

2. gr.

Frumriti þessa samkomulags skal komið í vörslu hjá sænska utanríkisráðuneytinu sem sendir hinum samningsríkjunum staðfest afrit af því.

3. gr.

Samkomulag þetta gengur í gildi 30 dögum eftir að öll samningsríki hafa tilkynnt sænska utanríkisráðuneytinu að uppfylltar hafi verið þær kröfur sem gerðar eru til gildistöku þess.

Vörsluaðili skal tilkynna öðrum samningsríkjum um móttöku slíkra tilkynninga.

Samkomulag þetta skal gilda svo lengi sem samningurinn frá 25. ágúst 1981 er í gildi.

PESSU TIL STAÐFESTU hafa fulltrúar, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað samkomulag þetta.

GJÖRT í Skagen 27. ágúst 1987 í einu eintaki á dönsku, finnsku, norsku og sænsku og skulu allir textarnir jafngildir.

b) den, der i Sverige har gennemgået en af universitets- og højskoleåmbetet samt skolöverstyrelsen godkendt uddannelse af 2½ års varighed til röntgenassistent eller tilsvarende ældre 2-årig uddannelse eller hälso- och sjukvårdslinjens uddannelse i diagnostisk radiologi (90 point).”

Artikel 2

Originaleksemplaret af denne aftale skal deponeres i det svenske udenrigsministerium, som skal oversende bekræftede genparter til de øvrige kontraherende stater.

Artikel 3

Denne aftale træder i kraft, 30 dage efter at samtlige kontraherende stater har meddelt til det svenske udenrigsministerium, at de foranstaltninger, som kræves for aftalens ikrafttræden er gennemført.

Depositaren underretter de øvrige kontraherende stater om tidspunktet for modtagelsen af disse meddelelser.

Denne aftale er gældende så længe overenskomsten af 25. august 1981 er i kraft.

SOM BEKRÆFTELSE HERPÅ har undertegnede tilbørligt befuldmægtigede repræsentant undertegnet denne ændringsaftale.

UTFÆRDIGET I Skagen den 27. august 1987 i ét eksemplar på dansk, finsk, norsk og svensk, hvilke tekster alle har samme gyldighed.

AUGLÝSING

um breytingu á stofnskrá Evrópuráðsins.

Samkvæmt heimild í 41. gr. d. lið stofnskrár Evrópuráðsins frá 5. maí 1950 var við aðild Ungverjalands að ráðinu gerð breyting á 26. gr. stofnskrárinnar varðandi fjölda fulltrúa á Ráðgjafarþingi Evrópuráðsins, sbr. auglýsingu í A-deild Stjórnartíðinda nr. 74/1950. Var ákveðið að Ungverjaland skyldi öðlast rétt á sjö þingfulltrúum. Breyting þessi tók gildi 6. nóvember 1990.

26. gr. stofnskrárinnar með áorðnum breytingum er birt sem fylgiskjal með auglýsingu þessari. Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 8. nóvember 1990.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Þorsteinn Ingólfsson.

Fylgiskjal.

Hið breytta orðalag 26. gr. hljóðar svo:

„Eftirtalin ríki skulu eiga rétt á tölu fulltrúa sem hér segir:

Austurríki	6
Belgía	7
Kýpur	3
Danmörk	5
Finland	5
Frakkland	18
Þýskaland	18
Grikkland	7
Ungverjaland	7
Ísland	3
Írland	4
Ítalía	18
Liechtenstein	2
Lúxemborg	3
Malta	3
Holland	7
Noregur	5
Portúgal	7
San Marino	2
Spánn	12
Svíþjóð	6
Sviss	6
Tyrkland	12
Hið sameinaða konungsríki Stóra-Bretlands og Norður Írlands	18“

The amended text of Article 26 is worded as follows:

“Members shall be entitled to the number of Representatives given below:

Austria	6
Belgium	7
Cyprus	3
Denmark	5
Finland	5
France	18
Germany	18
Greece	7
Hungary	7
Iceland	3
Ireland	4
Italy	18
Liechtenstein	2
Luxembourg	3
Malta	3
Netherlands	7
Norway	5
Portugal	7
San Marino	2
Spain	12
Sweden	6
Switzerland	6
Turkey	12
United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland	18“

Nr. 33

28. nóvember 1990

AUGLÝSING

um breytingu á Norðurlandasamningi til að komast hjá tvísköttun að því er varðar skatta á tekjur og eignir.

Með orðsendingaskiptum á tímabilinu 17. apríl til 9. júlí 1990 var gerð breyting á samningi milli Norðurlanda frá 12. september 1989 til að komast hjá tvísköttun að því er varðar skatta á tekjur og eignir til þess að láta samninginn ná til Álandseyja að því er varðar finnskt útsvar til sveitarfélaga, sbr. auglýsingu í C-deild Stjórnartíðinda nr. 19/1989 þar sem samningurinn er birtur. Breytingin öðlast gildi á sama tíma og samningurinn.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utánríkisráðuneytið, Reykjavík, 28. nóvember 1990.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Þorsteinn Ingólfsson.

